

378.6501

๕ ๕1๐

๓.๖

การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

14 ต.ค. 2540

ปริญญาโท

ของ

ยุพา ชุ่มสนิท

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

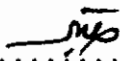
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

พฤษภาคม 2540

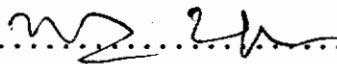
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีจันทร์หมาก)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)

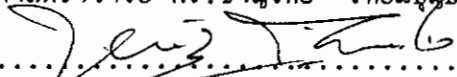
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีจันทร์หมาก)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ทภัย ต้นหยง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริบุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข ตลอดจนได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีจันทร์หมาก และรองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ กรุณาได้รับเป็นประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท โดยเมตตาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ

รองศาสตราจารย์หทัย ต้นหยง ผู้คิดค้นรวบรวมทฤษฎี และเป็นผู้สร้างต้นแบบการวิจัย เพื่อสร้างสรรค์แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กรุณาเป็นกรรมการร่วมสอบปากเปล่า

อาจารย์ดวงรัตน์ ว่องวิทย์การ รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตธัญบุรี อาจารย์รวงทอง ดำรงสุกิจ ศึกษานิเทศก์ 7 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจารย์กัลยา สุวรรณรอด ศึกษานิเทศก์ 7 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจารย์ลัดดา กลีบโรคมุท อาจารย์ผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่กรุณาได้รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม แผนการใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม แบบทดสอบท้ายเล่ม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

อาจารย์ชลอ การสมพจน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจารย์สมาน ศรีประสิทธิ์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดเขตเขमारาม อาจารย์ทวี เกิดลาภ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดฝั่งแคต อาจารย์อำนวยการ มีสมทรัพย์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดดาวคะนอง กรุณาให้ความสะดวกในการนำแบบทดสอบไปหาคุณภาพเครื่องมือ และหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

Mr. Josept Soloman Alan อาสาสมัครชาวอเมริกันผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จังหวัดลพบุรี กรุณาตรวจเนื้อหาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

คุณพ่อสมพงษ์ คุณแม่สละ ชุ่มสนิท ผู้ให้ทั้งชีวิตและสติปัญญา ให้ทุนการศึกษาและการวิจัย คุณพี่ภิรมย์ ชุ่มสนิท ผู้เป็นกำลังใจในการศึกษาและการวิจัย

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านผู้ได้กล่าวนามมาแล้ว จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ยุพา ชุ่มสนิท

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารเกี่ยวกับสื่อการสอน.....	7
ความหมายของสื่อการสอน.....	7
บทบาทของสื่อการสอน.....	8
ความสำคัญของสื่อการสอน.....	8
ประเภทของสื่อการสอน.....	9
ประโยชน์ของสื่อการสอน.....	11
หลักการเลือกสื่อ.....	12
เอกสารเกี่ยวกับหนังสือเรียน.....	14
ประเภทของหนังสือเรียน.....	16
ความมุ่งหมายของการสร้างหนังสือเรียน.....	16
ทรัพยากรในการสร้างหนังสือเรียน.....	17
แนวคิดในการผลิตหนังสือเรียน.....	18
ขั้นตอนของการผลิตหนังสือเรียน.....	19
ประโยชน์ของหนังสือเรียน.....	20

เอกสารเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก	21
วัตถุประสงค์ของการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก	22
ลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก	24
ลักษณะหนังสือที่เด็กชอบ	25
ภาพประกอบกับการเรียนรู้	27
หลักการสร้างภาพประกอบ	28
คำบรรยายภาพประกอบ	29
ประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็ก	29
เอกสารเกี่ยวกับวรรณกรรม	30
องค์ประกอบของวรรณกรรม	31
ดวงปรางของวรรณกรรม	33
การปรุงรสวรรณกรรม	35
อรรถลักษณะทางวรรณกรรม	37
บทบาทของวรรณกรรมเชิงศึกษาศาสตร์	38
เด็กกับวรรณกรรม	39
เอกสารเกี่ยวกับหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	43
สาเหตุที่มีการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	43
โครงสร้างของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	46
คุณลักษณะของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	47
เทคโนโลยีที่เหมาะสมการผลิตหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	47
ขั้นตอนการผลิตหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	48
เอกสารเกี่ยวกับการทดสอบประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรม	54
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา	57

บทที่	หน้า
เอกสารที่เกี่ยวกับแนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ	65
แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	68
งานวิจัยในประเทศ	68
งานวิจัยในประเทศไทย	69
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	72
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	72
การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	73
การทดสอบประสิทธิภาพ	79
เครื่องมือที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	81
วิธีดำเนินการทดลอง	84
วิเคราะห์ข้อมูล	84
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	84
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	95
ความมุ่งหมายของการวิจัย	95
วิธีดำเนินการวิจัย	95
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	96
อภิปรายผล	97
ข้อเสนอแนะ	99

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จุดประสงค์และเนื้อหาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	58
2	การแปลงเนื้อหาบทเรียนที่ 20 - 23 สำหรับสร้างเป็นหนังสือเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรม	73
3	วิเคราะห์เนื้อหาความคิดรวบยอดของบทเรียนที่ 20 - 23	76
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบท้ายเล่มของ หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	88
5	ผลของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรมครบทั้ง 8 เล่ม	91
6	ค่าประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่ม ตามเกณฑ์ 80/80	93
7	ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายเล่ม	221
8	ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	225
9	ประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เกณฑ์เฉลี่ย 80 ตัวแรก	228
10	ผลของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิง วรรณกรรมครบทั้ง 8 เล่ม	231

บทที่

หน้า

บรรณานุกรม 101

ภาคผนวก 108

ประวัติย่อของผู้วิจัย 233

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรวยประสมการณ์	11
2 ขั้นตอนการผลิตหนังสือเรียน	19
3 โครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาจัดเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมของมนุษย์ที่มีความสำคัญมาก เพราะภาษาเป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารถ่ายทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย แม้ว่าประเทศต่าง ๆ ในโลก จะมีภาษาใช้สื่อสารเป็นของตนเองทั้งหมด แต่ในจำนวนดังกล่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้ในการติดต่อสื่อสารเกือบทั่วทุกมุมโลก ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมากและเป็น 1 ใน 5 ภาษาที่ใช้อยู่ในองค์การสหประชาชาติ

ในชีวิตประจำวันของคนไทย จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลาอย่างเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลระดับอาชีพใดก็มักจะได้พบเห็นและใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าทางวิทยาการ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การคมนาคม การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ เป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาการต่าง ๆ ที่มีผู้คิดค้นศึกษาวิจัยได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเผยแพร่ให้กว้างขวางครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วโลก (กรองทอง โพธิ์ทอง. 2532 : 1)

แม้ว่าหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จะจัดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ทั่วประเทศก็สอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก และมีแนวโน้มว่าภาษาอังกฤษจะเป็นวิชาหนึ่งในวิชาบังคับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ดังปรากฏจากการให้สัมภาษณ์ถึงแนวนโยบายของ ดร.เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา อธิบดีกรมวิชาการว่า กรมวิชาการกำลังเสนอขอเปลี่ยนแปลงนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน ไปยังคณะรัฐมนตรี โดยให้สอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่หากโรงเรียนใดมีความพร้อม ก็สามารถที่จะสอนต่ำกว่าระดับดังกล่าวได้ ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของ นายสุชวิษ รั้งสิตพล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า ตนมีนโยบายที่จะให้กรมวิชาการกำหนดหลักสูตรใหม่ ให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่ ป.1 เพราะประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับต่างประเทศและตำราอ้างอิงส่วนใหญ่จะเป็นภาษาต่างประเทศ (ไทยรัฐ. 2538 : 8)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนี้มีจุดประสงค์ดังนี้ (กรมวิชาการ .

2533 : 129)

1. ให้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อันเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ที่จะช่วยทำให้การใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมแก่วัย
3. ให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ อันเป็นภาษาสากล รวมทั้งมีนิสัยรักการอ่านและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
4. ให้เห็นแนวทางในการนำภาษาอังกฤษ ไปใช้ประโยชน์

จากจุดประสงค์ทั้ง 4 ประการนี้ เมื่อถูกนำมากำหนดเป็นหลักสูตรและนำไปสู่กระบวนการเรียนการสอนยังไม่อาจบรรลุจุดประสงค์ได้ ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่มีความถนัดในการสอน ไม่ได้จบวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นยังพบอีกว่าครูไม่ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาหรือบางครั้งไม่ใช้สื่อการสอนและสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ผู้ปกครองบางส่วนไม่ให้ความสนใจและไม่ให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น ลัดดาวัลย์ ศรีสวัสดิพงษ์ (2525 : 50) ยังศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านความคิดรวบยอดเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบว่า ยังไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 60 ต่อมา กันยา ธิรโพธิ์ (2526 : 65) ศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี พบว่า ทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ระดับต่ำมาก ประยูรศรี วรชัยพิทักษ์ (2527 : 59) ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม พบว่า ประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับที่ต้องแก้ไข และจากการประเมินคุณภาพทางการศึกษาของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2536 พบว่า วิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่ต้องแก้ไขด้วยเช่นกัน (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2536 : 130)

ความพยายามในการปรับปรุงแก้ไขให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น มักจะมุ่งไปที่การพัฒนาวิธีการสอนของครู ดังจะเห็นได้จากการวิจัยที่ผ่านมา โดยจะมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่เมื่อวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบทางการเรียนการสอน แม้ว่าจะใช้วิธีสอนที่ปรับปรุงค้นคว้าทดลองที่มีคุณลักษณะดีเด่นเพียงใดแต่หากยังขาดปัจจัยอันเป็นองค์ประกอบสำคัญ คือ สื่อที่สำคัญและจำเป็น

อันทรงประสิทธิภาพแล้วก็ยังไม่สามารถแก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นจึงมีผู้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้าง การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนต่าง ๆ อย่างมากมาย แต่สื่อการเรียนการสอนที่ถือว่าเป็นสื่อจำเป็นขั้นพื้นฐานคือหนังสือเรียนนั้น ยังมีการศึกษาอยู่เป็นจำนวนมากน้อย โดยเฉพาะสื่อหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้าง การหา และศึกษาประสิทธิภาพหนังสือเรียนในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ พบว่า ได้ผลดี เช่น งานวิจัยของ หทัย ตันหยง (2532 : 209 - 214) ได้สร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา พบว่าได้ผลดี สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา ตูลยวิจิตร (2532 : 59 - 61) และกนกวรรณ ชื่นชม (2532 : 79) ได้นำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมไปทดลองสอนในวิชาภาษาไทย พบว่าได้ผลดีกว่าหนังสือเรียนปกติ นอกจากนี้ ทศนี รัชติพิฤตพิงศ์ (2535 : 77 - 80) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ โดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อใบงาน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์และความสนใจการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยการใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อใบงาน สำหรับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นั้น วาสนา จากชุม (2535 : 98 - 99) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเชิงวรรณกรรม กับสื่อตามแผนการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ใช้สื่อแบบเรียนเชิงวรรณกรรมสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ใช้สื่อตามแผนการสอนปกติ และในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ปรียาลักษณ์ พิลากุล (2535 : 81) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อหนังสือเรียนตามคู่มือครู พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เหตุที่หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ช่วยพัฒนาการอ่านและทำให้ผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนสูงขึ้น ก็เพราะหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อสนองการเรียนรู้ ตามความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ว่าหลักสูตรโดยตรง โดยเสริมพลังสื่อด้วยการสร้างเนื้อหาแก่นสาระและข้อมูลหลักฐาน ทำให้ได้หนังสือเรียนที่สนองต่อกระบวนการพัฒนาการเรียนของนักเรียน อีกทั้งเหมาะกับวัยและความสนใจของนักเรียน

เพราะใช้ภาษาและเนื้อหาที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก จากความสำคัญของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมดังกล่าวนี้ ท้าย ต้นหยง (2534 : 12) ได้สรุปว่าเป็นจุดในการเปลี่ยนแปลงการวางแผนการสอนของครูยุคใหม่ ให้นำมาเตรียมการสอนโดยการสร้างสื่อพิมพ์เขียวการเรียนรู้ (Blueprint of Learning) ซึ่งครูเปรียบได้ดังวิศวกรทางปัญญา ย่อมจะต้องมีพิมพ์เขียวในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับวิศวกรจักรกลอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ การเขียนและสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมขึ้นด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ว่าจะนำไปใช้เป็นหนังสือเรียนได้ดีเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 เล่ม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโชคเขมราราม (ประชาประเสริฐวิทย์) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโชคเขมาราม (ประชาประเสริฐวิทย์) สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 3 คาบ รวม 48 คาบ

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อใช้ในการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 เล่ม โดยการวิเคราะห์เนื้อหาความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้จากบทเรียนที่ 20 - 23 แล้วนำมาสร้างเป็นหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ที่เป็นเรื่องราวสั้น ๆ จบภายในเล่ม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม หมายถึง หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดและวิธีสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมของ หทัย ต้นหยง โดยวิเคราะห์หลักสูตรและภาระกิจการสอนเพื่อกำหนดความคิดรวบยอดที่จะนำมาใช้เป็นแก่นสาระในการแต่งเป็นเรื่องราวสั้น ๆ จบในแต่ละเล่มจำนวน 8 เล่ม ในแต่ละเล่มจะประกอบด้วยเรื่องราวที่เป็นภาษาง่าย ๆ สอดคล้องกับความสนใจของเด็กมีภาพประกอบทุกหน้า ขนาดของหนังสือเรียนเป็นขนาด 32 หน้ายก (เรียกตามระบบการจัดพิมพ์) หรือมีขนาดโดยประมาณ 5 x 5 นิ้ว

2. ประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม หมายถึง ผลการประเมินตามเกณฑ์ที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ ดังนี้

กำหนดเกณฑ์ไว้ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2532 : 495)

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทบทวนฝึกหัดท้ายเล่มแต่ละเล่มของผู้เรียน ส่วน 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทบทวนทดสอบหลังการเรียนครบทั้ง 8 เล่ม โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

แผนการสอนหมายถึง แผนที่ใช้ทดลองสอนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ซึ่งมีขั้นตอนตามแนวคิดและวิธีการของ หทัย ตันหยง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องทบทวน อ่านออกเสียงแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่องโดยอาศัยเค้าเรื่องที่ครูเล่าให้ฟังและ

ให้นักเรียนอ่าน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม

ขั้นที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่มครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้

เช่น เกม เพลง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ผู้วิจัยได้เรียบเรียงและนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับสื่อการสอน
2. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือเรียน
3. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก
4. เอกสารเกี่ยวกับวรรณกรรม
5. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
6. การทดสอบประสิทธิภาพหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
7. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา
8. เอกสารเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมและงานวิจัยที่

เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. เอกสารเกี่ยวกับสื่อการสอน

ความหมายของสื่อการสอน

มีผู้ให้ความหมายของ "สื่อการสอน" ไว้ต่าง ๆ กัน เช่น

จินตนา ไบภาชयी (2520 : 11) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ หมายถึง วัสดุหรือเครื่องมือที่จัดทำขึ้น ซึ่งมีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนของครูและนักเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

สันทัต ภิมาลสุข และพิมพ์ใจ ภิมาลสุข (2525 : 60) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทาง สำหรับถ่ายทอดหรือให้ความรู้หรือประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา ชาวหา (2522 : 59) ที่ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า

หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปยังผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

จากความหมายของสื่อการสอนที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้ในการเรียนการสอนและนำความรู้ถ่ายทอดไปยังผู้เรียน ช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

บทบาทของสื่อการสอน

สื่อการสอนมีบทบาทต่อการเรียนการสอนของเด็กประถมศึกษา ดังนี้ (มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมธิราช. 2532 : 24 - 25)

1. สื่อการสอนเป็นตัวกระตุ้นความสนใจของเด็กต่อเรื่องที่จะเรียน
2. สื่อการสอนเป็นเครื่องมือที่จะให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ
3. สื่อการสอนช่วยให้ประสบการณ์รูปธรรมแก่เด็ก
4. สื่อการสอน เป็นตัวแบบที่ดีสำหรับการเรียนของเด็กและสามารถทำให้เด็กได้เรียนรู้เร็วขึ้น
5. สื่อการสอนในรูปของกิจกรรมหรือวิธีการต่าง ๆ จะทำให้เกิดบรรยากาศของความ เป็นกันเอง
6. สื่อการสอนช่วยสร้างสภาพการณ์ที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ความสำคัญของสื่อการสอน

เกอร์ลาช และอีลี (สันทัด ภิบาลสุข และพิมพ์ใจ ภิบาลสุข. 2525 : 42 - 43 ; อ้างอิงมาจาก Gerlach and Ely. 1971 : 10) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. สื่อการสอนสามารถบันทึกเหตุการณ์ในอดีตปัจจุบัน และจำลองเหตุการณ์อนาคตได้ ดังนั้นจึงสามารถนำมาใช้ในเวลาดังกล่าวได้
2. สื่อการสอนสามารถบันทึกเหตุการณ์ที่มนุษย์ไม่สามารถสังเกต หรือสามารถมองเห็นได้

3. สื่อการสอนอาจใช้ได้กับคนกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กหรือรายบุคคล ในสถานที่ที่แตกต่างกันตามความต้องการ

4. สื่อการสอนช่วยแก้ปัญหาพื้นฐานหรือภูมิหลังของเด็กที่แตกต่างกัน

โดยสรุปแล้ว สื่อการสอนมีบทบาทต่อการเรียนรู้ของเด็กในด้านการกระตุ้นความสนใจ ต่อสิ่งที่เรียน เป็นเครื่องมือช่วยให้เด็กได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมมาให้เด็กได้รับ ประสบการณ์รูปธรรมเป็นตัวแบบสำหรับการเรียนรู้กระบวนการ หรือความคิดรวบยอดที่ซับซ้อน สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในรูปของกิจกรรมต่าง ๆ และสร้างสภาพที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ประเภทของสื่อการสอน

ได้มีนักการศึกษาแบ่งประเภทของสื่อการสอนไว้ 3 ประเภท ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 112) ได้แบ่งประเภทสื่อการสอนไว้ 3 ประเภท คือ

1. วัสดุ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่มีความมุ่งหวังเปลี่ยนแปลง เช่น ข้อล็ก ฟิล์ม ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ
2. อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่เป็นเครื่องมือ เช่น กระดานดำ กล้องถ่ายรูป เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องรับโทรทัศน์ ฯลฯ
3. กระบวนการและวิธีการ ได้แก่ การจัดระบบ การสาธิต ทดลอง เกมและกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ครูจัดทำขึ้นและมุ่งให้นักเรียนปฏิบัติ

สันทัต ภิบาลสุข และพิมพ์ใจ ภิบาลสุข (2525 : 41 - 42) ได้แบ่งสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สื่อประเภทอุปกรณ์หรือเครื่องมือ (Equipment) ได้แก่ สื่อใหญ่ (Big Media) ทั้งหลาย อาจประกอบด้วย กลไกไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ชนิดต่าง ๆ เช่น เครื่องฉายภาพชนิดต่าง ๆ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับปฏิบัติการในกระบวนการเรียนการสอน บางทีจะเรียกสื่อประเภทนี้ว่า "สื่อประเภทหนัก" (Hardware) สื่อประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นตัวกลาง ซึ่งเป็นทางผ่านของความรู้ที่จะถ่ายทอดไปยังผู้เรียน โดยตัวของมันเองแทบไม่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้เลย ถ้าไม่มีความรู้ในแบบต่าง ๆ มาป้อนผ่านสื่อเหล่านี้ไปยังผู้เรียน เช่น เครื่องฉาย

ภาพยนตร์ต้องมีเนื้อหาความรู้ อยู่บนฟิล์มภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ก็ต้องมีเนื้อหาความรู้จากแผ่นสไลด์ เครื่องรับวิทยุต้องมีรายการ แต่อย่างไรก็ตามเราก็ถือว่าสื่อประเภทนี้มีความสำคัญเพราะมันสามารถทำให้เนื้อหาความรู้ที่เสนอมีการเคลื่อนไหวให้เห็นได้หรือถ่ายทอดไปยังผู้เรียนจำนวนมากพร้อมกัน หรือไปได้ไกลอย่างรวดเร็ว และบางทีก็ทำหน้าที่เหมือนกับครูหรือผู้สอนเสียเอง เช่น เครื่องสอนหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Aids) เป็นต้น

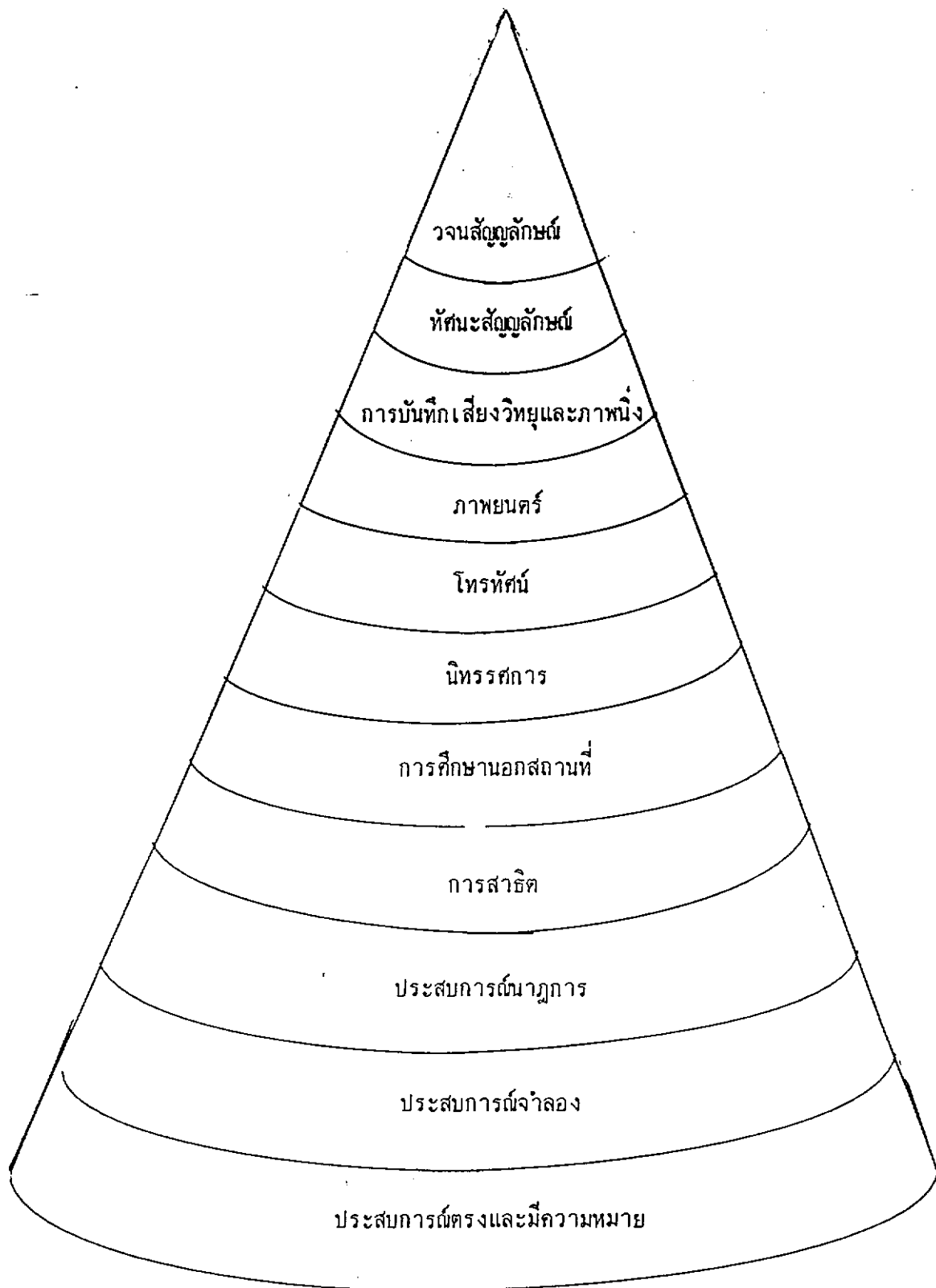
2. สื่อประเภทวัสดุ (Materials) ได้แก่ สื่อเล็ก (Small Media) ทั้งหลาย บางทีเรียกว่าสื่อประเภทเบา (Soft Ware) สื่อประเภทนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 สื่อที่ต้องอาศัยสื่ออุปกรณ์การนำเสนอ จึงจะสามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ เช่น สไลด์ ฟิล์มภาพยนตร์ และม้วนเทป ฯลฯ

2.2 สื่อที่เป็นตัวของมันเองโดยเอกเทศ โดยไม่ต้องอาศัยสื่ออื่น ๆ ในการนำเสนอ เช่น หนังสือหรือตำรา ของจริง หุ่นจำลอง แผนที่ ลูกโลก รูปภาพ ฯลฯ

3. สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ (Techniques or Method) ในการถ่ายทอดประสบการณ์หรือการสื่อความหมายนั้น บางครั้งไม่อาจจะทำได้ด้วยการใช้เพียงวัสดุ หรือเครื่องมือเท่านั้น แต่จะต้องใช้กระบวนการหรือเทคนิค หรือวิธีการคือ ต้องใช้ทั้งวัสดุ เครื่องมือ และวิธีการไปด้วยกัน เทคนิคหรือวิธีการที่เป็นสื่อการสอน ได้แก่ การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงหุ่น การจัดนิทรรศการและรวมถึงเทคนิคในการสอนบทเรียน ด้วยสื่อประเภทเครื่องมือและวัสดุแก่ผู้เรียนด้วย

เดล (สันน์ มีจันทร์หมาก. 2538 : 428 ; อ้างอิงมาจาก Dale. 1959) ได้จำแนกสื่อประเภทต่าง ๆ โดยอาศัยประสบการณ์เรียนรู้ เรียกว่า กรวย ประสบการณ์ (Cone of Experience) มี 11 ประเภท

ภาพประกอบ 1 กรวยประสบการณ่

ประโยชน์ของสื่อการสอน

ประโยชน์ของสื่อการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ อาจสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

(ประหยัด จีระวรพงศ์. 2527 : 6)

1. สื่อการสอนช่วยให้นักเรียนรู้ได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากขึ้นและนานกว่า
3. ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้มากขึ้น
4. จากคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม (Concrete) และใกล้เคียงกับสภาพจริง (Realistic) ของสื่อ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสื่อ นั้น ๆ ได้อย่างกว้างขวางขึ้นและเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย
5. ช่วยเพิ่มทักษะในการอ่าน
6. ลดจำนวนนักเรียนสอบตก
7. นักเรียนเรียนรู้มากขึ้นในระยะเวลาอันสั้น
8. สามารถเปลี่ยนความเชื่อ ความคิดความรู้สึก และสร้างทัศนคติใหม่ได้เป็นอย่างดี
9. ช่วยเสริมสร้างความคิดและวิธีการแก้ปัญหา
10. สามารถเอาชนะขีดจำกัดในเรื่องเกี่ยวกับเวลา ระยะทางและขนาดได้
11. ทำให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์ร่วมกัน
12. ช่วยเพิ่มทักษะในการเรียนรู้

หลักการเลือกสื่อ

แมคคอนเนล (ฉลองชัย สุรวัดบุญรณ์. 2528 : 152 - 154 ; อ้างอิงมาจาก Mc Connell. 1974 : 22 - 26) ได้กล่าวถึงหลักในการเลือกสื่อไว้ ดังนี้

1. เลือกสื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การสอน ในการเลือกสื่อ นั้นครูจะต้องรู้จักวัตถุประสงค์การสอน ในวัตถุประสงค์การสอนนั้น จะชี้ให้ครูเห็นว่าจะใช้สื่ออะไรจึงจะเหมาะสม จะทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การสอนได้ เพราะว่าเป็นวัตถุประสงค์การสอนนั้น จะบ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนจะต้องทำอะไร และนักเรียนจะทำได้ด้วยสื่ออะไรจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้ เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพิจารณาเลือกสื่อที่ดีที่สุด ที่เหมาะสมที่จะทำให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. เลือกสื่อที่เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้

2.1 ความเหมาะสมกับความต้องการทางด้านทัศน (ภาพ) ในวัตถุประสงค์การสอนบางข้อ นักเรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้ ต้องได้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมด้วยการได้ดู ดังนั้นในการเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในด้านนี้ จึงต้องเลือกสื่อที่มีลักษณะที่ให้นักเรียนได้ดู เช่น รูปภาพ สไลด์ ภาพยนตร์ ฯลฯ

2.2 ความเหมาะสมกับนักเรียน ในการเลือกสื่อการสอนจะต้องคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของนักเรียน ความสามารถ (เรียนได้เร็ว - ช้า) ของนักเรียนแต่ละคนที่แตกต่างกัน เช่น นักเรียนคนหนึ่งมีความรู้ความสามารถในเรื่องคำศัพท์ทางวิชาการในเรื่องที่เรียนดีมาก ไม่ต้องค้นหาคำจำกัดความของศัพท์นั้นไปขณะดูวิดีโอเทป แต่ในทางตรงกันข้ามมีนักเรียนอีกหลายคนที่มีความรู้ความสามารถทางคำศัพท์ในบทเรียนนั้นไม่ดีพอ ต้องหยุดวิดีโอเทปทุก 5 นาทีเพื่อหาคำจำกัดความ คำศัพท์ เพื่อให้เข้าใจบทเรียนนั้นได้ตามตัวอย่างนี้ เพื่อที่จะให้นักเรียนทั้ง 2 ลักษณะได้เรียนรู้ความสามารถ (เร็ว - ช้า) ให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่ง ๆ ขึ้น ก็เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องให้โอกาสและเลือกสื่อให้เหมาะสมกับนักเรียน ให้นักเรียนได้ใช้สื่อตามความสามารถของแต่ละคน

2.3 ความเหมาะสมกับความต้องการสื่อที่มีลักษณะการเคลื่อนไหว ถ้าบทเรียนนั้นจำเป็นให้นักเรียนได้ดูภาพที่มีลักษณะการเคลื่อนไหวก็เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพิจารณาเลือกภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหว เพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นลึกซึ้งขึ้น แต่บางครั้งรายละเอียดเฉพาะบางตอนหรือกระบวนการบางตอนของเนื้อหานั้นก็จำเป็นต้องใช้ภาพนิ่งคือใช้เทคนิคการถ่ายภาพให้เป็นการหยุดภาพชั่วขณะที่ละภาพหรือภาพเคลื่อนไหวช้า เช่น วิธีสอนการแก้ไข เครื่องยนต์ในเรื่องคาบูกเรเตอร์นั้น กระบวนการแก้ไขตรวจสอบและขั้นตอนควรจะใช้ภาพนิ่งเพื่อให้เข้าใจแต่ละขั้นตอนได้ชัดเจน เมื่อจะเรียนรู้กระบวนการทั้งหมด แล้วจึงควรใช้ภาพยนตร์หรือวิดีโอเทป

2.4 ความเหมาะสมกับความต้องการเรื่องสี ในการเลือกสื่อให้เหมาะสมกับบทเรียนบางบทเรียนเราจะต้องพิจารณาดูด้วยว่า สื่อที่เราใช้นั้นจะต้องเป็นสื่อที่มีสีธรรมชาติหรือว่าบทเรียนบางวิชาไม่จำเป็นต้องใช้สื่อที่มีสี จึงจะได้ความคิดรวบยอดที่ถูกต้องหรือตรงกับความเป็นจริงหรือก่อให้เกิดความงาม เช่น ในเรื่องการบอกลักษณะแตกต่างของกรดกับด่าง งานศิลปะของตัวอย่างต่าง ๆ ฯลฯ เป็นต้น ครูจึงจำเป็นต้องเลือกสื่อที่มีสี ถ้าบทเรียนนั้นต้องใช้สื่อที่มีสี

2.5 ความเหมาะสมกับความต้องการการตัดต่อได้ง่าย บางครั้งเราต้องพิจารณาเลือกสื่อในเรื่องการตัดต่อได้ง่าย เพื่อใช้สอนให้เหมาะสมกับบทเรียนนั้น ๆ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาหรือให้การใช้สื่อทันตามกำหนดเวลาในแผนการสอน หรือเพื่อให้ความคิดรวบยอดที่ถูกต้องกับความคิดรวบยอดที่ผิดหรือสับสนของสื่อที่ได้ออกไป นวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ว่าใช้ได้หรือเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ในการตัดต่อทำได้ง่ายหรือไม่ครูต้องพิจารณาด้วย

2.6 ความเหมาะสมในเรื่องความสะดวกในการใช้สื่อ ในการเลือกสื่อให้ตรงกับความต้องการของครูนั้น ครูจะต้องเข้าใจในเรื่องความสะดวกในการใช้สื่อในเรื่องเกี่ยวกับเวลา สถานที่และรูปแบบของสื่อ องค์ประกอบที่สำคัญในการใช้สื่อองค์ประกอบหนึ่งก็คือ ความยืดหยุ่นในการใช้สื่อ ครูควรเลือกสื่อที่ยืดหยุ่นได้ตามกาลเวลาและสถานที่ ไม่ใช่เลือกใช้สื่อโดยไม่มีคำนึงถึงเรื่องเหล่านี้ เช่น ครูจะใช้ภาพยนตร์สอนเนื้อหาวิชาหนึ่ง จะใช้ได้เฉพาะห้องเรียนศูนย์ เรียนรวม 427 วันพุธ เวลา 13.00 น. เท่านั้น นี่ไม่ใช่ลักษณะการยืดหยุ่นในการเลือกใช้สื่อ

2. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือเรียน

ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายเกี่ยวกับหนังสือเรียนไว้ดังนี้

ครอนบรัค (Cronbach. 1955 : 3, 96) กล่าวถึงหนังสือเรียน (Textbook) ว่าหนังสือเรียนเป็นประเภทหนึ่งของคู่มือการเรียนการสอน ซึ่งคู่มือการเรียนการสอนมีอยู่หลายประเภท แต่หนังสือเรียนดูจะเป็นประเภทที่มีบทบาทอยู่ในระบบโรงเรียนมาตั้งแต่เดิมก่อนที่คู่มือประเภทอื่น ๆ เช่น คู่มือ วัสดุทัศน แบบเรียน โปรแกรม วัสดุหลักสูตร คู่มือการเรียนการสอนอื่นจะเกิดขึ้นในปัจจุบัน

โนเลน และ โอทซ์ (Nolen and Goetz. 1959 : 3 - 4) กล่าวว่า Textbook เป็นสื่อเรียกหนังสือที่เข้าในวิชาเรียน ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับรายการวิชานั้น ๆ เมื่อก่อนหนังสือประเภทนี้เรียกว่า School Book ซึ่งใช้สำหรับผู้เรียนคนละเล่ม ประกอบด้วยวิชา อ่าน เลข ภูมิศาสตร์หรือวิชาอื่น ๆ ที่กำหนดไว้แต่ละระดับชั้นเรียน แต่ละวันที่เปิดเรียนครูจะกำหนดจำนวนหน้าให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามท้ายบท นักเรียนต้องจดจำคำตอบให้ได้เมื่อครูถาม เมื่ออ่านจบแล้วนักเรียนจะต้องย้อนกลับไปทบทวนแบบฝึกหัดตั้งแต่บทแรกอีกครั้งหนึ่ง การกระทำเช่นนี้เรียกว่า

วิธีใส่หนังสือ การสอนหนังสือฉบับเล่มดังกล่าว สมัยก่อนถือว่าเป็นการสอนที่ดีแต่ในปัจจุบันหนังสือเรียน ถือว่าเป็นอุปกรณ์พื้นฐานทั้งการเรียนของเด็กและการสอนของครู หนังสือเรียนจึงชอบที่ครูจะตั้งจุดประสงค์ในการเรียนการสอนไว้รวมทั้งเป็นเครื่องมือชี้แนวทางการไปสู่เป้าหมาย

ชอร์ส (Shores. 1960 : 54) กล่าวถึงหนังสือเรียนว่า เป็นเครื่องมือที่ครูกับนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นศูนย์กลางให้นักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เรียนเรื่องเดียวกัน เพื่อความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ไปในแนวเดียวกัน

กู๊ด (Good. 1973 : 605) ได้ให้ความหมายของหนังสือเรียนไว้ว่าหมายถึง หนังสือที่เกี่ยวกับการศึกษาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ มีการจัดเนื้อหาอย่างมีระบบมุ่งหมายที่จะใช้เฉพาะการเรียนการสอนในระดับหนึ่ง และเป็นข้อมูลที่สำคัญในการเรียนการสอน

ฉวีลักษณ์ บุญะภาคย์ (2522 : 76) ให้ความหมายของหนังสือเรียนว่าหนังสือเรียนคือ หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการบังคับใช้ตามประกาศหรือคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะกำหนดออกมาทุกปีการศึกษา

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2523 : 5) กล่าวว่า หนังสือที่ใช้ในภาษาอังกฤษว่า Textbook เป็นหนังสือที่ครูอาจารย์ใช้สอนในระดับหนึ่งของระบบการศึกษา หนังสือชนิดนี้ถือว่าเป็นหลักในการสอนวิชานั้น ๆ ในการเขียนหนังสือชนิดนี้ผู้เขียนจะต้องวางขั้นตอนเรียบเรียงส่วนภาษาใส่ภาพประกอบเพื่อสะดวกในการเรียนการสอน

บันลือ พดกษะวัน (2524 : 47) กล่าวว่า แบบเรียนหมายถึง หนังสือที่กระทรวงประกาศบังคับใช้ โดยกำหนดว่าผู้เรียนในระดับนั้น ๆ จะต้องมี เพื่อจะได้ใช้ฝึกอ่านเป็นพื้นฐานของวิชานั้น ๆ ตามที่เนื้อหาของหลักสูตรกำหนดไว้ให้ ทั้งนี้โดยนับรวมทั้งหนังสือที่นอกเหนือจากกระทรวงประกาศบังคับใช้ แต่มีลักษณะเนื้อเรื่องเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตร เฉพาะเรื่องที่ได้สามารถชี้ค้นคว้าและครูอาจารย์เป็นแนวอ้างอิงในการสอนได้เช่นกัน

จากการให้ความหมายของหนังสือเรียนตามทัศนะของนักการศึกษาที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่าหนังสือเรียนหรือแบบเรียนก็คือหนังสือที่มีเนื้อหาสาระตรงตามหลักสูตร ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ เพื่อประกอบในการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชา

2.1 ประเภทของหนังสือเรียน

สมิท และคนอื่น ๆ (Smith and others. 1962 : 751 - 755) ได้แบ่งประเภทหนังสือเรียนไว้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. หนังสือเรียนพื้นฐาน (Basal Textbooks) เป็นหนังสือเรียนที่ผลิตขึ้นควบคู่กับหลักสูตรและบทเรียน
2. หนังสือเรียนเสริมพื้นฐาน (Co - Basal Textbooks) เป็นหนังสือเรียนที่ผลิตขึ้นเสริมหลักสูตรและบทเรียน และสนองความแตกต่างของสภาพการศึกษาของแต่ละท้องถิ่น
3. หนังสือเรียนอ่านประกอบ (Supplementary Textbooks) เป็นหนังสือเรียนที่ผลิตขึ้นเพื่อขยายและเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ความต้องการความสนใจของผู้เรียน หนังสือประเภทนี้อาจกำหนดให้เป็นหนังสือเรียนเลือก (Selected Textbooks)
4. หนังสือแบบฝึกหัด (Workbooks) เป็นหนังสือประเภทกึ่งหนังสือเรียน (Semi - Texts) ผลิตขึ้นเพื่อฝึกทักษะในการเรียนรู้โดยเฉพาะ
5. คู่มือการสอนของครู (Teacher's Edition and Guides) เป็นหนังสือที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน มีเนื้อหาคล้ายหนังสือเรียน

2.2 ความมุ่งหมายของการสร้างหนังสือเรียน

ความมุ่งหมายของการสร้างหนังสือเรียนนั้น หักย์ ดันหยง (2532 : 53 - 54) ได้กล่าวในเชิงเป้าหมายไว้ ดังนี้

เป้าหมายทั่วไป

1. เพื่อใช้เป็นวัสดุหลักสูตร
2. เพื่อสร้างเสริมเนื้อหาของบทเรียน ให้ชัดเจนกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

เป้าหมายเฉพาะ

1. เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาโดยเฉพาะในการอ่าน
2. เพื่อพัฒนาสมอง ความคิด ทักษะเชิงความเข้าใจในการเปรียบเทียบ

ความสัมพันธ์วิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า

3. เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยในการอ่าน อันมีผลต่อการสร้างเจตคติต่อสภาพแวดล้อม การดำรงชีวิต ขนบประเพณี วัฒนธรรม ทั้งในส่วนตัวตน สังคมและประเทศชาติ
4. เพื่อพัฒนาจิตใจของผู้เรียน เพื่อให้เกิดสำนึกในคุณธรรมและเป็นพื้นฐานของการสร้างค่านิยมและจริยธรรมอันดีงาม รวมทั้งการเสริมสร้างเจตคติในทางประชาธิปไตย และความเป็นพลเมืองดีของชุมชนและชาติบ้านเมือง
5. เพื่อพัฒนาสุขภาพทางจิตของผู้เรียนให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยความสนุกสนานรื่นเริงเพลิดเพลินบันเทิงใจ
6. เพื่อเป็นสื่อเสริมแรงจูงใจ ส่อใจ เร้าใจ ให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป เป้าหมายของการสร้างหนังสือเรียน คือ เป็นวัตถุประสงค์หลักซึ่งหนังสือที่ช่วยเสริมเนื้อหาของบทเรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนพัฒนาทั้งทางด้านสมองและลักษณะนิสัยของผู้เรียน ให้เป็นพลเมืองที่ดีของชุมชนและชาติบ้านเมือง

2.3 ทรัพยากรในการสร้างหนังสือเรียน

หทัย ต้นหยง (2528 : 87 - 90) ได้กล่าวถึงทรัพยากรแม่บทในการสร้างหนังสือเรียนไว้ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษา นับเป็นแม่บทใหญ่ของการสร้างหนังสือเรียนหลักสูตรแต่ละระดับ เป็นเป้าหมายของการสร้างเนื้อหา ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการ จุดหมาย กระบวนการสอนและกิจกรรม ระบบการสื่อสารการเรียนรู้และระบบประเมินผลตามหลักสูตรนั้น ๆ
2. ปรัชญาและจิตวิทยาการศึกษา เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะประยุกต์ใช้เพื่อถ่ายทอดการเรียนรู้ไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ
3. บูรณาการแห่งศาสตร์ทั้งหลาย ทั้งทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ทั้งที่เป็นแกนเนื้อหาและในส่วนที่เป็นสหวิทยาการ (Interdisciplinary) กับสหองค์การ (Interorganization) ของหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ
4. แหล่งตำราวิชาการและเอกสารค้นคว้าอ้างอิง เพื่อความหนักแน่นแม่นยำของเนื้อหา ที่นำเสนอในหนังสือเรียนนั้น ๆ

5. ภาษาศาสตร์ อันเป็นเครื่องมือพื้นฐานของการสื่อความหมายที่ถูกต้องชัดเจน เหมาะสมกับระดับอายุ ระดับหลักสูตรการศึกษาและหลักวิชา

6. ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งมีอยู่ในสังคมโลกตลอดเวลา ย่อมเป็น เงื่อนไขสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือเรียน

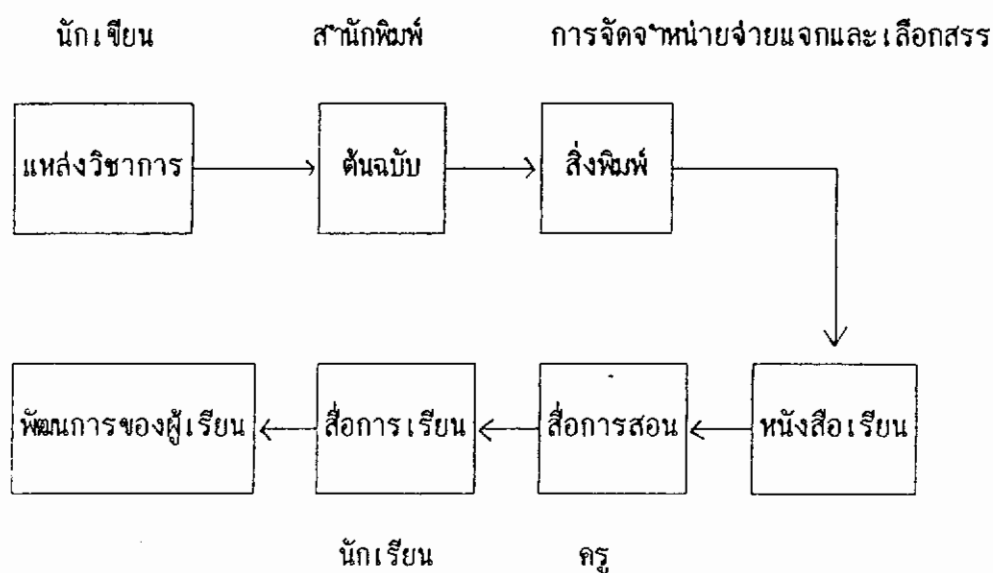
2.4 แนวคิดในการผลิตหนังสือเรียน

หทัย ตันหยง (2532 : 59 - 60) กล่าวว่า การสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา นั้นควรจะมีทิศทางที่เป็นเครื่องคานการให้อยู่ในกรอบเดียวกัน ดังนั้นการสร้างหนังสือเรียน ก็ควรจะมีแนวทางในการผลิต เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

1. หนังสือเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่ลงทุนน้อยกว่าเทคโนโลยีทางการศึกษา สมัยใหม่หลายประเภท
2. การผลิตหนังสือเรียน ต้องให้สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดหลักสูตร จึงต้อง คำนึงถึงแหล่งวิทยาการในท้องถิ่น เป็นหลักในการกำหนดเนื้อหาสาระ
3. ครูของแต่ละท้องถิ่นก็คือ ชาวบ้านซึ่งครูผู้สอนในท้องถิ่นต้องเรียนรู้ในการ ผลิตหนังสือขึ้นใช้เอง หรือเรียกว่าหนังสือท้องถิ่นหรือหนังสือชาวบ้าน
4. หนังสือเป็นเทคโนโลยีหรือสื่อทางการศึกษาที่ยังคงมีบทบาทที่เหมาะสม และ เป็นสื่อพื้นฐานที่หาได้ยากยิ่ง มากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ ที่มีราคาแพง
5. หนังสือเรียน เป็นอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับบทเรียน ฉะนั้นการใช้หนังสือทั้งครู ผู้สอนและเด็กผู้เรียนจะต้องมีระบบ ซึ่งไม่เป็นระบบการใช้ที่ยุ่งยากเหมือนสื่อประเภทอื่น ๆ
6. เป็นแนวทางให้ท้องถิ่น ได้ผลิตสร้างหนังสือเรียนขึ้นในเขตการศึกษาของตน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการระดมพลังสมองของนักวิชาการในท้องถิ่น
7. เป็นแนวทางในการใช้ธรรมชาติแวดล้อม ในสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่นมา บรรจุเป็นเนื้อหาสาระให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด
8. การผลิตหนังสือเรียน ย่อมมีลักษณะที่ปรับยืดหยุ่นในสาระเนื้อหาให้สอดคล้อง ต่อการเรียนรู้อีก
9. เป็นแนวทางในการสร้างงาน ด้านคุณธรรมต่อเยาวชนในท้องถิ่นให้มี หนังสือเรียนหรือสื่อในการอ่านต่อไป

2.5 ขั้นตอนของการผลิตหนังสือเรียน

ครอนบรีค (Cronbach. 1955 : 94) ได้สรุปกระบวนการผลิตหนังสือเรียน ซึ่งเป็นภาพรวมเพื่อสื่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการผลิตหนังสือเรียน

ท้าย ดันหยง (2532 : 56) ได้สรุปขั้นตอนการผลิตหนังสือเรียนเป็น 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเขียนหนังสือเรียน
2. กำหนดเกณฑ์การวางโครงสร้างต้นฉบับ
3. การกำหนดโครงสร้างต้นฉบับ
4. การกำหนดวิธีการและรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา
5. การวางเค้าโครง (Plot) ต้นฉบับ
6. การสร้างต้นฉบับ (Manuscript)
7. การประเมินคุณภาพต้นฉบับ
8. การนำต้นฉบับเข้าสู่กระบวนการพิมพ์
9. การจําแนกแจกจ่ายหนังสือเรียนไปสู่ผู้เรียน

2.6 ประโยชน์ของหนังสือเรียน

ททัย ดันหยง (2532 : 56 - 60) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือเรียน ทั้งในคำนำตัวผู้เรียนและครูผู้สอน ซึ่งถือว่าได้ผลคุ้มค่าในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ประโยชน์ทั่วไป

1. หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่ใช้อ่านได้ เช่นเดียวกับหนังสือทั่วไปตามห้องสมุดต่าง ๆ
2. หนังสือเรียนเปรียบได้กับห้องสมุดเคลื่อนที่ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ
3. หนังสือเรียนทุกเล่มให้ทั้งสาระ ความรู้ และความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน
4. หนังสือเรียนให้ข้อมูลความรู้ที่แน่นอน มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้มากกว่าหนังสือประเภทอื่น ๆ
5. หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่หาได้ง่าย และราคาถูกกว่าหนังสือประเภทอื่น ๆ เพราะมีมาตรฐานในการผลิตและการควบคุมราคา

ประโยชน์ทางด้านครูผู้สอน

1. หนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะ เอนกประสงค์อย่างหนึ่ง
2. หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือหรือวัสดุหลักสูตรที่ครูสามารถใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ อย่างแม่นยำถูกต้อง
3. หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตเนื้อหาสาระของบทเรียน
4. หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวางจุดประสงค์ในการสอนโดยเฉพาะจุดประสงค์เฉพาะวิชาได้เป็นอย่างดี
5. หนังสือเรียน จะช่วยเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับผู้เรียน ให้บรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้
6. หนังสือเรียนสามารถชี้แนะแผนการสอน ในยามจำเป็นอย่างดี
7. หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นสร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอนประเภทอื่น ๆ ได้อย่างกว้างขวาง

ประโยชน์ทางด้านตัวผู้เรียน

1. หนังสือเรียนเป็นคู่มือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง
  2. หนังสือเรียนเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ของประสบการณ์ จากบทเรียนในหลักสูตร
กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น
  3. หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมตัว เพื่อจะเรียนในบทเรียนต่อไป
  4. หนังสือเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี
  5. หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาสำหรับจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียน
ได้อย่างกว้างขวาง
  6. หนังสือเรียนเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครู และผู้ปกครอง
ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี
  7. หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดคำถาม ข้อเสนอแนะ เพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้อย่าง
ต่อเนื่อง
  8. หนังสือเรียนช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนหนังสืออ่านสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี
  9. หนังสือเรียนในยุคปัจจุบัน ส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น ภาพประกอบ
สี สวยงาม มีเนื้อหาเสริมด้วย นิทาน นิยาย เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจน่าเรียนไม่เบื่อหน่าย
- ประโยชน์ของหนังสือเรียนทั้ง 3 ด้านดังกล่าวอาจสรุปเป็นประเด็นได้ว่าหนังสือเรียน
เป็นสิ่งที่ทำให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไปรวมทั้งผู้สอนและผู้เรียนและเป็นสื่อที่หาง่าย สามารถใช้แทนแผน
การสอนในยามจำเป็นได้ ตลอดจนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี

3. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก

ความหมายของหนังสือสำหรับเด็ก

มันมาส ชาวลิท (2520 : 341) กล่าวว่า หนังสือสำหรับเด็กหมายถึงหนังสือ
ซึ่งเขียนหรือแปลให้เด็กเลือกอ่านเอง เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อให้มีความรู้ เพื่อใช้ประกอบการ
การศึกษาและหนังสืออ่านเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้หนังสือ

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534 : 1) หนังสือสำหรับเด็ก คือหนังสือที่เขียนขึ้น เพื่อให้เด็กไปอ่าน เป็นหนังสือประเภทให้ความเพลิดเพลินบันเทิงอาจเป็นนิยาย นิทาน วรรณคดี ประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็ก หรืออาจเป็นเรื่องจริงจากชีวประวัติบุคคล หรือวิทยาศาสตร์ แต่มีวิธีเขียนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย หนังสือสำหรับเด็กเป็นหนังสือที่ให้ความสำคัญสนุกสนานเพลิดเพลินและความรู้ต่าง ๆ อันแตกต่างไปจากหนังสือแบบเรียน

จากนิยามความหมายของหนังสือสำหรับเด็กทั้ง 2 ทิศนะ อาจสรุปได้ว่า หนังสือสำหรับเด็กเป็นหนังสือที่เขียนหรือแปลขึ้นให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย ทั้งนี้มุ่งเพื่อให้เด็กได้รับความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

3.1 วัตถุประสงค์ของการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก

หทัย ต้นทอง (2529 : 15 - 16) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการสร้างหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม คุณธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม ตามขนบประเพณีของไทย
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์
3. เพื่อให้เด็กได้รับความบันเทิงใจ ความเพลิดเพลินและความสนุกสนาน
4. เพื่อช่วยให้เกิดความพร้อม
5. เพื่อส่งเสริมทักษะในการอ่าน และเป็นสื่อนำไปสู่การแสวงหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ
6. เพื่อส่งเสริมลักษณะนิสัยอันดีงาม รวมทั้งลักษณะนิสัยในการอ่าน รักการอ่านและอ่านหนังสือเป็น
7. เพื่อให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน อันเป็นหนทางเพื่อดับความฟุ้งซ่าน ยับยั้งนิสัยมั่วสุม เที่ยวเตร่ ประพฤติดนนอกกลุ่มออกทางรอดยเบลาประโยชน์
8. เพื่อช่วยให้ชีวิตของเด็กเกิดโรบทรรศน์ ที่มีความรอบรู้กว้างไกล ทันรลกทันเหตุการณ์
9. เพื่อถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและสร้างศรัทธาในเอกลักษณ์ไทยอันเป็นผลดีแก่การสร้างความมั่นคงของชาติบ้านเมือง

10. เพื่อถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม และสร้างศรัทธาในเอกลักษณ์ไทยอัน เป็นผลดีแก่การสร้างความมั่นคงของชาติบ้านเมือง

11. เพื่อให้เห็นคุณค่าของความเป็นชาติไทยคนไทยและสถาบันของชาติไทย นอกจากนั้น วิทยุพร นิตยะประภา (2534 : 2) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ ของการสร้างหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มการรับรู้ของเด็ก เพราะผู้สร้างหนังสือเด็กย่อมต้องการให้เด็ก ได้เรียนรู้หรือเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัย ซึ่งจะเป็นหนทางที่让孩子ได้รับความรู้ กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. เพื่อให้ความบันเทิง เมื่อเด็กได้อ่านหนังสือ ก็จะได้รับความสนุกสนาน และเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนทางจิตใจอย่างหนึ่ง ช่วยให้มีอารมณ์เบิกบานแจ่มใส

3. เพื่อส่งเสริมการอ่านและความเข้าใจภาษา หมายความว่าถ้ามีหนังสือใหม่ ๆ ที่มีเนื้อเรื่องสนุกสนาน เด็กจะสนใจทำให้เกิดความชำนาญ อ่านหนังสือได้คล่องแคล่ว เป็นวิธีหนึ่ง ที่สนับสนุนการเรียนภาษาของเด็ก ทั้งทางด้านการพูด ฟัง อ่านและเขียน

4. เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก การที่มีหนังสือสนุก ๆ 让孩子อ่าน เด็กจะอ่านหนังสือทุกวันจนเป็นนิสัย มีผลทำให้เด็กรักการอ่านหนังสือ อันจะยังผลให้เด็กเป็นคน รอบรู้

5. เพื่อส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ เด็กชอบวาดภาพพจน์ ให้อัตว์หรือของเล่นพูดได้และมีบทบาททำอะไรต่าง ๆ หรือเกิดจินตนาการเพื่อฝัน หนังสือเด็ก จะมีเนื้อหาที่ใช้เวทมนตร์คาถาบันดาลสิ่งต่าง ๆ เป็นการช่วยให้เด็กเกิดความคิด สามารถคิด สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา

6. เพื่อปลูกฝังทัศนคติและแนวทางคตินิยม ปลูกฝังให้เด็กเกิดความคิด ที่สอดคล้องกับระบบการปกครองและสังคมของชาติ รวมทั้งคุณธรรมและค่านิยมอันจะยัง ประโยชน์ให้เขาอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

7. เพื่อพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์และจิตใจ การที่เด็กได้อ่านหนังสือดี ๆ ที่เหมาะสมกับวัย จะช่วยให้เด็กรอบรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้เรียนรู้สิ่งแวดล้อม และช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

จากวัตถุประสงค์ของการสร้างหนังสือสำหรับเด็กจาก 2 ทักษะดังกล่าว พอสรุปได้ว่า หนังสือสำหรับเด็กมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน พัฒนาสติปัญญาควบคู่ไปกับการอ่าน และปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยที่ดีงาม นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

3.2 ลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก

ลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กนั้น มีนักการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศหลายท่าน ได้ทำการค้นคว้าวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมายต่างกันไป บางท่านเน้นหนักทางด้านเนื้อหา บางท่านเน้นหนักทางด้านรูปเล่ม บางท่านเน้นหนักทางด้านภาพประกอบตลอดจนการใช้สี และขนาดของตัวอักษรดังนี้

สุชาติ สวัสดิ์ศรี (2523 : 20 - 21) ให้ข้อคิดเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. ให้ข่าวสารแก่เด็ก
2. อธิบายข่าวสารนั้นว่าเป็นอย่างไร
3. พัฒนาค่านิยม หรือพัฒนาทัศนคติบางอย่าง เช่น ปลูกฝังความดี ความไม่เห็นแก่ตัว ความยุติธรรม
4. ส่งเสริมความเข้าใจตัวเอง ให้เด็กเข้าใจตัวเองและเข้าใจผู้อื่น รวมทั้งสิ่งแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
5. ต้องให้เด็กรับรู้บางสิ่งบางอย่างที่ดีที่มีอยู่ในหนังสือ
6. สร้างความสนิท และกระตุ้นให้เด็กเกิดความรู้สึกขึ้นตัว ในบางสิ่งบางอย่างที่ดี
7. กระตุ้นจินตนาการ
8. ให้แรงบันดาลใจซึ่งจะทำให้เด็กไปสานต่อ

สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย (ณรงค์ ทองปาน. 2515 ; อ้างอิงมาจาก สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย. 2515) ได้สรุปลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก ดังนี้

1. คุณภาพด้านการพิมพ์ คือ สามารถพิมพ์ตัวอักษร ภาพประกอบได้ชัดเจนมีสีสันทองงาม ดึงดูดความสนใจของเด็ก
2. คุณภาพการจัดหน้าและรูปเล่ม ต้องจัดให้เป็นไปตามหลักจิตวิทยาเด็ก หน้าหนังสือดูโปร่งตา การใช้อักษรมีขนาดเหมาะสมกับวัยของเด็ก
3. คุณภาพทางศิลปะ ภาพเขียนหรือภาพประกอบควรจะเขียนรอยให้อารมณ์แก่ผู้อ่าน เขียนอย่างประณีต การใช้สีต้องเหมาะสมบางครั้งสีอาจจะผิดธรรมชาติไปบ้าง ก็ถือว่าเหมาะสมสำหรับเด็ก
4. คุณภาพในการเขียนเรื่อง ผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเขียนผูกเรื่องสนุก ใช้ถ้อยคำสละสลวย เด็กอ่านแล้วเข้าใจ

จากทัศนะดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กนั้นต้องเป็นหนังสือที่มีภาพประกอบ สีสดดึงดูดความสนใจของเด็ก ปฏิสัมพันธ์ที่ดีที่ดึงดูด นอกจากนั้นจะต้องมีเรื่องราวชวนติดตาม

3.3 ลักษณะหนังสือที่เด็กชอบ

หนังสือสำหรับเด็ก ควรเป็นหนังสือที่เด็กอ่านได้ด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยไม่ต้องบังคับให้อ่าน

ปัทมา สมพงษ์ (2522 : ง) ทาการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อหนังสือสำหรับเด็กที่ผลิตออกมาในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2520 - 2522 ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะรูปเล่มของหนังสือที่นักเรียนชอบที่สุด เป็นหนังสือปกแข็ง ขนาด 13 x 18 เซนติเมตร หนาประมาณ 22 - 38 หน้า ใช้กระดาษขาวชนิดหนา น้ำหนัก 150 แกรมขึ้นไป ตัวอักษรใหญ่ขนาด 32 พอยท์ ภาพประกอบอยู่ด้านบนของเนื้อเรื่อง เป็นภาพประดิษฐ์ขนาดเต็มหน้า สีสดใสและเป็นสีตามธรรมชาติและชอบให้มีภาพประกอบมากกว่าเนื้อเรื่อง

วิริยะ สิริสิงห์ (2524 : 14 - 22) ได้รวบรวมลักษณะหนังสือที่เด็กชอบโดยอาศัยประสบการณ์จากการเป็นผู้เขียนและผู้ผลิตหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องยาวหรือสั้นไม่มีผลต่อการชอบหรือไม่ชอบของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องที่ทำให้ความหมายสมบูรณ์ เช่น ยักษ์ใหญ่ใจดี รดังหาเพื่อน นอกจากนั้นเด็กจะชอบชื่อของสัตว์และมีคำว่า "ลูก" หรือ "วิเศษ" รวมอยู่ด้วยเช่น ลูกหมีเป็นหวัด แปรงวิเศษ เป็นต้น

2. ปก เด็กชอบหนังสือที่สวยงาม ปกออบพลาสติก หรือออบน้ำมันมากกว่าปกที่พิมพ์สีแล้ว ไม่ออบน้ำมันหรือออบพลาสติก

3. ราคา เด็กชอบหนังสือที่มีราคา 10 - 15 บาท หนังสือเด็กที่ราคาเกินกว่า 15 บาท ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักไม่ซื้อให้เด็กอ่าน

4. ชื่อผู้แต่ง ไม่มีความหมายสำหรับเด็กเล็ก ซึ่งสนใจภาพประกอบมากกว่าชื่อผู้แต่ง สำหรับเด็กโต อาจมีความหมายบ้างในกรณีที่เคยอ่านเรื่องของผู้แต่งคนนั้นมาก่อน และเป็นที่ถูกใจ

5. ภาพประกอบ เด็กชอบภาพสี มากกว่าภาพขาวดำ ชอบภาพสวยงามภาพที่มีชีวิตชีวา มีจินตนาการ เด็กชอบฝันว่าสัตว์หรือสิ่งของสามารถทำอะไร ๆ ได้เหมือนคนเรา เช่น มีเสื้อผ้าสวมใส่ มีบ้านอยู่อาศัยและพูดได้ นอกจากนี้ชอบภาพลูกสัตว์และชอบภาพที่ดูง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

6. ภาษาและตัวอักษร เด็กชอบหนังสือที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ชอบคำซ้ำ คำคล้องจอง มีจังหวะในการเล่นคำ ใช้ตัวอักษรแบบธรรมดา ไม่ชอบตัวอักษรประดิษฐ์

7. เนื้อเรื่อง เด็กชอบเรื่องสนุกขบขัน นำหัวเราะ ชอบนิทาน (เรื่องที่มีเจ้าชายเจ้าหญิง แม่มด นางฟ้า) ชอบเรื่องที่มีตัวเอกเป็นสัตว์สามารถพูดได้ เคลื่อนไหวได้ เรื่องต่าง ๆ ที่เด็กชอบ ได้แก่

7.1 เรื่องที่สิ่งเล็กแสดงความสามารถชนะสิ่งใหญ่ (ลูกไก่แสนกลตะเพียนดำ)

7.2 เรื่องที่แสดงถึงความเจ้าเล่ห์เพทุบาย กลั่นแกล้งแล้วแพ้ยตัวเอง (สี่สหาย)

7.3 เรื่องเกี่ยวกับความรักของสิ่งที่เด็กรู้จัก (สามสียากเป็นเสือ)

7.4 เรื่องตลกานาน (ทำไมน้ำทะเลจึงเค็ม)

7.5 เรื่องการตาย (อะไรเอ๋ย)

7.6 เรื่องจินตนาการที่สนุกสนานเหลือเชื่อ (กระต่ายน้อยกับหินวิเศษ)

7.7 เรื่องเป็นชุด (ฮ้วน-ฮืด)

7.8 เรื่องที่ใช้เขาวี ความเฉลียวฉลาดในการแก้ปัญหา

(หมาป่าแสนฉลาด)

7.9 เรื่องที่เสริมสร้างคุณธรรมลักษณะนิสัย (ถูกใจแสนสวย)

7.10 เรื่องที่ลึกลับแต่ต้องไม่ซับซ้อนมากนัก (ยักษ์ใจดี)

8. กระดาษที่ใช้พิมพ์ เด็กชอบหนังสือที่พิมพ์บนกระดาษสีขาว ขอบกระดาษหนา มากกว่ากระดาษบาง คือ ขอบกระดาษบอนด์

9. ขนาดรูปเล่มและการวางหน้า เด็กชอบหนังสือเล่มใหญ่กับเล่มเล็กเท่ากัน แต่ชอบหนังสือปกแข็งมากกว่าปกอ่อน เนื่องจากในประเทศไทย นิยมใช้ขนาดรูปเล่มเพียง 2 ขนาด คือ ขนาด 16 หน้ายก และ 8 หน้ายก เพื่อความสะดวกในการพิมพ์

10. ความหนาบางของหนังสือ เนื่องจากเด็กชอบเรื่องที่ยาวไม่เกินความหนาของเล่มหนังสือ จึงควรเป็นขนาด 16 ถึง 24 หน้า

3.4 ภาพประกอบกับการเรียนรู้

เดล (Dale, 1957 : 243) กล่าวว่า "มนุษย์ทุกคนจะเรียนรู้แบบรูปธรรมทางจักขุสัมผัสถึงร้อยละ 75 และสัมผัสอื่น ๆ ในขอบข่ายของพื้นที่และเวลา (Space and Time) จากมิติทั้งสาม กว้าง ยาว และลึกทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว"

ส่วนทางด้านธรรมชาติการรับรู้ของเด็กที่มีต่อภาพนั้น เฟลมมิ่ง และ เลวี (Fleming and Levie, 1979 : 5 - 15) สรุปไว้ดังนี้

1. เลือกรับรู้ภาพที่ตนเองสนใจ มีลักษณะเด่น แปลกใหม่และตรงกับความต้องการของตนเอง
2. รับรู้ภาพที่มีลักษณะ เป็นกลุ่มก้อน มากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย
3. รับรู้ส่วนที่เด่นของภาพมากกว่าส่วนที่เป็นพื้นหรือจากหลังซึ่งไม่ชัดเจน
4. จะมีภาพลักษณะใกล้ชิดหรือคุ้นเคย
5. รับรู้ภาพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประสบการณ์เดิม
6. รับรู้ภาพที่มีความต่อเนื่องกัน
7. รับรู้ภาพในลักษณะสมบูรณ์ แม้นในข้อเท็จจริงนั้นมีส่วนขาดหายไปก็ตาม
8. รับรู้ภาพขนาดที่ต่างกันหรือเท่ากัน แม้ว่าระยะที่เห็นภาพจะต่างกัน
9. รับรู้สีสันของภาพว่าเหมือนหรือต่างกัน แม้ว่าสภาพแวดล้อมจะทาให้สีที่เหมือนกันหรือต่างกันนั้นเปลี่ยนแปลงไป

10. รับรู้ภาพนั้นเหมือนกัน แม้ว่าจะมองคนละทิศทางทำให้เห็นภาพต่างกัน
11. รับรู้โดยใช้ภาพประสบการณ์เก่าตัดสินภาพที่เห็นใหม่
12. การรับรู้ของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มอาจรับรู้ต่างกันแม้ภาพนั้นจะเหมือนกัน

3.5 หลักการสร้างภาพประกอบ

วิททิช และชูลเลอร์ (Wittich and Schuller. 1923 : 100 - 110)

สรุปลักษณะของภาพที่ดีไว้ 4 ประการ คือ

1. จัดองค์ประกอบดี (Good Composition) มีสมดุล มีจุดสนใจ บอกตำแหน่งทิศทางให้แสงและเงาเพียงพอ
  2. สื่อความหมายได้ชัดเจน (Clear Communication) สามารถทำให้ผู้ดูเข้าใจภาพนั้น ได้ตรงกับจุดประสงค์ของภาพ
  3. มีสีสันสมจริง (Effective Colour) ทำให้ผู้ดูภาพได้เห็นภาพเหมือนจริงตามธรรมชาติ
  4. มีลักษณะตัดกันและคมชัด (Good Contrast and Sharpness) ทำให้ผู้ดูภาพเห็นภาพชัดเจนทุกส่วนของภาพ สามารถเข้าใจความหมายในรายละเอียดได้ทั่วถึงทั้งภาพ
- ส่วนการเลือกภาพมาสร้างภาพประกอบนั้น สมพงษ์ ศิริเจริญ (2515 : 67) ได้เสนอแนะไว้ ดังนี้

1. เลือกภาพที่ตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อหา
2. เลือกภาพที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ภาพก็ควรจะมีลำดับของภาพให้อยู่ก่อนตำแหน่งหน้าหลังอย่างเป็นระเบียบ สามารถไล่สายตาไปตามลำดับเนื้อหาได้อย่างสะดวกไม่สับสนและหน้าหนึ่ง ๆ ไม่ควรมีหลายภาพอัดจนเกินไป

ส่วนในเรื่องกรอบของภาพประกอบ และคำบรรยายภาพประกอบนั้น

หทัย ดันหยง (2528 : 165 - 167) กล่าวว่า จากการสัมมนาเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็กเท่าที่ผ่านมา ต่างก็ยอมรับกันเป็นสากลแล้วว่า ภาพนั้นไม่ควรตีเส้นกรอบล้อมรอบควรปล่อยเป็นลักษณะกรอบเปิดหรือให้ภาพกลืนกรอบ ภาพในหนังสือเรียนก็ใช้หลักการเดียวกัน เหตุผลที่คิดกันเช่นนั้นก็เพื่อสนับสนุนหลักจิตวิทยาที่ว่า

1. ผู้อ่านหรือเด็กที่ดูภาพที่ตีกรอบ จะรู้สึกอึดอัดเหมือนการจำกัดเสรีภาพ ทางอารมณ์และความคิด
2. ภาพที่ตีกรอบทำให้เกิดความแน่นบนหน้าหนังสือ ซึ่งควรให้มีลักษณะโปร่งตา
3. ภาพในบางลักษณะไม่อาจจะเขียนเต็มรูปได้ถ้าหากตีกรอบ เด็กจะรู้สึกว่าภาพนั้นไม่ครบหรือขาดหายไป
4. หนังสือบางเล่มส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เด็กจะขีดเขียนเล่นบริเวณริมกรอบ ถ้าไม่ตีกรอบจะมีประโยชน์ในเรื่องนี้มาก
5. การตีเส้นกรอบ อาจทำได้ตามจุดประสงค์ของภาพ เช่น ภาพแผนภูมิแผนที่ ซึ่งเป็นภาพนามธรรม

3.6 คำบรรยายภาพประกอบ

คำบรรยายภาพประกอบเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องมี แต่ก็มีภาพบางภาพที่สมบูรณ์ในตัวเอง สื่อความหมายชัดเจนโดยไม่ต้องมีคำบรรยายประกอบ อย่างไรก็ตาม การเขียนคำบรรยายภาพควรมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. คำบรรยายควรอยู่ใต้ภาพในตำแหน่งกลาง สมดุลกับสายตา
2. ควรเป็นข้อความสั้น กระชับรัดกุม ให้มีบันทึก (Concept) อย่างเดียวและตรงกับจุดประสงค์ของภาพ
3. ตัวอักษรควรใช้ขนาดที่อ่านได้ชัดเจนและไม่ควรอยู่ชิดกับข้อความของเนื้อหา
4. ถ้าหน้าหนังสือมีหลายภาพ ก็ควรจัดคำบรรยายประกอบภาพแต่ละภาพมาให้สั้น

ภาพประกอบหนังสือเรียนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของหนังสือเรียน หนังสือเรียนที่ดีนั้น ควรมีภาพประกอบที่เหมาะสมและต่างกับความสนใจของเด็ก เพราะนอกจากสื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อหาแล้ว ยังมีส่วนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

3.7 ประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็ก

มีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

บันลือ พดุกะวัน (2524 : 1) กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็ก

ไว้ดังนี้

1. ผักกัษะในการอ่าน
2. ได้แนวคิดในการประพฤติปฏิบัติ
3. ได้รับความเพลิดเพลิน

ภิญญาพร นิตยประภา (2534 : 18) กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. หนังสือเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาเด็ก เพราะการอ่านหนังสือจะทำให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง เกิดจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ ฉลาดรอบรู้ มีเขาว์ปัญญา 1 หวพริบตี
2. หนังสือเป็นอาหารสมองที่สำคัญอย่างยิ่งต่อเด็ก เนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสมอง การที่เด็กได้อ่านหนังสือที่เหมาะสมกับวัย จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาด้านสติปัญญาและอารมณ์ได้อย่างดี
3. นอกจากนั้นหนังสือยังเป็นเพื่อนแก้เหงา ช่วยทดแทนสิ่งที่เด็กขาด เช่น ความรู้สึกว่าเหงา มีปมด้อย ทำให้เกิดความอบอุ่นทางใจ ผ่อนคลายความตึงเครียดและได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็ก คือ พัฒนาทักษะการอ่านช่วยให้มีทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์รวมทั้งได้แนวคิดในการประพฤติปฏิบัติอีกด้วย

4. เอกสารเกี่ยวกับวรรณกรรม

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (หทัย ดันหยง. 2529 : 11 ; อ้างอิงมาจาก บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. ม.ป.ป. : 58) กล่าวว่า วรรณกรรม หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่มีลักษณะเป็นศิลปกรรม มีรูปแบบเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนพยายามสื่อความคิด ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งมายังผู้อ่าน

สิทธา พิณีจวบถล (หทัย ดันหยง. 2529 ; อ้างอิงมาจาก สิทธา พิณีจวบถล. ม.ป.ป. : 55) กล่าวว่า วรรณกรรมก็คืองานเขียนรูปกวีนิพนธ์ ร้อยกรองและข้อเขียนทั้งหมดที่ใช้ภาษาร้อยแก้ว ได้แก่ บทความ สารคดี นวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น บทละคร บทภาพยนตร์ บทวิทยุ ทรทัศน์ ตลอดจนคอลัมน์หนังสือพิมพ์

กล่าวโดยสรุป วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนที่อยู่ในรูปของร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งผู้เขียนพยายามสื่อความคิดมายังผู้อ่านด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง

4.1 องค์ประกอบของวรรณกรรม

องค์ประกอบของวรรณกรรมที่สำคัญมี 3 องค์ประกอบ คือ (หทัย ตันหยง. 2534 : 50 - 52)

องค์ประกอบที่ 1 มีรส	บันเทิงใจชวนให้อ่าน
องค์ประกอบที่ 2 มือลึงการ	มีเนื้อหาลีลาการดำเนินเรื่อง
องค์ประกอบที่ 3 มีคุณภาพ	เป็นบ่อเกิดแห่งคุณงามความดี

1. รสวรรณกรรม เปรียบได้ดังอาหารจะต้องมีรสอร่อยเช่นเดียวกัน เนื้อหาในวรรณกรรมแบบเรียน คือ อาหารสมอง ต้องมีรสชาติเช่นกัน ปรมาจารย์กล่าวว่า รสวรรณกรรมมี 10 รส คือ

1.1	สังคารรส	รสความรัก สัมผัสสามัคคี
1.2	วีรรส	รสแห่งความกล้าหาญ ความมานะบากบั่น
1.3	กฤณารส	รสจิตใจเห็นอกเห็นใจ เอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน
1.4	หัสสรส	รสแห่งความสุข อารมณ์เบิกบานแจ่มใส
1.5	อัปถุตรส	รสแห่งความแปลก พิสดาร มหัศจรรย์
1.6	ภยานกรรส	รสแห่งความกลัว ยาเกรง
1.7	วิภังกรรส	รสแห่งความเกลียดชัง อาฆาต มาตรฐานร้าย
1.8	สันทรส	รสแห่งความสงบ ร่มเย็น ราบรื่น
1.9	รุทรส	รสแห่งความโกรธกริ้ว แค้นใจ
1.10	จริยรส	รสแห่งความรู้สึกลึกซึ้ง มีเหตุผลรู้ดีรู้ชั่ว

2. อลังการวรรณกรรม ธรรมชาติของมนุษย์ย่อมรักสวยรักงาม ชอบที่จะประดับประดาตกแต่งชีวิตให้มีสีสัน เจริญจิตดีมีศีล เจริญใจ เจริญตา ที่ได้พบเห็นปรมาจารย์กล่าวไว้ว่า มี 3 อลังการ คือ

2.1 วิตติยาลังการ ได้แก่ ความมุงดงามที่เกิดจาก วจนลักษณะ คือ งามด้วยรูปแบบถ้อยคำภาษา ท่วงทำนอง สีสลาโรหาร ภาพพจน์ ฯลฯ

2.2 สภาววุติยาลังการ ได้แก่ ความมุงดงามที่เกิดจาก จริยลักษณะ คือ ซาติกาเนิด คุณลักษณะ กริยาอาการที่เหมาระสมกับกาลเทศะ และคติธรรมแห่งการดำรงชีวิต ฯลฯ

2.3 วังกวุติยาลังการ คือ ความงามที่เกิดจาก สุนทรียลักษณะ

2 ประเภท

ประเภทแรก ภาวลังการ คือ ความงามที่เกิดจากภาวะสร้าง สรรค์หรือสรรคลักษณะ ความเพลิดพริ้ง ความบรรเจิดจรัส ความประณีตบรรจง ความงอกเงย และงอกงามเพิ่มพูน เป็นอเนกอนันต์

สรุป คุณลักษณะของอลังการ มี 5 อย่าง คือ

1. วจนลักษณะ
2. จริยลักษณะ
3. สุนทรียลักษณะ
4. รูปลักษณะ
5. สรรคลักษณะ

3. คุณาการ วรรณกรรมนั้นมีทั้งคุณและโทษ จึงควรเลือกสรรแต่วรรณกรรมที่มี คุณค่า มี 10 คุณาการ คือ

3.1 โอรหารคุณาการ คือ สร้างความงามกล่อมเกล่าใจคน

3.2 สมคุณาการ คือ สร้างความสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลาย เป็น

ลักษณะนิสัยของคน

3.3 กันตึคุณาการ คือ สร้างความเร้าใจ งุงใจคนให้เกิดจิตสำนึก

3.4 อัศตพัตตึคุณาการ คือ สร้างคุณงามความดีที่แท้จริง โดยไม่เสริม

แต่งจอมปลอม

3.5 ปสาทคุณาการ คือ สร้างความเข้าใจโดยง่าย มีพลังงุงจาหับปฏิบัติ

3.6 สมาริคุณาการ สร้างความตั้งใจมั่น มุ่งมาศรปรารธนา เอาจริง

เอาจ้ง จริงใจ ที่จะนำไปสู่ประโยชน์

3.7 สิวเสาคณากร คือ สร้างความต่อเนื่องไม่ขาดสาย เกิดความผูกพันปรองดอง

3.8 โศษคณากร สร้างความกลมกล่อมพอเหมาะพอดี ก่อให้เกิดศรัทธา ความเชื่อถือ

3.9 มธุรสคณากร สร้างความชื่นอกชื่นใจ ในสิ่งที่ทุกคนปรารถนาสมมโนรส

3.10 สุขุมลคณากร สร้างความเจริญใจ ความสุขสงบเยือกเย็นในหมู่ชน (หทัย ต้นหยง . 2534 : 50 - 52)

กล่าวโดยสรุปแล้ว องค์ประกอบของวรรณกรรมนั้นมี 3 องค์ประกอบ คือ มีรสซึ่งเป็นสิ่งบันเทิงใจชวนให้น่าอ่าน นอกจากนั้นต้องมีลีลาการดำเนินเรื่องที่ตีประกายสุดท้าย คือ ต้องมีคุณค่าปลูกจิตสำนึกให้ผู้อ่านอีกด้วย

4.2 ดวงปรางของวรรณกรรม

ดวงปราง หมายถึง พลังที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต ท้าให้เกิดมีชีวิตขึ้นโดยนัย แห่งคำทาง นิรุกติศาสตร์ ปราง หมายถึง อาการที่ผ่อนคลายลมหายใจเข้าออกเป็นปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกายกับจิต ดังเช่น ภาษาที่ว่า "จวบจนสิ้นลมปราง" ก็คือ ลมแรงสิ้นพลังที่จะหายใจได้ ก็คือความตายนั่นเอง สอดคล้องกับคุณตรีย คือ ปฐมภาวะของชีวิต ในตำราพระเวทปราง กล่าวถึงต้นกำเนิดของชีวิตไว้ด้วยถ้อยคำ 3 คำ คือ สัตตวะ มีตัวตนเนื้อหนังมังสา รัชช เริ่มมีความรู้สึก ตมัส ยังมีตมหรือวิชา หลังจากนั้นกายกับจิตจึงค่อย ๆ พัฒนาสูงขึ้น คำว่าปรางี จึงแปลว่า ผู้มีลมปรางหรือผู้มีชีวิตนั่นเอง

ดวงปรางทางวรรณกรรม จึงหมายถึง แก่นความคิด (Schema) อันก่อพลังที่ ท้าให้วรรณกรรมมีชีวิตชีวา เมื่ออ่านแล้วรู้สึกทันทีว่า วรรณกรรมเรื่องนั้นไม่มีสภาพที่ตายด้าน แต่ กลับมีชีวิตแสดงอารมณ์ความรู้สึก เกิดปฏิสัมพันธ์กับจิตใจผู้อ่าน (หทัย ต้นหยง . 2534 : 83)

การสร้างดวงปรางวรรณกรรม

หทัย ต้นหยง (2534 : 84 - 85) ได้สรุปถึงการสร้างดวงปรางวรรณกรรม

ไว้ดังนี้

1. รูปแบบเคลื่อนไหว ซึ่งมีปฏิริยาตอบสนองอารมณ์ของผู้อ่าน เมื่อनावรรณกรรมมาอ่านก็ดี วรรณกรรมนั้นมีตัวแสดงแบบ มีชีวิต มีอารมณ์ ทุกข์ สุข ที่ผู้อ่านสัมผัสได้ด้วยจิตใจ
  2. อารมณ์ของเรื่องมีพลังเป็นตัวกระทำ (Treatment) สร้างจิตสำนึกใหม่ (Neo - Consciousness) ให้แก่ ผู้อ่าน ผู้อ่านมองเห็นสู่ทาง แนวประเพณีปฏิบัติรุ่มนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้อ่านได้
  3. สร้างภาพพจน์ ให้เกิดขึ้นในใจผู้อ่าน ภาพพจน์นั้นจะค่อย ๆ แปรเปลี่ยนเป็นพลังงาน (สร้างจอกภาพ) มรณภาพที่เด่นชัด ทำให้ผู้อ่านเกิดพิจารณาญาณวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบและวินิจฉัย หรือตัดสินใจ สรุปรวบยอด สร้างหลักการดำเนินชีวิตของตนได้ วรรณคดีสำคัญ ๆ ของโลกสร้างมหากวี วีรบุรุษ นักปราชญ์ นักต่อสู้ นักคิด นักวิทยาศาสตร์ มากต่อมากแล้ว
  4. บมและเงื่อนงำ ในวรรณกรรมเป็นเสมือนห้องเรียนเล็ก ๆ ที่กระตุ้นให้ผู้อ่านค้นพบวิธีคิดที่คล้อย แก้บมปัญหา บมวรรณกรรม (Literary Complex) จึงเป็นบทเรียนแบบฝึกหัดให้สมองคิด ลับสมองให้มีความเฉลียวคม คิดล้ำลึกและทำทนาย เช่น กองทัพ อีรักขุดคูทราย เทราคาน้ำมันเอาไว้วาฬาทาลายกองทัพสัมพันธมิตรในสงครามอ่าวเปอร์เซีย นี่คือนมที่ผู้อ่านพยายามค้นหาและรอยคยวิธีแก้ปัญหของฝ่ายกองทัพพันธมิตรว่าจะทำอย่างไร ดังนี้ เป็นต้น
  5. สีสันที่ประจักษ์ คนที่มีชีวิต มีลมหายใจ ผิวพรรณย่อมแสดงสีสนว่าคนนั้นมีชีวิตเช่นเดียวกับวรรณกรรมย่อมมีสีสน สีสนนั้นเกิดขึ้นอย่างประจักษ์ชัด ความประจักษ์มีทั้งประจักษ์จริง คือ วรรณกรรมมีตัวตนปรากฏภาพพจน์ให้เห็นชัดประจักษ์ใจ ผู้อ่านยอมรับว่าวรรณกรรมนั้นเกิดเป็นเรื่องราว อ่านได้ แปลความหมายตีความออกไป ประจักษ์ตา สัมผัสได้ด้วยตา เป็นโครงร่างรูปแบบการแสดงออกเป็นรูปลักษณ์ (Figure) ให้เห็นเป็นร้อยแก้ว บทกวี เป็นต้น สีสันที่ประจักษ์เช่นนี้อยู่สภาวะของวรรณกรรม ดังกล่าวมาแล้ว งานเขียน ซึ่งจะได้อธิว่าเป็นวรรณกรรม วรรณคดีนั้นย่อมมีทั้ง รส อลังการ และคุณภาพ พร้อมสรรพ
- กล่าวโดยสรุป การสร้างดวงปราณวรรณกรรมนั้น เป็นการที่ท้าววรรณกรรม มีความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา บรรยายให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ นอกจากนั้นต้องสร้างจิตสำนึกให้เกิดกับผู้อ่านอีกด้วย

4.3 การปรุงรสวรรณกรรม

การปรุงรส มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

ประการแรก การปรุงรสด้วยการผูกบมวรรณกรรม (Literary Complex)

ประการหลัง การปรุงรสด้วยการสร้างภาพพจน์ทางภาษา (Figure of Speech)

การผูกบมวรรณกรรม

บมในแง่ของรสวรรณกรรม ก่อให้เกิดพลังเร้าใจ ทำให้เกิดการร่วมอารมณ์
 จูงใจผู้อ่านให้ติดตามคลี่คลายปัญหาในการละคร (Dramatic) อาจเรียกว่า มุข (Gag)
 มุขเกิดขึ้นจากการสร้างปฏิสัมพันธ์ปลูกจิตสำนึกระหว่างบุคคลผู้แสดงกับผู้ชมจึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า
 มุมมอง (Viewing Point)

บมเป็นตัวกระทำ (Treatment) ทำให้เกิดความเข้มข้น (Density) ความเข้มข้น
 ก็คือ พลังของวรรณกรรมอาจวัดประเมินได้ด้วยเทคนิคสมัยใหม่

บมอาจถูกวางหรือเกิดขึ้นตามเงื่อนไขของเรื่อง คือ จุดใดจุดหนึ่งของฉากอาจ
 มีบมเล็ก บมใหญ่ บมซ้อนซ้อนเงื่อนไข ทำให้ผู้อ่านจะต้องจับจ้องค้นหาด้วยความเร้าใจ เพราะ
 บมอาจจะพยากรณ์ได้ว่า เรื่องจะลงเอยแบบใด (หทัย ต้นหยง 2534 : 58)

ปัจจัยสร้างบมวรรณกรรม

การผูกบมจะต้องกำหนดองค์ประกอบไว้ 2 ประการ

ประการแรก ตั้งตัวเงื่อนไขบม

ประการหลัง เลือกสรรตัวปัจจัย

1. ตัวเงื่อนไขบมวรรณกรรม

หทัย ต้นหยง ได้สรุปตัวเงื่อนไขบมวรรณกรรม 8 ประการ คือ

1.1 เงื่อนไขบมรูปลักษณะ (Figure) ได้แก่ บมที่สร้างขึ้นจากลักษณะ

ที่เห็นภายนอกทั่ว ๆ ไป

- 1.2 เจ็อนบมอັตตสําระ (Descriptive) ใ้ด้แ่ก่ บมที่สร้ํางจึ้น
จํากสํารคตี ร็องรําวค่าง ๗
- 1.3 เจ็อนบมพหุติกรรม (Behaviors) ใ้ด้แ่ก่ บมที่สร้ํางจึ้นจํากการ
สํแสดงออกขงตัวสํแสดง
- 1.4 เจ็อนบมมิติ (Dimension) ใ้ด้แ่ก่ บมที่สร้ํางจึ้นจํากมาตรหรือ
การวัดควมสํลึกกว้าง ยาว สูง หนา ฯลฯ
- 1.5 เจ็อนบม ปรมะฆํหมาย (Approximation) ใ้ด้แ่ก่บมที่สร้ํางจึ้น
จํากการคําคะเนปริมาณ
- 1.6 เจ็อนบมพลัง (Power) ใ้ด้แ่ก่ บมที่สร้ํางจึ้นจํากพลัง
- 1.7 เจ็อนบมทิศทําง (Direction) ใ้ด้แ่ก่ บมที่สร้ํางจึ้นจํากทิศทําง
- 1.8 เจ็อนบมเปรียบเทียบ (Comparison) ใ้ด้แ่ก่ บมที่สร้ํางจึ้น
จํากลักษณะการเทียบเคียงขงหลายสิ่ง

2. ตัวบ้จจึยสร้ํางบม

- 2.1 รูปลัษณ์ ใ้ด้แ่ก่ ภาพ สีสัน รูปทรง สัณฐาน รูปแบบ ลวดลาย
รงค์ มวล ชาติ ลีลาทวิ ร็อยแ่ก้ว ร็อยกรอง ฯลฯ
- 2.2 อັตตสําระ ใ้ด้แ่ก่ ประวัติศาสตร์ ภูมิจาสตร์ สํารคตี ควมรู้
บักณกะ ปริทธรสณ์ เหตุการณ์ ขําวสําร บทพิสุจน์ วิธิจการ มรณสํารเ้ ทศนสํิจษา นวัตรกรรม ฯลฯ
- 2.3 พหุติกรรม ใ้ด้แ่ก่ อารมณ์ขํ่าจึ้น ควมรัก ควมซ้ง ควมรหค
ควมกลั้ว ควมกลั่า ควมอึ้มเอิบ ควมสมหวั้ง ควมผิตหวั้ง ควมเศร้ําสร็อย ควมถคถอย ฯลฯ
- 2.4 มิติ ใ้ด้แ่ก่ ควมซ้บซ้อน ซอนเจ็อนซอมคม ซึ้นเชิง ควมสํลึกลับ
มิดมน มายากการ ควมคั้บคั้บ ควมเว็้งว้าง ควมแปลกแยก ควมปลอคปร้ง ควมอັคอึ้น
ควมอุคคั้น ฯลฯ
- 2.5 การปรมะฆํหมาย ใ้ด้แ่ก่ ควมไมคําคคิคิ สิ่งเหลือวิสัย สุกวิสัย
ร็องทําทายควมตี้นเจ็น ปริมาณากน็อย ควมหนําง ขควมคลุมเครือ ควมกลืนกิน ควม
จึ้นปลัน ลัษณ์ขาด ๗ เกิน ๗ ควมเหลือมสั่า ควมหละหลวม ควมสํลึกลับ สิ่งเหลือเชือ
ควมหลอกหลอน ฯลฯ

2.6 พลัง ได้แก่ ความร้อนแรง ความรุ่งโรจน์เรืองรอง อาการเร่งเร็ว ความรวบรัดอาการเรื้อย ๆ สภาวะรอน ๆ ความราบรื่น ลักษณะลุ่ม ๆ ดอน ๆ สิ่งเหนือพลัง ความอ่อนล้าโรยรา ความร่วงโรย อ่อนแรง ความไร้พลัง ฯลฯ

2.7 ทิศทาง ได้แก่ ลักษณะคู่ขนาน ความสอดคล้องและสอดคล้อง ความขัดแย้ง ความผูกพันซ์ อาการตัดกัน ความวกวน วนเวียน อาการไม่รู้จัก การหักมุม มุมกลับ ความยกยื้อน อาการสอกลับ อาการพุ่งตรง อาการหลงทาง ความคด อ้อมค้อม อาการหักเห อาการหลงไหล ฯลฯ

2.8 การเปรียบเทียบ ได้แก่ ลักษณะเท่ากัน ต่างกัน ความผิดเพี้ยน (การรื้อน) ความคล้ายคลึง ลักษณะแฝด ความตัดเทียม สภาพจำลองแบบ การทดแทน การเทียบเคียง ฯลฯ

4.4 อรรถลักษณะทางวรรณกรรม (Literary Genre)

ปกติรากเหง้าพื้นฐานของวรรณกรรมสำหรับเด็กและวรรณกรรมที่เรานำมาใช้เป็นสื่อแบบเรียนนั้นมีหลายประเภท รากเหง้าที่กล่าวนี้ เรียกทางภาษาศาสตร์ว่า อรรถลักษณะ (Genre)

ลักษณะที่สำคัญได้แก่

1. อรรถลักษณะวรรณกรรมส้ารวล (Comedy) เน้นความบันเทิง สนุกสนาน ความสุข ฯลฯ

2. อรรถลักษณะวรรณกรรมกาสรวล (Tragedy) เน้นความโศรกเศร้า รันทด สลดใจ ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม อรรถลักษณะที่มีแตกแยกกันออกไป เช่น อรรถลักษณะชวนฝัน (Fantasy) อรรถลักษณะเน้นอารมณ์ขัน (Humour) อรรถลักษณะเสียดสี (Satire) อรรถลักษณะล้อเลียน (Parody) ฯลฯ

สิ่งที่ผู้เขียนวรรณกรรมแบบเรียนพึงเข้าใจอย่างยั้งก็คือ อรรถลักษณะของวรรณกรรมสำหรับเด็ก จะเดินไปในทางวรรณกรรมส้ารวล คือ กล่าวถึงแต่ความสุข ความสมหวัง ความสนุกสนานร่า เริงบันเทิงใจทั้งสิ้น มีน้อยมากที่จะใช้ อรรถลักษณะวรรณกรรมกาสรวล

เรื่องตาย, ทารุณฆาตร้าย, ความอาฆาต เช่นฆ่า, เคียดแค้น, การทำร้าย, การฆ่าฟัน ฯลฯ เหล่านี้ไม่ควรใช้เป็นอรรถลักษณะของวรรณกรรมสำหรับเด็กเด็ดขาด

อรรถลักษณะกาสรวล วิชาได้บางกรณี การยกย่องวีรบุรุษ การเชิดชูเกียรติ ความเสียสละ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ

อรรถลักษณะกาสรวล บางทีก็ยอมมาให้เจือปนอยู่ในเนื้อหา สำหรับตัวละครที่มีชื่อตัวเอกของเรื่อง แต่เป็นตัวประกอบที่ไม่มีความสำคัญอันใด (ททัย ดันหยง. 2534 : 104)

4.5 บทบาทของวรรณกรรมเชิงศึกษาศาสตร์

สนั่น มีจันทร์หมาก (2537 : 11 - 12) ได้กล่าวถึงบทบาทของวรรณกรรมเชิงศึกษาศาสตร์ไว้ ดังนี้

1. สื่อพัฒนาการเรียนรู้

ปัจจุบันสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ สำหรับเด็กมีโลกทรรศน์กว้างขวางมาก อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการศึกษา การผลิตวรรณกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กก็เช่นเดียวกัน ได้พัฒนารุดหน้าไปมากทั้งด้านแนวคิด เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยีทางการผลิตและพิมพ์ ความเจริญก้าวหน้าทั้งหลายทั้งปวงของโลกนี้ ถูกประมวลเป็นเรื่องราวเรียบเรียงเป็นวรรณกรรม เพื่อปรุงรสเนื้อหาสำหรับสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก สื่อสารมวลชนทุกประเภทที่จะทำให้เกิดได้รับความรู้ ความเข้าใจเกิดเจตคติต่าง ๆ นั้น ส่วนแต่ใช้วรรณกรรมเป็นตัวสื่อทั้งสิ้น เช่น การสร้างเจตคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กีฬาการ์ตูนดนตรี ฯลฯ ซึ่งมีอยู่ในบทโทรทัศน์ วีดิทัศน์ ฯลฯ ซึ่งสื่อเหล่านี้มีลักษณะของปรัวรรณกรรม (Paraliterature) ดังกล่าวแล้วทั้งนั้น

2. สื่อพัฒนาทักษะทางภาษา

เป็นที่ยอมรับในวงการเรียนการสอนว่า คุณลักษณะของวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องงดงามนั้น ได้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาโดยตรง และเป็นสื่อพัฒนาที่ทรงคุณภาพยิ่ง วรรณกรรมสามารถสร้างสรรค์ขึ้นด้วยรูปแบบอันหลากหลายภายในหนังสือสำหรับเด็ก ซึ่งมีภาษาภาพเป็นภาพจริง ภาพการ์ตูน ภาพลายเส้น ภาพถ่าย ฯลฯ ภาษาภาพจะค่อย ๆ พัฒนาความคิดรวบยอดทางภาษาไปสู่ภาษาสัญลักษณ์ โดยเฉพาะในระยะเด็กปฐมวัยนั้น วรรณกรรมที่พ่อแม่อ่านให้เด็กฟังหรือได้ดูจากโทรทัศน์ วีดิทัศน์

เป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้เด็กเล็ก ๆ เกิดความพร้อมในการอ่าน โดยที่เขาอ่านวรรณกรรมในเวลานั้น ๆ

3. สื่อพัฒนาทางกายจิตใจและสังคม

นักการศึกษาทั่วไปต่างก็ยอมรับความจริงที่ว่า การทำให้เด็กอ่านวรรณกรรมนั้น เป็นวิธีการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่แท้จริง ความเจริญทางวิทยาศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ ล้วนเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ และมนุษย์ผู้ชาญฉลาดย่อมเกิดความคิดสร้างสรรค์นั้น จากจินตนาการทั้งสิ้น ดังเช่น วรรณกรรม ประเภทวิทยาศาสตร์ จูลส์ เวิร์น (Jules Verne. 1828 - 1905) สร้างจินตนาการออกมาเป็นวรรณกรรมเรื่อง Twenty Thousand Leagues Under the Sea และ Round the World in Eighty Days เป็นต้น

4.6 เด็กกับวรรณกรรม

หนังสือเรียนเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนประเภทหนึ่ง เพราะมีลักษณะเป็นศิลปกรรม มีรูปแบบ เนื้อหาสาระที่ผู้เขียนพยายามสื่อความคิดด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งมายังผู้อ่าน (บุญเหลือ เทพยสุวรรณและเจตนา นาควัชระ. 2520 : 58) วรรณกรรมสำหรับเด็กในทฤษฎีศึกษาศาสตร์ หมายถึง วัสดุการอ่านอันเป็นปัจจัยในการพัฒนาชีวิตของเด็กทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น วรรณกรรมสำหรับเด็กย่อมมีบทบาทในชีวิตของเด็กทุกเพศทุกวัย ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเสริมทักษะ เสริมประสบการณ์ เสริมความสนใจและให้ความบันเทิงเป็นสำคัญ หนังสือสำหรับเด็กที่มีคุณภาพย่อมมีลักษณะเป็นวรรณกรรม วรรณกรรมสำหรับเด็กที่ดีเด่น ก็มีลักษณะเป็นวรรณคดีที่ทรงคุณค่า การสร้างหนังสือสำหรับเด็กก็คือการใช้ทรัพยากรทางวรรณกรรมมาให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาเล่าเรียนสำหรับเด็ก ทรัพยากรทางวรรณกรรมนั้นหมายถึง รูปแบบ และเรื่องราวที่มีอยู่ในวรรณกรรมซึ่งทรงคุณค่า ทั้งที่เป็นสื่อสุนทรียภาพและพัฒนาจิตใจของเด็กไปพร้อม ๆ กับวรรณกรรมสำหรับเด็ก อาจจำแนกออกได้เป็น 8 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมดั้งเดิมหรือคหิชาชาวบ้าน ได้แก่ วรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีมาแต่ดั้งเดิม เป็นมรดกทางวัฒนธรรมตกทอดกันมาในสังคม ซึ่งโดยมากไม่ปรากฏหลักฐาน บ่อเกิดนามผู้แต่ง ซึ่งอาจจะเป็นในรูป มุขปาฐะ คือ จดจำเล่าสืบทอดกันมา และอมุขปาฐะ คือบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2. วรรณกรรมกวีนิพนธ์ ได้แก่ หนังสือประเภทวรรณกรรมที่แสดงออกในลักษณะศิลปกรรม ทั้งทางร้อยแก้วและร้อยกรอง
3. วรรณกรรมถ่ายทอด ได้แก่ วรรณกรรมที่เป็นมรดกความจำหรือบันทึกรวบรวมเป็นหลักฐาน
4. วรรณกรรมเนื้อหา ได้แก่ วรรณกรรมที่มีลักษณะของเนื้อหาที่แตกต่างกัน คือ บางพวกเป็นสารคดี บางพวกเป็นบันเทิงคดี
5. วรรณกรรมจริยศาสตร์ ได้แก่ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ลัทธิศาสนา ความเชื่อ ค่านิยม กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ขนบประเพณีต่าง ๆ
6. วรรณกรรมทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ วรรณกรรมที่เกิดขึ้นในยุคใหม่ส่วนใหญ่เกี่ยวกับจินตนาการทางวิทยาศาสตร์ สภาพความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมและชีวพรรณต่าง ๆ
7. วรรณกรรมร่วมสมัย (Contemporary Literature) ได้แก่ วรรณกรรมที่เน้นสภาพตามแนวคิดสร้างสรรค์ ในภาวะแวดล้อมปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะบ่งบอกกลมกลืนเชื่อมต่อกับอดีต และเชื่อมอันวยกับภาวะที่จะก้าวไปสู่ออนาคต
8. ปรัวรรณกรรม (Paraliterature) ได้แก่ วรรณกรรมที่ยังแฝงอยู่ในรูปอื่น ๆ เช่น วรรณกรรมในศิลปการแสดง วิจิตรศิลป์ ดนตรี เพลง นาฏศิลป์ คติชาวบ้าน เป็นต้น

วรรณกรรมกลุ่มใหญ่สำหรับเด็ก ก็คือ วรรณกรรมที่มีเนื้อหาประเภทนิทานนิยาย ซึ่งเป็นวัสดุการอ่านที่ช่วยส่งเสริมและหล่อหลอมจิตใจเด็ก เพื่อให้ได้รับประโยชน์ และคุณค่าจากการอ่าน และช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นิทานนั้นมีเค้าโครงค่อนข้างจะยึดสังนิยม (Lealism) มุ่งเน้นค่านคุณธรรม คติสอนใจ มุ่งสร้างสรรค์ ลักษณะนิสัยของคนเป็นสำคัญ ส่วนนิยายนั้นค่อนข้างจะยึดแนวคิดทางจิตนิยม (Idealism) มุ่งสร้างสรรค์จินตนาการเป็นสำคัญ (หทัย ต้นหยง. 2528 : 12 - 64)

วรรณกรรมประเภทนิทานนั้น ปรากฏว่า เด็กทุกชาติทุกภาษา ชอบอ่านนิทาน (ปราณี เชียงทอง. 2526 : 136) เด็กจะได้รับอิทธิพลอย่างมากจากสิ่งที่เด็กอ่านและถ้าเป็นวรรณกรรมที่ดี เด็กก็จะได้รับคุณค่าและเจตคติที่ดีจากวรรณกรรมนั้น ๆ (Aclame. 1954 : 107) การทำให้เด็กได้ฟังนิทานที่มีคุณค่าเพื่อเสริมประสบการณ์ของเด็กนี้เป็นสิ่งจำเป็นมากในการพัฒนาทางจิตใจ และตามความสามารถของเด็ก จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของนิทานที่มีต่อเด็ก

รุ่นหนึ่ง ๆ ของชาติ พบว่า ชาติใดที่นิทานสำหรับเด็กมีเนื้อหาเกี่ยวกับการฝึสมถะมาก ภายในช่วง 5 ปี หลังจากนั้น ชาตินั้นจะมีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจมากขึ้นกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งแสดงว่านิทานสำหรับเด็กอาจเป็นส่วนสำคัญที่จะเตรียมเยาวชนของชาติให้พร้อมที่จะพัฒนาทางเศรษฐกิจเมื่อเป็นผู้ใหญ่ (หทัย ตันหยง. 2532 : 135 ; อ้างอิงมาจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2522 : 29)

สำหรับวรรณกรรมที่ใช้เป็นเนื้อหาของบทเรียนนั้น ตามคู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา ได้เขียนไว้ว่า การแต่งหนังสือเรียนภาษาไทย สอดแทรกบทหรือโครงง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความสุขสนทนและปลูกฝังความรู้สึกรสนิยม ภาษา คำต่าง ๆ ที่กำหนดให้นำมาแต่งเป็นหนังสือเรียนแต่ละบทโดยคำนึงถึงการพัฒนาความเป็นขั้น ๆ โดยผูกเป็นเรื่องราวให้นำอ่าน ผู้เรียนจะได้รับความสุขสนทนาเพลิดเพลิน และฝึกฝนความรู้และทักษะในการอ่านไปพร้อมกันด้วย (กรมวิชาการ. 2533 : 15 - 16)

ลักษณะวรรณกรรมสำหรับเด็ก

สมาคมภาษาหนังสือแห่งประเทศไทย (สันน์ มีจันทร์. 2537 : 28 ; อ้างอิงมาจาก สมาคมภาษาหนังสือแห่งประเทศไทย. 48 : 82) ได้กล่าวถึง วรรณกรรมสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. โครงสร้างเป็นเรื่องสั้น เน้นความคิดรวบยอดเดียวไม่ซับซ้อน มีตัวละครน้อยตัวสำหรับเด็กวัยต้น ๆ และเพิ่มความซับซ้อนขึ้นบ้างสำหรับเด็กโต
2. มีภาพประกอบและเป็นภาพที่มีสีสัน มีชีวิตชีวา มีการเน้นภาพสำหรับเด็กวัยต้น ๆ และภาพน้อยลงในเด็กโตวัยหลัง
3. ำช้ภาษาสำหรับเด็กโดยเฉพาะเด็กวัยต้น ๆ ำช้ภาษาง่าย ลักษณะถึงแบบแผนมากขึ้นในเด็กโต
4. ำช้ภาพพจน์และสื่อความหมายตามวัยของเด็ก ซึ่งเป็นเรื่องแวดล้อมใกล้ตัวเด็กที่แตกต่างกับผู้ใหญ่โดยสิ้นเชิง
5. สาระเนื้อหาเป็นแนวคิดกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง หลีกเลี่ยงการสั่งสอน หรือสร้างกรอบบังคับให้ทำตามคำสอนของผู้ใหญ่
6. เน้นสาระความเป็นจริงไม่หลอกเด็ก แต่แฝงไว้ด้วยศิลปะของการนำเสนอแบบเสริมสร้างจินตนาการ ขึ้นมาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ด้วยตัวของเด็กเอง

7. มีเป้าหมายสำคัญก็คือ การสร้างเสริมทักษะการอ่านและเป็นสื่อพัฒนาภาษาของเด็ก

8. สนองอารมณ์ทั้งทางด้านความสนใจและความต้องการของเด็กแต่ละวัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาสำหรับเด็กที่มุ่งนำเสนอความสนุกเพลิดเพลินเจริญใจซึ่งเป็นแนววรรณกรรมแบบส้ารวล (Comedy) เป็นส่วนใหญ่

9. มีรูปแบบและความยาวของเนื้อหาพอเหมาะ กระทัดรัด เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย

รัญจวน อินทรกานแหง (2520 : 100 - 118) กล่าวว่าลักษณะของวรรณกรรมสำหรับเด็กมีดังนี้

1. ตรงกับความสนใจของเด็ก เนื้อเรื่องเหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของเด็ก ซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ ได้แก่ ความชอบ ความต้องการ ความรัก ความเอาใจใส่ การยอมรับ ความปรารถนาจะเป็นคนเก่ง คนดี เรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กควรมีลักษณะดังนี้
  - 1.1 เป็นเรื่องสนุกให้ความเพลิดเพลิน
  - 1.2 ส่งเสริมจินตนาการ วัยเด็กเป็นวัยที่จินตนาการและชอบสร้างจินตนาการให้ออกมาเป็นรูปเป็นร่างอยู่แล้ว จึงเป็นการช่วยส่งเสริมให้โอกาสแก่เด็ก
  - 1.3 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความมั่นใจ เป็นเรื่องที่กล่าวถึงความสำเร็จของตัวละครในเรื่อง ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ เกิดความคิดวิจารณ์
  - 1.4 สนองอารมณ์ที่ปรารถนา เช่น อยากรับเป็นคนเก่ง อยากรับเป็นผู้ประสบความสำเร็จ หนังสือที่มีเนื้อหาสนองอารมณ์ต่าง ๆ ของเด็กมักเป็นที่พอใจของเด็ก
  - 1.5 ส่งเสริมความรู้ เป็นเรื่องที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพและกลุ่มเอกลักษณ์เด็กให้ประณีต
2. โครงสร้างเรื่อง (Plot) ไม่ซับซ้อนมีแนวเรื่องเด่นชัด เด็กสามารถเข้าใจได้โดยง่าย เรื่องกระชับไม่เยิ่นเย้อ ตัวละครอยู่ในวัยใกล้เคียงกับเด็ก
3. สำนวนภาษาเป็นภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา เด็กสามารถเข้าใจง่าย
4. ภาพประกอบ นับเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก เด็กชอบความสนุกสนานเพลิดเพลิน ชอบอ่านด้วยภาพมากกว่าอ่านด้วยหนังสือ ภาพประกอบจึงต้องเป็นภาพที่มีความรู้สึกรมีชีวิต มีความเคลื่อนไหว สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง อธิบายเรื่องไว้

5. รูปเล่ม มีรูปลักษณะภายนอกเป็นที่น่าพอใจ ขนาดรูปเล่มกระทัดรัดเหมาะสมมือเด็กทนทานต่อการจับต้อง กระดาษคุณภาพดี ใช้ตัวหนังสือขนาดใหญ่ เหมาะกับวัยของเด็กการพิมพ์ชัดเจน ข้อความในแต่ละบรรทัดไม่ยาวเกินไป การเป็นเล่มต้องแข็งแรงเป็นพิเศษ และควรเป็นปกแข็งหรือค่อนข้างแข็ง

5. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

หนังสือเรียนเล่มเล็กหรือ Minitext มาจากคำว่า Miniature กับ Text หมายถึงหนังสือเรียนที่ยึดส่วนเรื่องลงให้เป็นเรื่องสมบูรณ์สั้น ๆ หยิบฉวยง่าย เบา เหมาะกับมือเด็กใช้เวลาสั้น ๆ อ่านจบภายในเล่ม เน้นความคิดรวบยอดเพียงความคิดเดียวไม่ซับซ้อน ulyยังคงรักษาโครงสร้างที่สมบูรณ์แบบของหนังสืออย่างครบถ้วน ส่วนแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมนั้นคือ แบบเรียนเล่มเล็กที่เป็นการสร้างเนื้อหาที่มีคุณลักษณะเป็นวรรณกรรม มีเค้าโครงเรื่อง เนื้อหา แก่นสาระ จาก ตัวละคร (หทัย ต้นหยง. 2532 : 66 - 67)

5.1 สาเหตุที่มีการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

จากสภาพปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำและไม่สามารถแก้ไข ปัญหาได้ ซึ่งมีประเด็นในการพิจารณาด้วยกัน ดังนี้ (หทัย ต้นหยง. 2531 : 9)

1. ระบบของหลักสูตรและการสอนในแต่ละหน่วยการเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันมีความคิดรวบยอดกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะวัดและสังเกตผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จากการผ่าน-ไม่ผ่านจุดประสงค์ ปัญหาเด็กเรียนมีผลการเรียนต่ำ ไม่ผ่านจุดประสงค์ จึงเป็นปัญหาที่น่าสนใจที่จะต้องรีบจัดการแก้ไข

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จและความล้มเหลวทางการเรียน การสอนขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของสื่อที่เข้าช่วยรายการเรียนรู้ สื่อพื้นฐานสำคัญของระบบหลักสูตรและการสอนของไทย ส่วนใหญ่ยังติดอยู่กับสื่อวัสดุ (Software) และหลีกเลี่ยงไม่ได้หรือจำเป็นต้องมี คือ แบบเรียน การใช้สื่อแบบเรียนจะมีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับศักยภาพการสนองตอบการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอันมาก

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษา อันเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทักษะที่มีปัญหาอย่างยิ่งงานการเรียนการสอน สื่อทางภาษาก็คือแบบเรียน อันจะเป็นตัวปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหา ซึ่งเชื่อกันว่าสื่อเชิงวรรณกรรมนั้น มีพลังกระตุ้นสูง และน่าสนใจกว่าวัสดุเบาอย่างอื่น

4. การกำหนดสื่อถ่ายโยงการเรียนรู้หลาย ๆ อย่างมักจะจริงจังบางพื้นที่บางโอกาสเพราะเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ ความรู้ ความสามารถของครู จำเป็นจะต้องแสวงหานวัตกรรมมาใช้ โดยคำนึงถึงว่าสร้างอย่างไรจะได้มาซึ่งสื่อสากลอันเป็นสภาพปานกลางราคาถูกไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ไม่เกินขีดความสามารถที่โรงเรียนทั่วราชอาณาจักรพึงมีพึงใช้ หรือเรียกว่า "การแสวงหาเทคโนโลยีที่เหมาะสม" (Appropriate Technology)

5. กลไกการเรียนรู้ของผู้เรียนกับแนวทางการใช้หลักสูตร และบูรณาการทางการสอนที่ผลิตหลักการรวมหน่วย (Unit Whole) ของทฤษฎีสนาม อาจมีข้อบกพร่อง ช่องว่าง จุดอ่อนหรือไม่สัมพันธ์กัน ดังเช่น การใช้สื่อแบบเรียนทั่วไป ไม่สามารถสนองการเรียนรู้ได้จริง ซึ่งการเรียนการสอนทั่วไป อาจจะเน้นความคิดรวบยอดหลัก (Main Concept) แต่ไม่ได้เน้นความคิดรวบยอดรอง (Sub Concept) หรือความคิดรวบยอดรายย่อย (Mini Concept) ซึ่งมีการเรียนการสอนในสภาพเช่นนี้ ทำให้ความคิดรวบยอดรายย่อยถูกมองข้ามไปโดยมิได้เน้น จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถผ่านจุดประสงค์ที่เชื่อมโยงกับความคิดรวบยอดรอง หรือความคิดรวบยอดนั้น (หทัย ตันหยง. 2531 : 9)

5.1 วัตถุประสงค์ของการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อสำคัญในการเรียนการสอนดังนี้

1. เพื่อเป็นการสร้างสื่อวรรณกรรมมาขึ้นกระบวนการเรียนการสอน
2. เพื่อใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนาการอ่านเพื่อสร้างทักษะทางการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น
3. เพื่อใช้ในการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
4. เป็นปัจจัยสนองการเรียนเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดย่อย
5. เป็นปัจจัยสนองการเรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

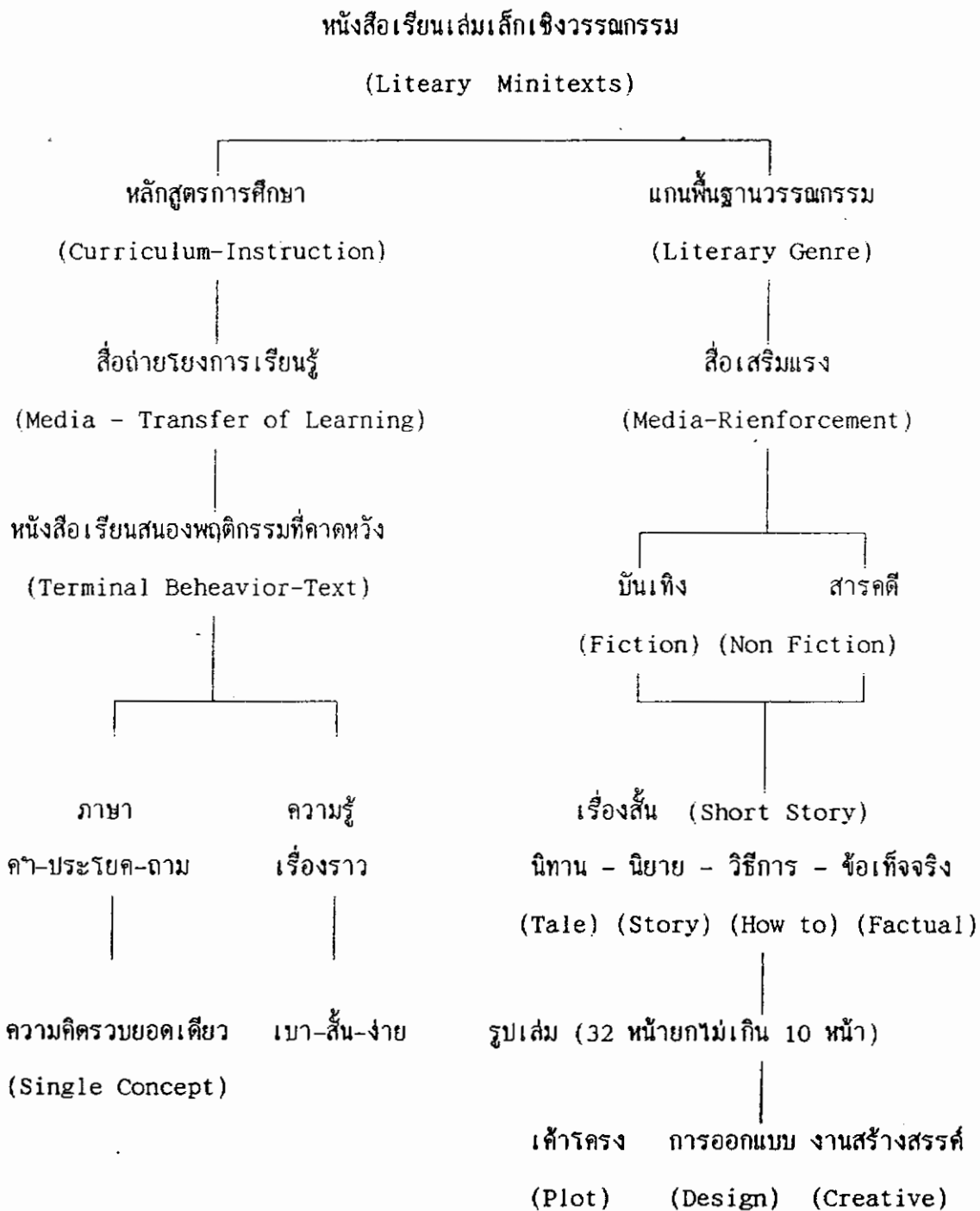
ไม่ทั่วถึง

และตรงตามความต้องการ

(พหัย ตันหยง. 2531 : 3 - 8)

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการสร้างแบบเรียน
เล่มเล็กเชิงวรรณกรรมนั้น เป็นการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน โดยการสร้างสื่อวัตกรรมการ
มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดย่อย โดยสนองความต้องการของท้องถิ่น
แต่ละแห่งด้วย

5.2 โครงสร้างของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิโครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม (หทัย ดันหยง.

2532 : 67)

5.3 คุณลักษณะของหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

คุณลักษณะเด่นของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นความสำคัญของลักษณะเด่น ดังนี้

1. บัณฑิตยสองการเรียนรู้ในความคิดรวบยอดรายย่อย ๆ (Subconcept and miniconcept)
2. บัณฑิตยสองการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Terminal Behavior Objectives)
3. สร้างสรรค์ขึ้นด้วยตนเอง (Self Creativity) ครูผู้สอน - บทเรียน - เด็กผู้เรียน
4. คุณลักษณะอเนกประสงค์ (Multiple Purpose) และเป็นสากล (Universalization) ใช้ได้ทุกโรงเรียน เสริมความสมบูรณ์ให้กับสื่อใหญ่ซึ่งครอบคลุมไม่ทั่วถึง
5. อยู่บนขีดความสามารถในการผลิตได้ด้วยตนเอง ในกิจกรรมการเรียนการสอน (Self - Production)
6. ประหยัด (Economy) เวลา ทรัพยากร วัสดุ แรงงาน สถานที่
7. เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมท้องถิ่น (Local - Culture)
8. สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ทางภาษา
9. นวัตกรรมทางการสอน (Language Acquisition) (หทัย ต้นหยง. 2532 : 68)

5.4 เทคโนโลยีที่เหมาะสมการผลิตหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

(Appropriate Technology)

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยที่นำเสนอในครั้งนี้ ควรเป็นหนังสือที่เหมาะสมต่อสภาพต่าง ๆ ดังนี้

1. การประจักษ์ตน (Self - Actualization)
2. การพึ่งตนเอง (Self - Dependence)
3. การสร้างสรรค์ด้วยตนเอง (Self - Creativity)
4. การอนุรักษ์ธรรมชาติ (Natural Conservation)

5. การแสวงหาได้ในท้องถิ่น (Local Searching)
6. สดุดประหยัด (Exact Economy)
7. สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรม (Socio - Cultural Compatibility)
8. ราคาถูกแต่ประโยชน์คุ้มค่า (Lowprice Valuability)
9. เกิดขึ้นจากความต้องการร่วมกัน (Common Needs) (หทัย ดันหยง.

2532 : 68 - 69)

5.5 ขั้นตอนการผลิตหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีขั้นตอนและยึดหลักในการผลิตโดยพิจารณาหลักการตามหัวข้อดังนี้

1. เป้าหมาย (Target)
2. วิเคราะห์ความคิดรวบยอด   ตั้งจุดประสงค์
3. สร้างแผนการสอน   วิเคราะห์ภาระกิจในการสอนทั้งแผนรวม
แผนระยะยาวและแผนรายคาบ
4. วิเคราะห์ความคิด   สร้างแก่นสาระ (Theme) ของ
รวบยอดย่อยและจุดประสงค์   แบบเรียน
5. ผูกเรื่อง   คำเรื่อง แก่นสาระ บรรยากาศของเรื่อง
6. วางโครงสร้าง   ชื่อแบบเรียน รูปแบบ ความคิด
ต้นฉบับแบบเรียน   รวบรวมข้อมูล โดยคำภาษา
7. การลำดับเรื่อง   บทเรียน เนื้อหา การจบเรื่อง
8. วางรูปแบบแบบเรียน   สร้างต้นฉบับ (Manuscript)
9. บรรณาธิการกิจ   ตรวจสอบ ตกแต่งฉบับเพื่อจัดต้นฉบับจริง
10. ทดลองใช้   ตรวจสอบ ตกแต่งต้นฉบับ
11. สร้างแบบเรียน   นำไปใช้ในการวิจัย
เล่มเล็กสำเร็จรูป

ขั้นตอนการเขียนโครงร่างต้น (Plot I)

ในการเขียนโครงร่างต้นของหนังสือในขั้นแรก ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ
ดังนี้

1. เจาเรื่อง (Ideal Title)
2. แนวคิดโครงร่างจินตภาพ (Plotting)
3. แก่นเรื่อง (Theme) เป็นเรื่องราวและเป็นภาพพจน์สั้น ๆ
4. ตัวแสดงพฤติกรรม (Character) แสดงออกให้เห็นภาพพจน์ของ
เรื่องราวต่าง ๆ ให้เห็น
5. ฉาก (Atmosphere) ประกอบด้วยหลาย ๆ ฉาก มีลีลาให้ความรู้สึกรวมกัน
หลาย ๆ ฉากเข้าเป็นรูปล่ม
6. ภาพพจน์ (Figure of Speech) มองเห็นสะท้อนในด้านความรู้สึกคล้อย
ตามไม่เห็นด้วยสอดคล้อย

ขั้นตอนการเขียนโครงร่างต้นฉบับ (Manuscript)

การเขียนโครงร่างต้นฉบับของหนังสือ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องและเรื่องราวที่เขียน (Title)
2. การกำหนดแกนพื้นฐานและรูปแบบของวรรณกรรม (Genre-and format)
มีทั้งรูปแบบหนังสือร้อยแก้ว ร้อยกรอง ขนาดของหนังสือ เนื้อหาสอดคล้องกับวิชาที่เรียน
3. เนื้อหาสาระ (Story Content) เป็นประเภทร้อยแก้ว ร้อยกรอง
ความเรียง
4. มโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดเดียว (Single Concept) มีเนื้อความ
ที่มุ่งเน้นมีความคิดรวบยอดเพียงความคิดเดียว
5. ข้อมูลหลักฐาน (Fact) มีการให้ข้อมูลที่เกิดจากการบันทึกเหตุการณ์
ทั่ว ๆ ไป ตัวเลขบุคลิกลักษณะของตัวละครที่จัดคำสั่งไป
6. ถ้อยคำภาษา (Wording) ขยายจากคำศัพท์เป็นบทละครสนทนาระหว่าง
บุคคลต่อบุคคลของตัวละครในเรื่องนั้น ๆ (หทัย ต้นหยง. 2532 : 70)

ขั้นตอนการเขียนลำดับเรื่อง (Setting)

การเขียนโครงร่างลำดับเรื่อง จะดำเนินเป็นขั้นตอน ในแต่ละฉากติดต่อกัน 10 อย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

โครงร่างลำดับเรื่อง

1. วิธีเริ่มเรื่อง (Leading Set)
  - ฉากที่ 1 (Set I)
  - ฉากที่ 2 (Set II)
  - ฉากที่ 3 (Set III)
2. วิธีดำเนินเรื่อง (Content Approach)
  - ฉากที่ 4 (Set IV)
  - ฉากที่ 5 (Set V)
  - ฉากที่ 6 (Set VI)
3. วิธีจบของเรื่อง (Ending Set) ——— ฉากสุดท้าย (Set VII)

ขั้นตอนการเขียนโครงร่างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

โครงร่างของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นหนังสือที่มีขนาด 32 หน้า ยก โดยมีส่วนประกอบกันเป็นรูปเล่ม ดังนี้

1. ส่วนปก ประกอบด้วย ชื่อเรื่องหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชนิดของหนังสือเรียน
2. หน้า ประกอบด้วย การเขียนที่บอกแนวคิด หลักการ ความเป็นมา จุดประสงค์/เป้าหมาย และประกาศคุณูปการ
3. เนื้อหา ประกอบด้วย พฤติกรรมที่แสดงออกมาจากตัวละครภายในเรื่อง ที่มีความคิดรวบยอดเดียวในเนื้อหา
4. ส่วนเสริม ประกอบด้วยวิธีใช้ ข้อแนะนำ ข้อเสนอแนะกิจกรรม และประวัติผู้แต่ง

(หทัย ดันหยง . 2532 : 71)

บรรณาธิการกิจ

บรรณาธิการกิจของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมประกอบด้วยขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบ - โครงสร้าง
2. ตรวจสอบ - การใช้ภาษา
3. ตรวจสอบ - ประเมินจุดประสงค์
4. ปรับปรุงครั้งที่ 1
5. ทดสอบคุณภาพ (Tryout)
6. ปรับปรุงครั้งที่ 2
7. นำไปใช้
8. ปรับปรุงครั้งที่ 3 (และมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา)

ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม จะต้องศึกษา และทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็ก โดยเฉพาะทฤษฎีพัฒนาการของเปียเจต์ (Piaget) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเจริญเติบโตและพัฒนาการโดยผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ทฤษฎีพัฒนาการของเปียเจต์แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive) ทักษะ (Affective) และทางกายภาพ (Physical) อีกด้วยและย้ำว่า ภูมิกายทางกายภาพจะมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวง ต่อความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและทักษะ

เปียเจต์ ได้แบ่งพัฒนาการทางสติปัญญาออกเป็น 4 ขั้น

1. ขั้นพัฒนาการด้านประสาทสัมผัส (Sensorimotor Peroid)
2. ขั้นเตรียมสำหรับความคิดที่มีเหตุผล (Preoperation Peroid)
3. ขั้นคิดอย่างมีเหตุผลเชิงรูปธรรม (Concrete Period)
4. ขั้นคิดอย่างมีเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Peroid)

1. ขั้นพัฒนาการด้านประสาทสัมผัส (ตั้งแต่แรกเกิด - 2 ปี)

ในขั้นนี้สติปัญญาและความคิดของเด็กแสดงออกโดยการกระทำต่อสภาพแวดล้อม ซึ่งการกระทำนี้ จะเกิดการรับรู้โดยการใช้ประสาทสัมผัสที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเป็นส่วนใหญ่ เช่น การไขว่คว้า การดูด การมอง พฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นไปในลักษณะปฏิบัติการสะท้อนมี พฤติกรรมน้อยมากที่แสดงถึงความเข้าใจ เพราะเด็กยังไม่สามารถแยกตนเองออกจากสิ่งแวดล้อม

ไว้ความคิดของเด็กถูกจำกัดด้วยประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส ดังนั้นในระยะนี้เด็กจึงไม่สามารถพูดใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ได้ แต่อย่างไรก็ตาม เด็กในช่วงนี้ มีการกระทำและพยายามทำความเข้าใจโลกรอบ ๆ ตัวเขา การกระทำครั้งแรกจะเป็นไปโดยบังเอิญ ต่อไปจะเป็นการกระทำที่มีการวางแผนและเป็นไปตามประสบการณ์ของตน

2. ขั้นเตรียมสำหรับความคิดที่มีเหตุผล (อายุ 2 - 7 ปี)

เป็นขั้นที่เด็กมีพัฒนาการทางด้านภาษาและความคิดอย่างรวดเร็ว เด็กสามารถใช้ภาษาแยกสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้จากการรู้จักชื่อวัตถุ เด็กจะเริ่มเกิดมโนคติเกี่ยวกับความเหมือนกัน ใหญ่กว่า มากกว่า แยกกว่า แต่เป็นมโนคติที่อยู่บนภาวะที่รับรู้ตามประสบการณ์การรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสมากกว่าความคิดเชิงเหตุผล ทั้งนี้เพราะเด็กวัยนี้จะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางการคิดแก้ปัญหาของเด็กไม่คำนึงถึงเหตุการณ์ที่แท้จริงหรือเปลี่ยนแปลงของวัตถุ แต่มุ่งความสนใจในลักษณะของการรับรู้สิ่งที่ตนเห็นเป็นสำคัญ

3. ขั้นการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงรูปธรรม (อายุ 7 - 11 ปี)

พัฒนาการทางความคิดของเด็กวัยนี้ เริ่มเข้ารูปเข้ารอย คือ เริ่มมีความสามารถแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ โดยมีปัญหาจะต้องมีลักษณะเป็นรูปธรรม คือเป็นสิ่งที่สามารถจับต้องได้ สามารถเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความคงตัวของสิ่งต่าง ๆ (Conservation) มีความสามารถในการคิดย้อนกลับ (Reversibility) การที่เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์เชิงรูปธรรม จากวัตถุจะทำให้มีความคิด ความเข้าใจเชิงคณิตศาสตร์ คือมีความเข้าใจในเรื่องการจำแนกการจัดอันดับ การนับ การวัดและอื่น ๆ โดยสามารถมองวัตถุได้ถึงสองลักษณะในเวลาเดียวกัน คือ สามารถคิดถึงขนาดและน้ำหนัก หรือขนาดและปริมาตรไปพร้อม ๆ กันได้

4. ขั้นคิดอย่างมีเหตุผลเชิงนามธรรม (อายุ 12 ปี ขึ้นไป)

เป็นขั้นที่เด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นและเป็นผู้ใหญ่ เด็กวัยนี้จะมีพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดขั้นสูงสุด คือสามารถคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นนามธรรม โดยใช้การคิดหาเหตุผลอย่างแท้จริง เริ่มมีความคิดแบบผู้ใหญ่ คือสามารถคิดหาเหตุผลนอกเหนือจากข้อมูลที่มีอยู่ มีความพอใจที่จะคิดถึงสิ่งที่ไม่มีตัวตน หรือสิ่งที่เป็นนามธรรมมีลักษณะการคิดแบบตั้งสมมุติฐาน (สุชา จันทน์เอม. 2529 : 34 - 35 ; อ้างอิงมาจาก สุนีย์ ชีรดากร. 2523 : 99)

กาเย่ (Gagne) ได้แสดงลำดับขั้นตอนการสอน (Instructional Events) และลำดับการเรียนการสอน (Instructional Phases) ไว้โดยสรุปได้ดังนี้

ลำดับการสอน (Instructional Events)

การจัดลำดับการสอนนี้ ผู้สอนควรยึดหลักการสอนที่ว่า การสอนขั้นแรกนั้นต้องสร้างความคิดหรือเร้าความสนใจให้เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเสียก่อน แล้วจึงแจ้งจุดประสงค์การเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ ซึ่งสามารถแสดงเป็นขั้นลำดับการสอนไว้ ดังนี้

1. กระตุ้นพลังแรงจูงใจ (Activating Motivation)
  2. กำหนดเป้าหมายแก่ผู้เรียน (Informing the Learn of the Lesson Objectives)
  3. ชี้แนะสนใจโดยตรง (Direction Attention)
  4. เร้าให้ระลึกบททวน (Stimulation Recall)
  5. แนะนำแนวการเรียน (Providing Learning Guidance)
  6. สร้างเสริมความคงทนในการเรียนรู้ (Enchancing Retention)
  7. เอื้ออำนวยปัจจัยถ่ายโยงการเรียนรู้ (Promoting Transfer of Learning)
  8. จัดให้มีภาคปฏิบัติงาน (Eliciting Performance)
  9. จัดให้มีการตรวจผลงานย้อนกลับ (Providing Feedback)
- (Gagne. 1974 : 303 - 318)

ลำดับการเรียนการสอน (Instructional Phases)

ลำดับการเรียนการสอนเป็นกระบวนการภายในตัวผู้เรียน เมื่อได้รับการสอนแล้วจะเกิดขึ้นที่มีส่วนสัมพันธ์สอดคล้องกัน โดยเมื่อผู้เรียนได้รับการสอนซึ่งผู้สอนได้กระตุ้นพลังแรงจูงใจแล้ว ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนการสอนขึ้น ซึ่งสามารถแสดงเป็นลำดับขั้นตอนไว้ดังนี้

1. การสร้างแรงจูงใจ (Motivation Phase)
2. การรับรู้ (Apprehending Phase)
3. การสาธิตการเรียนรู้ (Acquistion Phase)
4. การรับรู้อย่างคงทน (Retention Phase)
5. การระลึกบททวน (Recall Phase)

6. การแสดงพฤติกรรม (Generization Phase)

7. การแสดงผลย้อนกลับ (Performance Phase)

(Gagne. 1974 : 28)

จากเอกสารดังกล่าวจะเห็นว่าสื่อแบบเรียนเล่มเล็กมีขั้นตอนการผลิตที่เป็นกระบวนการมีเพียงความคิดรวบยอดเดียวไม่ซับซ้อน ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินปลูกฝังนิสัยรักการอ่านอย่างวิเคราะห์ อีกทั้งมีรูปเล่มแนวใหม่ ทำทหายความสามารถของเด็กและสอดคล้องกับวัยของเด็กซึ่งอยู่ระหว่าง 8 - 10 ปี ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

6. เอกสารเกี่ยวกับการทดสอบประสิทธิภาพของหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

การทดสอบประสิทธิภาพ เป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ถึงแม้ว่าผู้ผลิตหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจะดำเนินการผลิตตามขั้นตอนข้างต้นดังที่กล่าวมาแล้วดีเพียงใดก็ตาม ถ้าปราศจากการทดสอบประสิทธิภาพหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ผลิตมา ย่อมไม่เป็นที่เชื่อถือ ดังนั้นเมื่อได้ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมฉบับร่างในด้านภาษา ภาพ ความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน จำเป็นต้องนำใบตรวจสอบคุณภาพหรือทดสอบหาประสิทธิภาพ โดยอาศัยข้อมูลจากการนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ว่าหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ผลิตขึ้นมีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ และตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ในการทดสอบหาประสิทธิภาพนี้อาศัยการทดลองโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

(ฉลองชัย สุรวัดนนท์. 2528 : 214 - 215)

1. การทดสอบแบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมฉบับร่าง กับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้ที่จะเรียนจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม 1: 1 หมายความว่า ในการทดลองแต่ละครั้ง ประกอบด้วยผู้ทดสอบหนึ่งคนและนักเรียนหนึ่งคน

2. การทดสอบแบบกลุ่มเล็ก (1 : 10) เป็นการทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 กับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้ที่จะเรียนจากหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม 1:10 หมายความว่าในการทดลองแต่ละครั้งประกอบด้วยผู้ทดสอบ 1 คน และนักเรียนประมาณ 10 คน

3. การทดสอบภาคสนาม เป็นการทดสอบขั้นสุดท้ายของกระบวนการทดสอบ ประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม การทดสอบขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สร้างมั่นใจได้ว่า หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ที่สร้างขึ้นมานี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำไปใช้ในการสอน ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีดังนี้

1. เกณฑ์ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกระบวนการกับพฤติกรรมขั้นสุดท้าย ซึ่งเป็นผลลัพธ์โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อเป็น E_1/E_2 ซึ่งมีความหมายว่าจะต้องกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน หรือการประกอบกิจของผู้เรียนทั้งหมด (E_1) ต่อเปอร์เซ็นต์ของการสอนหลังเรียนทั้งหมด สูตรการคำนวณ E_1/E_2 มีดังนี้ (ฉลองชัย สุรวัดบุญรณ์. 2528 : 214)

$$E_1 = \frac{X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

โดยที่ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในสื่อ คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด

X แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดซึ่งมีลักษณะ เป็นการวัดผลเป็นระยะ ๆ

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด

$$E_2 = \frac{F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

- โดยที่ E₂ แทน ประสิทธิภาพของสื่อในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนคิดเป็น ร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
- F แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นการ จัดผลสรุปผล (Summative Evaluation)
- N แทน จำนวนผู้เรียน
- B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

ในการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อนิยมตั้งเกณฑ์ 90/90 สำหรับเนื้อหาวิชา ที่เป็นความรู้ความจำ และเนื้อหาวิชาที่เป็นทักษะหรือเจตคติไม่ต่ำกว่า 80/80

เกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนที่ผลิตได้ กำหนดไว้ 3 ระดับ คือ (ฉลองชัย สุรวัดตนบูรณ์. 2528 : 215)

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าเกิน 2.5% ขึ้นไป
2. เท่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5 % ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

2. เกณฑ์พัฒนาการของผู้เรียน หมายถึง ความก้าวหน้าของผู้เรียนที่เกิดจากการศึกษา โดยพิจารณาจากความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียน และคะแนนสอบหลังเรียน และพิจารณาว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าเพียงใดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทั้งสองชุดนั้นมีนัยสำคัญที่ระดับใด ระดับนัยสำคัญที่จัดว่าเข้าได้ต้องไม่ต่ำกว่า 0.05 โดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้ คือ (อรพรรณ พรสีมา. 2530 : 129 - 130)

$$t = \frac{\sum D}{N \sum D^2 - (\sum D)^2 / (N - 1)}$$

D² แทน ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียน
และหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

df แทน N-2

นำค่าที่ได้จากการคำนวณไปตรวจสอบในตารางการทดสอบที (t-test) ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมากกว่าค่าที่ได้จากตาราง (ไม่คิดเครื่องหมายติดลบ) ย่อมแสดงว่าสื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง

จากเกณฑ์ดังกล่าวมาข้างต้น หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว จะเป็นหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่มีประสิทธิภาพที่ใช้เป็นสื่อประกอบการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ

7. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
4. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้เข้าใจหลักการทั่วไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวสะกดและการออกเสียง
3. เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้โครงสร้างประโยคในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ได้ตามระดับชั้น

4. เพื่อให้เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับระดับชั้น
5. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมได้

ตาราง 1 จุดประสงค์และเนื้อหาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา
<p>การฟังและการพูด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังเสียงและออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำได้ 2. สามารถฟังและเข้าใจความหมายของคำและประโยค 3. สามารถใช้คำพูดและเลือกใช้ถ้อยคำที่ผู้อื่นเข้าใจความหมายที่ต้องการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระพยัญชนะตัวอักษรและคำภายในวงศัพท์ 800 คำ 2. ข้อความและโครงสร้างง่าย ๆ เช่น ประโยคบอกเล่า คำถาม คำตอบสั้น ๆ ตามสถานการณ์ที่สร้างขึ้น
<p>การอ่าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประสมอักษรและอ่านออกเสียงได้ 2. สามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้ 3. สามารถใช้พจนานุกรมได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือ คำและข้อความมาที่ถูกต้องตามจังหวะและวรรคตอน 2. การอ่านเรื่องที่ใช้ศัพท์ และรูปประโยคภายในวงที่กำหนด เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัย 3. การอ่านนาใจเพื่อจับใจความ 4. การใช้พจนานุกรม

ตาราง 1 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา
<p>การเขียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คัดลอกแบบตัวอักษรเป็นคำ และข้อความตามที่กำหนดให้ได้ 2. เขียนคำและประโยคตามคำบอกได้ 3. เขียนประโยคโดยใช้คำและโครงสร้างที่เขียนมาได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การคัดและลอกแบบตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์และตัวเขียนตามแบบที่กำหนด 2. การเขียนตามคำบอก ตอบคำถาม เขียนประโยคสั้น ๆ รวมทั้งการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

จุดประสงค์การเรียนรู้ใน ป.02 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ที่จะช่วยในการใช้ภาษาสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัย

1.1 สามารถใช้ภาษาสนทนาตามมารยาททางสังคม ได้แก่ การทักทาย ถามทุกข์สุข แนะนำตัว ขอโทษ ขอบุณ กล่าวลา เรียกความสนใจ ขอร้อง/สั่ง แสดงความพอใจ กล่าวชม แสดงความเสียใจ เสนอแนะ ชวนเชิญ แสดงความแปลกใจและอวยพร

1.2 สามารถใช้ภาษาในการขอ/ให้ข้อมูลต่อไปนี้ได้ ให้ข้อมูลส่วนบุคคล ถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของ สถานที่ เวลา วิธีการ ประสบการณ์ ความคิดเห็น ความรู้สึก

1.3 สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทําภารกิจต่อไปนี้ได้ การให้บริการ การขายสินค้า และการรับโทรศัพท์

1.4 สามารถอ่านหรือฟังภาษาอังกฤษตามลักษณะของข้อมูลได้ คือ ประกาศรับสมัครงาน รายการสินค้า แผนที่ แผนภูมิ สมุดโทรศัพท์ ใบเสร็จ ตาราง เวลา ชื่อสถานที่สำคัญ ชื่อถนน ชั่ว นิตาน การ์ตูน เพลง โคลง ประกาศ ป้าย คำชี้แจงการใช้สินค้า การบอกทางแบบฟอร์ม คำแนะนำ จดหมาย

1.5 อ่าน/ฟัง ภาษาอังกฤษและปฏิบัติตามได้

1.6 สามารถเขียนคำอ่านชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่อไปนี้ กรอกแบบฟอร์ม แคนคัง ชื่อถนน สถานที่ บัตรเชิญ บัตรอวยพร จดหมายขอโทษ/ขอบคุณ ไปรษณีย์บัตร เมนูอาหาร บ้ายชื่องาน/สถานที่ เขียนบรรยายคน สถานที่ เหตุการณ์ ความรู้สึก รายการสินค้า ชื่อคน หมายเลขโทรศัพท์

2. มีความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อันเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 รู้หลักอักขระวิธีของภาษาอังกฤษ การอ่าน เขียน และใช้อักษรการเรียงคำ ชื่อ ตามลำดับอักษร การใช้อักษรตัวใหญ่หน้าชื่อเฉพาะ/ขึ้นต้นประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน คัดลายมือ

2.2 รู้หลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้แก่ รู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและอักษร หลักเกณฑ์การอ่านคำ การเขียนตามคำบอก วิธีจดหลักภาษาและชื่อย่อวัน กฎการออกเสียง เน้นพยางค์และใช้น้ำเสียงสูงต่ำบางคำในประโยค

2.3 รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและเทคนิคการจำศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน (400 คำ) การจัดหมวดคำศัพท์ให้เป็นระบบเพื่อค้นหาและทบทวนและการใช้พจนานุกรม

2.4 รู้ประเภทของคำภาษาอังกฤษ คือ นามวลี สรรพนาม กริยาวลี คุณศัพท์ วิเศษณ์ บุพบท และประโยคที่สัมพันธ์กับกาลเวลา

2.5 รู้และใช้รูปประโยคแบบต่าง ๆ การเรียงคำให้เป็นประโยค โดยคำนึงถึงประเภทของคำและหน้าที่ของคำในประโยค ทั้งที่เป็นบอกเล่า คำถาม คำตอบ ทั้งที่ใช้แสดงคำถามและใช้กริยาช่วย เพื่อให้ตอบรับ/ปฏิเสธ

3. มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ วัดจากการสังเกตในชั้นเรียนทุกชั่วโมง

3.1 มีความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2 มีนิสัยที่ดีในการฟัง พูด อ่าน เขียน

3.3 รักการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ

3.4 รู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ

3.5 เห็นประโยชน์ของการนำภาษาอังกฤษไปใช้

4. มีแนวทางและรู้วิธีแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
  - 4.1 จัดระบบและแผนการเป็น มีการประเมินผลตนเองเป็นระยะ
  - 4.2 ทบทวนบ่อย ๆ และมีกลยุทธ์ในการทบทวน
  - 4.3 หาโอกาสฝึกภาษาบ่อย ๆ
  - 4.4 กล้าเดาอย่างมีเหตุผล และกล้าใช้ภาษาโดยไม่กลัวผิด
  - 4.5 รู้จักใช้แหล่งอ้างอิงเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
  - 4.6 คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และเอาชนะความติดขัดทางภาษาได้
  - 4.7 มีความพากเพียร และมุ่งมั่นในการทำงาน
  - 4.8 เป็นกัลยาณมิตร และสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้

การประเมินผลภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

การประเมินผลการเรียนนั้นจำเป็นต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ซึ่งวางแนวปฏิบัติไว้ดังนี้ คือ (กรมวิชาการ. 2538 : 204)

1. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

1.1 การประเมินผลก่อนการเรียน ครูทุกคนจะต้องประเมินผลการเรียนของนักเรียนก่อนดำเนินการสอน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน

1.2 การประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ในแผนการสอนหรือไม่ ทั้งนี้จะเป็นการช่วยครูผู้สอนได้ศึกษาผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน และทั้งชั้นว่าควรจะดำเนินการต่อไปอย่างไร

1.3 การประเมินผลปลายภาคเรียน เพื่อดูผลการเรียนโดยสรุปของแต่ละภาคเรียน ครูผู้สอนจะต้องประเมินให้ครอบคลุมจุดประสงค์หรืออาจพิจารณาแล้วทำการเฉพาะจุดประสงค์ที่สำคัญ ๆ หรือจุดประสงค์ปลายทางที่เป็นตัวแทนของจุดประสงค์ทั้งหมดแล้วทำการประเมินก็ได้

2. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

2.1 ให้ประเมินผลการผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น

2.2 ให้มีการประเมินผลปลายปี เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6

กรมวิชาการ (2528 : 206 - 207) ได้อธิบายเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลปลายภาคเรียน ดังนี้

1. การประเมินผลระหว่างเรียน ไม่จำเป็นต้องมีการสอบเป็นทางการครูผู้สอนอาจทำการตรวจสอบโดยวิธีวิธีการดังต่อไปนี้

1.1 การสังเกต ในเวลาครูสอนควรสังเกตนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้

1.1.1 ความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน รวมทั้งการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนในแต่ละครั้ง

1.1.2 ความถูกต้องในการออกเสียงตัวอักษร คำ และประโยคในภาษาอังกฤษ รวมทั้งความถูกต้องในการอ่านเป็นข้อความและเรื่องราวด้วย

1.1.3 ความถูกต้องในการให้ผู้อื่นเข้าใจ เช่น ในการเล่นเกมส์และฝึกกิจกรรมต่าง ๆ

1.1.4 ความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน เช่น

1. เล่าเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องเป็นภาษาไทย
2. ใช้ภาษาท่าทางแสดงบทบาทตามเรื่องที่อ่านได้
3. แสดงท่าทางประกอบตามเนื้อเรื่องในบทอ่านได้

1.2 การซักถาม ทำได้ 2 แบบ คือ

1.2.1 การสนทนา ซักถาม หรือโต้ตอบ เช่น การใช้บทสนทนาในบทเรียน การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ การให้นักเรียนซักถามหรือโต้ตอบกันเอง เป็นต้น

1.2.2 ซักถามเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อความที่อ่าน (หรือจากรูปภาพ)

1.3 การตรวจผลงาน คือ แบบฝึกหัด ในบทเรียนและแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ครูจัดทำเพิ่มขึ้น ดูความถูกต้องของการคัดเขียนตัวอักษร คำศัพท์ ประโยคและเครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนความสะอาดเรียบร้อยและความสม่ำเสมอในการส่งงาน

1.4 การสอบ ควรให้มีการทดสอบย่อย เมื่อครูสอนจบในแต่ละบทหรือหลาย ๆ บท ที่ต่อเนื่องกัน

2. การประเมินผลปลายภาคเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อดูผลการเรียนที่ได้เรียนมาตลอดภาคเรียน โดยส่วนรวมกระทำโดยการนำจุดประสงค์ที่สอบในภาคเรียนมาทำการวัด ทั้งนี้จะใช้จุดประสงค์ที่เป็นตัวแทนและครอบคลุมจุดประสงค์เหล่านั้น หรือจุดประสงค์ที่สำคัญหรือจุดประสงค์ปลายทางที่คิดว่าเป็นตัวแทนของจุดประสงค์ทั้งหมดมาประเมิน โดยแบ่งการวัดเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการวัดหรือตรวจสอบพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ การตรวจสอบพฤติกรรมในตอนนี้จะกระทำโดยวิธีการสังเกต การตรวจผลงาน โดยมีแบบสำรวจรายการหรือแบบจัดอันดับคุณภาพเป็นเครื่องมือประกอบ

ตอนที่ 2 เป็นการวัดผลด้านความรู้ ความคิดของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ ซึ่งอาจใช้วิธีการสอบข้อเขียน หรือสอบปากเปล่าหรือสัมภาษณ์ก็ได้

ในบางจุดประสงค์ อาจวัดได้ 2 ตอน คือ วัดทั้งด้านปฏิบัติและด้านความรู้ สำหรับตอนที่ 2 ซึ่งเป็นการวัดด้านความรู้ จะแบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ทักษะสัมพันธ์ หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยใช้ทักษะต่าง ๆ เช่น ฟังประโยคและเขียนได้ อ่านเนื้อเรื่องแล้วอธิบายได้ อธิบายแล้วบรรยายได้ เป็นต้น และสามารถเข้าใจประโยคที่มีความหมายตรงความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อชื่อของถาวรราคาสินค้าได้ รับผิดชอบเกี่ยวกับสถานที่ นักหนัก 1 ครททำอะไรได้หรือไม่ได้ เป็นต้น (60 คะแนน)

ฉบับที่ 2 ความรู้ทางภาษา หมายถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ได้ถูกต้อง เช่น วิเคราะห์เสียง และความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของคำ รู้ความหมายและการใช้คำศัพท์ ใช้ประโยคได้ถูกต้อง เป็นต้น (40 คะแนน)

จากตอนที่ 2 ของการประเมินผลปลายภาคเรียนวิชาภาษาอังกฤษของระดับประถมศึกษา ใช้แบบทดสอบอยู่ 2 ฉบับ คือ ทักษะสัมพันธ์และความรู้ทางภาษา แบบทดสอบฉบับที่ 1 ทักษะสัมพันธ์ จะมีส่วนสอดคล้องกับแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ (Intergrative Test) หรือแบบทดสอบทักษะรวม (Global Test) หรือแบบทดสอบภาษาเชิงปฏิบัติ (OPragmatic Test) และแบบทดสอบฉบับที่ 2 ความรู้ทางภาษา จะมีส่วนสอดคล้องกับแบบทดสอบจุลภาค

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา

หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และแนวการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาชั้น มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรประถมศึกษา ที่ประกาศในพุทธศักราช 2521 ซึ่งมีหลักการทั่วไปดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน
2. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์

ในการดำรงชีวิต

3. เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกันแต่ในท้องถิ่นมีโอกาสที่จัดหลักสูตรบางส่วน ให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการได้

จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษาที่กล่าวว่า "เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน" มีผลทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาเลือก มีลักษณะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือนำไปประกอบอาชีพได้ (Functional English) และเป็นหลักสูตรที่จบในตัวเอง (Terminal Course) ดังนั้นคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรจึงได้เรียบเรียงหนังสือขึ้นชุดหนึ่ง คือ English is fun โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ และหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ดังกล่าวข้างต้น (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 51 - 52) มีการปรับวิธีการสอน เพื่อการสื่อสารให้เข้ากับสถานการณ์ในการเรียนการสอนในประเทศไทย โดยมีหลักการสอนดังนี้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2530 : 577 - 581)

1. สอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวหรือเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถาม การออกคำสั่ง การขอร้อง ฯลฯ
2. เน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษา ใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริง แต่เป็นภาษาง่าย ๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน
3. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่ต้น ทั้งในการฟัง พูด อ่านและเขียน ในสถานการณ์ที่ใช้จริง และเน้นการสอนทักษะทั้ง 4 นี้ สัมพันธ์กันไปด้วยตลอด
4. สอนให้นักเรียนคิดเป็น และมีความคิดสร้างสรรค์
5. หาโอกาสให้นักเรียนฝึกภาษาโดยการใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน
6. ในการสอนครูจะต้องสอนให้เนื้อหาเก่าหรือเนื้อหาบททวนกับเนื้อหาใหม่ มีความสัมพันธ์กันทั้งภายในชั่วโมงเรียนเดียวกัน หรือระหว่างชั่วโมงต่อชั่วโมง หรือระหว่างบทเรียนต่อบทเรียน
7. สอนเนื้อหาโดยการใช้กิจกรรมหลายแบบในลักษณะของทักษะสัมพันธ์

8. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ

ในปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม กับบุคคลที่ตนติดต่อด้วย บทเรียนมิได้ยึดถือเนื้อหาทางไวยากรณ์เป็นหลักดังแต่ก่อน แต่จะยึด จุดประสงค์ในการพูดเพื่อสื่อความหมายเป็นหลักแทน (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2524 : 21) ซึ่งแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบนี้เราเรียกว่า แนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

แนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จะเน้น การใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม สำหรับกระบวนการสอนตามแนว ทฤษฎีนี้จะ เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกริอยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองการใช้ ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้ การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็น บทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้นิภาษาในสังคมใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียน เรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรม การเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงออกทางภาษาใน ลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้ อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ ผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 21)

1. แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน สามารถนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง กระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จักแสดงออก

ซึ่งความคิดเห็นทั้งโดยทักษะการพูด และทักษะการเขียน รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านหรือเข้าใจสิ่งที่ฟัง ซึ่งในการเรียนการสอนจะเน้นข้อมูลที่การพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง มากกว่าจะเน้นที่วิธีการพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง

การที่จะให้ผู้เรียนสื่อสารกันได้นั้น ผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ครูต้องจัดบรรยากาศเพื่อให้ผู้เรียนแน่ใจว่า เขาสามารถเข้าใจภาษาในการปฏิสัมพันธ์และสื่อความหมายกับเพื่อนได้ เพราะเวลาส่วนมากของการสอน จะให้นักเรียนทำกิจกรรม อาจทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมในกลุ่มย่อย โดยที่ครูมีหน้าที่แนะนำ อธิบาย ให้ความปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูยังมีหน้าที่เตรียมกิจกรรม และวางแผนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องกลัวว่าจะถูกตำหนิเมื่อใช้ภาษาผิด และกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สำหรับการจัดที่นั่งควรมีให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเปลี่ยนที่นั่ง และครูจะเดินไปตามกลุ่มต่าง ๆ เพื่อคอยดูแลนักเรียน (Wibunsion. 1984 : 1 - 8)

มอร์โรว์ (Morrow) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นจะเน้นให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้ นั่นคือ เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) และต้องมีหลักการที่ว่าให้ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการทำกิจกรรมแต่ละอย่างอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรม นอกจากนี้แล้วในการสอนจะเน้นความสำคัญของส่วนทั้งหมด (Whole) ของภาษาที่สอนแล้วค่อยเน้นลงไปในส่วนย่อย (Parts) เน้นกระบวนการเรียน (Processes) มากกว่าเน้นรูปแบบ (Forms) นอกจากนี้ยังจะต้องเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ และประการสุดท้ายต้องเน้นว่าการที่ผู้เรียนใช้ภาษาผิด มิใช่ความคิดร้ายแรง หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ トラบิดที่ความคิดนั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร ผู้สอนควรอนุโลมให้ และไม่ควรรังเกียจหรือแก้คำผิดระหว่างทำกิจกรรม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างร่วมทำกิจกรรม (Information Gap) (Morrow. 1981 : 59 - 66)

ช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม (Information Gap) หมายถึง ลักษณะที่คู่สนทนาต่างก็ไม่มีทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งมี และต่างฝ่ายต่างก็ต้องการที่จะทราบข้อมูล หรือให้ข้อมูลแก่กัน เรียกว่ามีความต้องการที่จะสื่อความหมาย (Needs for Communication) ทั้งสองฝ่าย ดังนั้นผู้พูดก็ต้องเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนที่เหมาะสมกับบทบาทของตนและผู้ฟัง และ

ต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ด้วย ทั้งนี้ผู้ฟังก็ต้องรู้จักความหมายของคำและสัทนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ กัน ว่าผู้พูดต้องการถามอะไร จึงจะตอบได้ถูกต้อง ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่ผู้สนทนาได้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทันที เพราะข้อมูลย้อนกลับทำให้ผู้สนทนาทราบได้ทันทีว่าคำพูดของตนนั้น "สื่อความหมาย" ตามที่ต้องการไปยังผู้ฟังหรือไม่ ถ้าไม่สื่อความหมายก็อาจต้องถามซ้ำ หรือเลิกถามไปเลย ถ้าสื่อความหมายแล้ว ตนได้คำตอบที่ต้องการแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่พอตามความต้องการ อาจถามเพิ่มได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสื่อความหมายได้นั้น ชาวคณอน (Savignon) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารว่าควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริง ๆ ในสถานการณ์ที่เป็นจริงและเป็นไปอย่างธรรมชาติ เช่น การเล่นเกม การแสดงละคร การอภิปราย การใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน ที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและใช้ภาษาจริง ๆ ในชั้นเรียน (Savignon. 1978 : 2 - 5)

ฟาริด ได้เสนอเกณฑ์สำหรับครูในการพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนคือ เรื่องราวที่น่าสนใจ เรื่องราวที่น่าสนใจจัดกิจกรรมไม่เกินความสามารถที่นักเรียนจะเข้าใจความหมายได้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น นักเรียนเกิดความรู้สึกประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม และนักเรียนได้รับการจูงใจให้สนใจในเนื้อหา มากกว่าสนใจในรูปแบบของภาษา (Farid. 1976 : 299 - 304)

นอกจากนี้ ลิตเติลวูด ได้เสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนเป็นในลักษณะเตรียมการก่อนการสื่อสาร (Pre - Communicative) ภาษากับความสามารถในการสื่อสาร ให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้สามารถเข้าใจภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายในการสื่อสารได้ และหน้าที่ของครูคือ การเตรียมผู้เรียนให้สามารถเข้าใจคุณศัพท์ของภาษาและความหมายในการสื่อสารควบคู่กันไป อย่างไรก็ตาม ลิตเติลวูดได้สรุปองค์ประกอบ 4 ประการที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ควรจะต้องคำนึงถึงในการสอนภาษาต่างประเทศดังนี้

1. ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์ให้มากที่สุด นั่นคือผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะในการที่จะนำระบบทางภาษาศาสตร์มาใช้ จนกระทั่งสามารถใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเหมาะสมในการสื่อความตั้งใจออกมา

2. ผู้เรียนต้องสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาษาและการใช้ภาษานั้นคือ ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจในเรื่องระบบทางภาษาศาสตร์ และนำมาใช้ในระบบทางการสื่อสารได้จริง

3. ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะและกลวิธีในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดตามสถานการณ์ที่มองเห็นได้ชัด และรู้จักการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเป็นเครื่องตัดสินความสำเร็จ และแก้ไขข้อผิดพลาดโดยการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป

4. ผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงความหมายทางสังคมของรูปแบบภาษา ซึ่งความรู้ด้านนี้อาจจะไม่รวมถึงความสามารถที่จะใช้ภาษาให้แปรเปลี่ยนไปเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างออกไป แต่เป็นความสามารถที่จะใช้ภาษาที่เป็นที่ยอมรับและหลีกเลี่ยง ไม้ใช้ข้อผิดพลาดที่รุนแรง (Littlewood. 1981)

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร พฤติกรรมที่คาดหวังภายหลังการเรียนการสอนคือ ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ สามารถสร้างและเข้าใจประโยคต่าง ๆ รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน โดยผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมภายใต้การวางแผนการจัดกิจกรรม การควบคุม การให้คำปรึกษาแนะนำ และความช่วยเหลือของครู ซึ่งผิดกับการเรียนการสอนแบบเดิมที่นักเรียนต้องเรียนรู้ว่าภาษาเป็นอย่างไร โดยการท่องจำคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ผู้เรียนจะฝึกโครงสร้างของประโยคที่ครูเลือกให้ โดยที่นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาของฟิลลิปส์ (Philips. 1986 : 36) ได้วิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นเครื่องช่วยในการพัฒนาภาษาเขียนของเด็ก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดลองในโรงเรียนชนบทรัฐนิวฟาวด์แลนด์ (New Foundland) โดยใช้กลุ่มประชากรนักเรียน 6 ชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มทดลองมาหนึ่งชั้นเรียน อีกห้าชั้นเรียนที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเขียนและอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ใช้คัดเลือกมาแล้วได้แก่ กวีนิพนธ์ นิทาน เทพนิยาย โดยกำหนดหัวข้อสำคัญในการพิจารณาคือ ในด้านเนื้อหา การวิเคราะห์ โครงสร้าง ประโยค การแสดงออกทางการเขียนและความคิดริเริ่ม ผลการทดลองปรากฏว่าการได้อ่านวรรณกรรม ช่วยทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีมาตรฐานการเขียนและการแสดงออกทางพัฒนาการด้านภาษาดีกว่ากลุ่มควบคุมนอกจากนี้ยังใช้เทคนิคของวรรณกรรมพัฒนาภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยจึงเป็นประโยชน์ในการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็ก ช่วยพัฒนาภาษาและความคิดที่กว้างขวางรวมทั้งรูปแบบการเรียนรู้ที่ดีแก่เด็กด้วย

ในปีเดียวกัน วิลสัน และคนอื่น ๆ (Wilson and others. 1986 : 32) ศึกษานิสัยการอ่านหนังสือของเด็ก บรรทัดฐานใหม่ของวรรณกรรม ข้อมูลของการวิเคราะห์ กล่าวถึงเหตุผลสำคัญในการสอนให้นักเรียนอ่านวรรณกรรม กล่าวถึงการอ่านช่วยเพิ่มแนวความคิดร่วมสมัยกับเด็ก ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ วรรณกรรมสำหรับเด็ก และผลิตผลจากการอ่านจะช่วยให้เข้าใจกระบวนการและธรรมชาติของภาษารวมทั้งการเรียนรู้ภาษาด้วย ผลการทดลองที่ได้นำมาวิเคราะห์พบว่าเด็กมีความเข้าใจภาษามากขึ้นใช้คำศัพท์ได้มากขึ้น มีความเร็วในการอ่านดี ซึ่งถ้าเป้าหมายในการสอนอ่านวรรณกรรมประสบความสำเร็จ เช่นนี้ เด็กก็จะเห็นความสำคัญของการอ่านและสามารถที่จะอ่านหนังสือเป็นกิจนิสัย จะเห็นได้ว่าวรรณกรรมสำหรับเด็กจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหา ความรู้ การพัฒนาทางภาษา การสร้างนิสัยที่ดีในการอ่านรวมทั้งรูปแบบของภาษา ในฐานะครูผู้สอนต้องสามารถให้เด็กสามารถแยกแยะ ได้ว่าสิ่งใดถูกต้องควรนำมาเป็นแบบอย่าง

งานวิจัยในประเทศไทย

หทัย ดันหยง (2532 : 214) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา โดยใช้การสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ที่ใช้หนังสือเรียนปกติเชิงวรรณกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ระหว่างการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็ก ช่วยทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการใช้หนังสือตามปกติ

ในปีเดียวกันนั้น กัลยา ตูลยวิจิตร (2532 : 60 - 61) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบทางการอ่าน ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็ก ระหว่างวิธีสอนแบบวรรณคดีกับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 60 คน โดยกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กตามวิธีสอนแบบวรรณคดีและกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กตามวิธีสอนในคู่มือครู ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางการอ่าน ในวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่าการใช้แบบเรียนเล่มเล็กเป็นสื่อในการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับกนกวรรณ ชื่นชม. (2532 : 80 - 81) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนปกติกับวิธีสอนชุดจุลบทที่มีหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อ และกลุ่มควบคุมเรียนจากวิธีสอนปกติที่ใช้หนังสือเรียนปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยชุดการเรียนจุลบทที่มีหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียน ที่เรียนโดยวิธีสอนปกติที่เรียนโดยใช้หนังสือปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่าการใช้สื่อแบบเรียนวรรณกรรม ในการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นและดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ

ซึ่งงานปีต่อมา ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. (2533) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือนกับหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการใช้วรรณกรรมประเภทการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์และความสนใจสูงกว่าวรรณกรรมประเภทภาพเหมือน และ 2 ปีต่อมา ทศนี โชติพิพิพิงศ์. (2535 : 80 - 81) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน จำนวน 52 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ในด้าน การเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต วาสนา จาคพุ่ม (2535 : 98 - 99) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยสื่อแบบเรียนเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติ โรงเรียนราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเชิงวรรณกรรม กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้สื่อตามแผนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในปีเดียวกัน ปริยาลักษณ์ พิลากุล (2535 : 81) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อหนังสือเรียนตามคู่มือครู ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ในส่วน ของ สุชาดา จันทรแพง (2536 : 81 - 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียนเล่มเล็ก เพื่อซ่อมเสริมการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหาร วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 สังกัดเทศบาลราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า หนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการซ่อมเสริม การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหารได้ และเมื่อใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสอนซ่อมเสริมวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณ การหาร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ก่อนการสอนซ่อมเสริม

จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าผลการวิจัย ที่เกี่ยวกับการนำสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมไปใช้ในการเรียนการสอน จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อ แล้วนำมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อสร้างและทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ในวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยมีขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
3. เครื่องมือที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดราชคณาภิบาลประชาประชาเสริฐวิทย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดราชคณาภิบาลประชาประชาเสริฐวิทย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

1. ศึกษาทฤษฎีหลักการและวิธีผลิตหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

2. ศึกษาความคิดรวบยอด จุดประสงค์และเนื้อหากลุ่มประสบการณ์พิเศษ ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บทที่ 20 - 23 ซึ่งสามารถแบ่งเนื้อหาสำหรับสร้างเป็นหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม 8 เล่ม ดังนี้

ตาราง 2 ตารางการแบ่งเนื้อหาบทเรียนที่ 20 - 23 สำหรับสร้างเป็นหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

เล่มที่	เนื้อหาในหลักสูตร
1	<p><u>คำศัพท์</u></p> <p>busdriver, carpenter, farmer, fisherman, fruit seller, merchant, soldier, work</p> <p><u>หลักไวยากรณ์</u></p> <p>การใช้กริยาช่วย do และ does ในประโยคคำถามกับประธาน I, You, He, She</p>
2	<p><u>คำศัพท์</u></p> <p>broken, hammer, hit, son, father, mother, brother, boy, name</p> <p><u>หลักไวยากรณ์</u></p> <p>ประโยคคำสั่ง Please count from.....to.....</p> <p>Break into groups of.....</p>

ตาราง 2 (ต่อ)

เล่มที่	เนื้อหาในหลักสูตร
3	<u>คำศัพท์</u> boat, chick, chicken, count, these, those <u>หลักไวยากรณ์</u> การใช้ There is, There are
4.	<u>คำศัพท์</u> flower, they, these, those, boat <u>หลักไวยากรณ์</u> การใช้ they, these, those
5.	<u>คำศัพท์</u> ball, doll, match, forty - fifty <u>หลักไวยากรณ์</u> การใช้ How many ในประโยคคำถาม
6.	<u>คำศัพท์</u> bird, elephant, monkey, snake, tiger, zoo, people, men, women <u>หลักไวยากรณ์</u> การใช้ How many ในประโยคคำถาม การใช้ Where's.....?

ตาราง 2 (ต่อ)

เล่มที่	เนื้อหาในหลักสูตร
7.	<u>คำศัพท์</u> bath, comb, toothbrush, towel, bowl, waterjar, we <u>หลักไวยากรณ์</u> ประโยค Can I help you?
8.	<u>คำศัพท์</u> has, have, shopkeeper, want, OK., many, for <u>หลักไวยากรณ์</u> การใช้ has กับประธาน he, she ใช้ have กับประธาน I, You, We, They

3. การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมโดยใช้หลักเกณฑ์การผลิตหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมของหทัย ดันหยง (2532 : 69 - 72) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.1 วิเคราะห์ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ และเนื้อหาซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์และรูปประโยคจากคู่มือครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บทเรียนที่ 20 - 23 ซึ่งมีดังนี้

ตาราง 3 วิเคราะห์เนื้อหาความคิดรวบยอดของบทเรียนที่ 20 - 23

บทที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์
20	<p>คำศัพท์</p> <p>bus-driver carpenter, fisherman work, merchant nurse, soldier</p> <p>ประโยค</p> <p>-What do you do? -What does he/she do? -Is he/she a ___?</p>	<p>-การออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียน</p> <p>-การใช้คำถาม What does he/she do? และการ He/she is a ____ . เป็นการใช้ถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพที่กล่าวถึงบุคคลที่กล่าวถึง</p>	<p>-ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้</p> <p>-สามารถถามและตอบแบบสนทนาได้</p> <p>-ใช้คำถาม What does he/she do? ได้</p>
21	<p>คำศัพท์</p> <p>boat, chicken egg, Flower, tree count, these, those they, thirty-forty</p> <p>ประโยค</p> <p>-What are these? -What are those? -They are boats. -There are two books on the desk. -There is a pen on the chair.</p>	<p>-กริยาช่วย do ในประโยคคำถามใช้กับประธาน I you และกริยาช่วย Does ในประโยคคำถามกับประธาน he, she</p> <p>-การใช้คำนามในรูปพหูพจน์เป็นการเติม s หรือ esท้ายคำนามและออกเสียง /s/ หรือ /z/</p>	<p>-ใช้คำถาม Are you a ___? และใช้คำตอบ I'm a ____ . ได้</p> <p>-ใช้กริยาช่วย do, does กับประธาน I, you he she ในประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>-สามารถใช้คำนามในรูปพหูพจน์โดยการเติม s และออกเสียง /s/ หรือ /z/ ตามลักษณะของคำนาม</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

บทที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์
22	<p>-Are there rulers under the chair?</p> <p>คำศัพท์ ball, bird, ball elephant, match, monkey, snake, tiger Zoo men women people forty-fifty</p> <p>ประโยค -How many ___s are there?</p>	<p>-There is/are เป็นการชี้บอกจำนวนคนหรือสัตว์</p> <p>-Is/are there ___? เป็นประโยคคำถามให้ตอบ yes หรือ No these, those ใช้วางหน้าคำนามพหูพจน์ ซึ่งอยู่ใกล้และไกล</p> <p>-How many ใช้ในประโยคคำถามเมื่อต้องการถามว่ามากเท่าไร และนามที่ตอบหลัง How many จะอยู่ในรูปพหูพจน์</p>	<p>-ชี้ There is/are ____ .และ Is/Are there ___? ได้</p> <p>-รู้ความหมายและวิธีใช้ these, those หน้าคำนาม</p> <p>-รู้ความหมายของ How many และใช้ในประโยค How many Ns are there? ได้ถูกต้อง</p>
23	<p>คำศัพท์ boat, comb, toothbrush, towel, boat, waterjar, we, has, have shopkeeper want O.K., many, For five ten fifteen ...Fifty.</p>	<p>-คำนามที่เติม S หรือ es บางคำจะออกเสียงเป็น /iz/</p> <p>-การอ่านในใจเป็นการฝึกหัดเด็กเกิดทักษะในการอ่าน</p> <p>-การออกเสียงศัพท์ใหม่เป็นสิ่งจำเป็นของนักเรียนที่จะต้องฝึก</p>	<p>-ออกเสียงคำนามที่มีรูปพหูพจน์ โดยการเติม s หรือ es ที่ออกเสียงเป็น /iz/ ได้</p> <p>-อ่านในใจแล้วเข้าใจ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้</p> <p>-ออกเสียงศัพท์ใหม่ และชี้ได้ถูกต้องทั้งการพูดและเขียน</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

บทที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์
23	<p>ประโยค</p> <p>-How many books do <u>you</u> have?</p> <p>ประโยค</p> <p>-How many books-do <u>you</u> have? (I, We, they)</p> <p>-We</p> <p>I have ____.</p> <p>They</p> <p>You</p> <p>He has ____.</p> <p>She</p> <p>are there ____?.</p>	<p>-How many เป็นการถามจำนวนว่ามากเท่าไร และนามที่ตามหลัง How many จะเป็นรูปพหูพจน์</p> <p>-การอ่านในใจและการเขียนตามคำบอกเป็นการฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ</p>	<p>-รู้ความหมายของ How many และใช้ในประโยค How many Ns are there ____? ได้ถูกต้อง</p> <p>-นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องได้</p> <p>-นักเรียนเขียนตามคำบอกได้</p>

3.2 นำเนื้อหาความคิดรวบยอดและจุดประสงค์มาสัมพันธ์กันแล้วสร้างเป็นหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมรวมทั้งหมด 8 เล่ม ดังนี้

1) Who Is the Most Important Man? เป็นเรื่องการถามและการตอบเกี่ยวกับอาชีพ

- 2) What Do I Do? เป็นเรื่องการถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ
- 3) A Pity Tub เป็นการไร้คำนามในรูปเอกพจน์และพหูพจน์
- 4) Where's My Mother? เป็นเรื่องการไร้ These/Those
- 5) I Love Samsi เป็นเรื่องเกี่ยวกับการไร้ How many
- 6) I Don't Like the Zoo เป็นเรื่องเกี่ยวกับการอ่านและเขียน

จำนวน 1 - 50

- 7) Good Children เป็นเรื่องเกี่ยวกับการไร้กริยา have, has
- 8) A Good Girl เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียงคำให้เป็นประโยค

3.3 นวัตกรรมเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างภาพประกอบ

4. นวัตกรรมเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเสนอกระบวนการผู้ควบคุมปริมาณนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญอีก 4 ท่าน คือ

อาจารย์ดวงรัตน์ ว่องวิทย์การ รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี อาจารย์รวงทอง ดารงสุกิจ ศึกษานิเทศก์ 7 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจารย์ลัดดา กสิปภุมุท อาจารย์ 2 ระดับ 7 อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา และ Mr. Joey Solomon Alan อาสาสมัครชาวอเมริกัน ซึ่งสอนนักเรียนระดับประถมศึกษาจังหวัดลำปาง เพื่อตรวจพิจารณาภาษา ภาพ ความเหมาะสม

5. ปรับปรุงหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม แล้วจัดทำรูปเล่ม

6. นวัตกรรมเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริมาณนิพนธ์ ตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย พร้อมทั้งจะนำบททดสอบประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพ

ครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพรายบุคคล โดยนำหนังสือเรียนเล่มเล็กทั้ง 8 เล่ม (ฉบับร่าง) ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่นำมาชั่งกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนวัดฝั่งแคด จำนวน 1 คน มีผลดังนี้

1. เนื้อเรื่องานหนังสือเรียนบางเล่มมีประโยคานแต่ละภาพมากเกินไป เด็กไม่สามารถเดาเนื้อเรื่องจากภาพได้
2. แบบฝึกหัดท้ายเล่มมีมากเกินไป
3. การทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเป็นรายบุคคลนี้ ทำให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้อย่างทันทีทันใด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานกับการอ่านเรื่อง กล้าซักถาม

ครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพกับกลุ่มเล็ก โดยนำหนังสือเรียนเล่มเล็กปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนวัดฝั่งแคดกลาง จำนวน 10 คน ได้พบข้อบกพร่องและข้อคิดเห็นดังนี้

1. เนื้อเรื่องานหนังสือเรียนเล่มเล็กในเรื่อง Good Children มีประโยคมากเกินไป
  2. ภาพานหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมในเรื่อง I Love Samsi ยังไม่เหมาะสม
  3. นักเรียนชอบและสนใจการอ่านเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพราะมีเนื้อหาและภาพประกอบซึ่งเป็นภาพที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
  4. รูปภาพประกอบเนื้อเรื่องเป็นตัวเสริมแรงที่ดี
  5. นักเรียนชอบทำงานเป็นกลุ่มและชอบแสดงบทบาทสมมติ
- หลังจากทดลองหาคุณภาพเครื่องมือของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำไปปรับปรุง

ครั้งที่ 3 ในการทดลองผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจำนวน 8 เล่ม ไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโชคเขมราวม (ประชาประเสริฐวิทย์) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เมื่อสอนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กแต่ละเล่มจบลง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายเล่มนั้น ๆ ทันที เพื่อนำคะแนนที่ได้ใช้ในการหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมตามเกณฑ์ 80/80 (เป็นคะแนน 80 ตัวแรก)

3. หลังจากสอนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมครบทั้ง 8 เล่มแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใบทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกผลคะแนนเป็นคะแนนหลังเรียน (Posttest) (เพื่อหาความสัมพันธ์ตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

1. แบบทดสอบท้ายเล่มหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี วิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร่ตฤณ (2520 : 111 - 407) หนังสือวัดผลการศึกษาของ อนันต์ ศรีวิสภา (2525 : 111 - 134 และ 177 - 192)

1.2 ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียนและคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง)

1.3 ศึกษาจุดประสงค์ ความคิดรวบยอดของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม แต่ละเล่ม แล้วสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ จำนวน 15 ข้อ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

1.4 นำแบบทดสอบท้ายเล่มของหนังสือเรียนเล่มเล็กแต่ละฉบับที่สร้างขึ้น เสนอประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท ศึกษานิเทศก์กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) 1 ท่าน นักวัดผล 1 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์การสอนมาแล้ว 7 ปี จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้วคัดเลือกเอาข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ระดับ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีรายชื่อดังนี้

1) นางสาวรวงทอง คาร์งสุกิจ ศึกษานิเทศก์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งรับผิดชอบกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

2) นางกัลยา สุวรรณรอด ศึกษานิเทศก์อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งรับผิดชอบงานวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

3) นางดวงรัตน์ ว่องวิทย์การ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
วิทยาเขตธัญบุรี

4) นางลัดดา กสิปภุมุท อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ
ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาโรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.5 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดฝั่งแคด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.6 นำแบบทดสอบมาตรวจหาคะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0
คะแนนแล้วนำมาวิเคราะห์ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกข้อสอบเป็นรายชื่อ โดยใช้เทคนิค
27% จากตารางของจุงเตห์พาน แบ่งเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายอยู่
ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบโดยใช้สูตร KR 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 170)
คัดข้อสอบให้เหลือเล่มละ 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ เล่มที่ 1 = .56 เล่มที่ 2 = .54
เล่มที่ 3 = .53 เล่มที่ 4 = .56 เล่มที่ 5 = .54 เล่มที่ 6 = .54 เล่มที่ 7 = .51
เล่มที่ 8 = .53

2. แผนการทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และ
คู่มือครูภาษาอังกฤษ

2.2 นำความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากหนังสือเรียนเล่มเล็ก
มาเขียนแผนการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรม

2.3 นำแผนการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่เขียนขึ้นเสนอต่อ
ประธานและกรรมการควบคุมปริมาณพันธ และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแผนการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ที่ปรับปรุง
แก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดฝั่งแคด สำนักงานการประถม
ศึกษาอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อหาข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแผนการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ปรับปรุงแก้ไข
แล้วนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพทย์กุล (2520 : 1 - 407) หนังสือการวัดผลการศึกษาของ อนันต์ ศรีโรสภา (2525 : 111 - 134 ; 117 - 192) งานวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ ปรียาลักษณ์ พิลากุล (2535 : 180 - 188) ; สุธีพร ปาละดี (2531 : 301 - 306)

3.2 ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง. 2533)

3.3 วิเคราะห์เนื้อหา ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหนังสือ เรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมทั้ง 8 เล่ม

3.4 สร้างแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ทั้ง 8 เล่ม

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท และ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่เขียนนั้น สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อความที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

3.6 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าตรงความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และตรงความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และคัดเลือกเอาข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ .5 ขึ้นไป

3.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดฝั่งแคด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3.8 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบแต่ละข้อโดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เต ฟาน (Chung Teh Fan) โดยเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบจำนวน 50 ข้อ

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ในข้อ 3.8 จำนวน 50 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2533 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่น .589

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One group posttest design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2532 : 65)
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาทดลองวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดี โดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่มใช้เวลาในการสอน 6 คาบ

วิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบ
2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
  - 1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนนโดยคำนวณจากสูตร (ส่วน สายยศ และ
 อังคณา สายยศ. 2530 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร
 (บุญเชิด วิทยุอนันตพงษ์. 2527 : 59 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นเป็น
 ตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น แต่ถ้าดัชนี IOC ของข้อคำถามใดต่ำกว่า 0.5 แสดงว่า
 ข้อคำถามนั้นใช้ไม่ได้ต้องถูกตัดออกไป บราคว่าข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1

2.2 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เต พาน (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 186 - 187)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร Kuder Richardson (KR-20) (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

- เมื่อ r แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ = $1 - p$
 s แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบท้ายเล่มของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ซึ่งเป็นเกณฑ์ 80 ตัวแรก
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบรวมหลังการสอนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมครบทั้ง 8 เล่ม ซึ่งเป็นเกณฑ์ 80 ตัวหลัง
3. การวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบท้ายเล่มของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่มปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์จากแบบทดสอบท้ายเล่มของหนังสือเรียน
เล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

คนที่	เรื่องที่ 1	เรื่องที่ 2	เรื่องที่ 3	เรื่องที่ 4	เรื่องที่ 5	เรื่องที่ 6	เรื่องที่ 7	เรื่องที่ 8
1	8	8	8	10	9	8	8	9
2	8	8	8	8	9	9	8	8
3	10	9	8	9	8	8	9	8
4	8	8	8	9	8	9	6	8
5	8	9	8	10	9	9	8	9
6	10	9	8	10	8	8	9	8
7	10	8	7	9	9	9	10	10
8	10	9	7	9	9	9	10	9
9	9	8	8	8	8	8	9	9
10	8	9	8	8	8	8	8	8
11	8	9	8	10	9	9	8	9
12	8	9	8	8	8	8	8	8
13	9	9	8	8	8	8	9	8
14	8	8	8	8	8	9	8	8
15	8	9	9	8	8	9	8	9
16	8	9	8	8	8	8	8	8
17	10	8	9	10	9	9	10	10
18	8	9	9	8	8	8	8	8
19	8	10	9	9	8	9	8	8
20	8	8	8	8	8	8	8	8
21	10	8	7	8	9	9	10	10
22	10	9	8	9	9	9	10	10

ตาราง 4 (ต่อ)

คนที่	เรื่องที่ 1	เรื่องที่ 2	เรื่องที่ 3	เรื่องที่ 4	เรื่องที่ 5	เรื่องที่ 6	เรื่องที่ 7	เรื่องที่ 8
23	9	9	9	9	9	8	10	9
24	9	8	9	8	8	9	9	8
25	8	9	9	9	8	9	8	8
26	8	9	8	8	8	8	9	8
27	10	10	9	10	9	9	10	10
28	10	9	9	10	9	9	10	10
29	10	10	8	10	9	10	10	10
30	10	10	9	10	9	10	10	10
$\sum X$	266	264	247	266	254	260	264	263
$\bar{X}$	8.86	8.80	8.23	8.86	8.46	8.66	8.80	87.76
$\bar{X}\%$	88.67	88.00	82.33	88.67	84.67	86.67	88.00	87.67

จากตาราง 4 พบว่า หนังสือเรียนเล่มเด็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่มมีผลคะแนนดังนี้

1. .Who'Is the Most Important Man ? เด็กทุกคนได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และเมื่อหาค่าเฉลี่ยพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.67%

2. What Do I Do ? เด็กทุกคนได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.00

3. A Pity Tub นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป มีเพียง 3 คนที่ได้คะแนน 70% แต่เมื่อหาค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏว่ามีค่าเท่ากับ 82.33%
4. Where Is My Mother ? นักเรียนทุกคนได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และเมื่อหาค่าเฉลี่ยพบว่า มีค่าเท่ากับ 88.67%
5. I Love Samsi นักเรียนทุกคนได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และเมื่อหาค่าเฉลี่ยพบว่า มีค่าเท่ากับ 84.67%
6. I Don't Like the Zoo พบว่า นักเรียนทุกคนได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และเมื่อหาค่าเฉลี่ยพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.67%
7. Good Children พบว่า นักเรียนทุกคนได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และเมื่อหาค่าเฉลี่ยได้เท่ากับ 88.00%
8. A Good Girl พบว่า นักเรียนทุกคนได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และเมื่อหาค่าเฉลี่ยได้เท่ากับ 87.67%

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายเล่มของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมพบว่า มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80 ตัวแรก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบรวมหลังการเรียนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมครบทั้ง 8 เล่ม ซึ่งเป็นเกณฑ์ 80 ตัวหลัง ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยหนังสือเรียนเล่มเด็กเชิงวรรณกรรมครบ
ทั้ง 8 เล่ม

คนที่	คะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์
1	41
2	41
3	42
4	42
5	45
6	46
7	46
8	46
9	44
10	46
11	42
12	45
13	41
14	42
15	41
16	42
17	46
18	45
19	45
20	45
21	45
22	45

ตาราง 5 (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์
23	41
24	42
25	42
26	41
27	50
28	48
29	49
30	49
$\sum x$	1325
$\bar{x}$	44.17
$\bar{x}\%$	88.33

จากตาราง 5 จะเห็นว่าคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยเท่ากับ 88.33 ซึ่งถือได้ว่าหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดนี้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง

ตอนที่ 3 ค่าประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่ม
ตามเกณฑ์ 80/80 ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏตามตาราง 6

ตาราง 6 ค่าประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่มตามเกณฑ์ 80/80

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณ / ชื่อ	เกณฑ์ 80/80	
	ตัวแรก	ตัวหลัง
1. Who Is The Most Important Man?	88.67	88.33
2. What Do I Do?	88.00	88.33
3. A Pity Tub	82.33	88.33
4. Where's My Mother?	88.67	88.33
5. I Love Samsi	84.67	88.33
6. I Don't Like the Zoo	86.67	88.33
7. Good Children	88.00	88.33
8. A Good Girl	87.67	88.33

จากตาราง 6 จะพบว่าหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีประสิทธิภาพตามลำดับ
ดังนี้

อันดับที่ 1 เรื่อง Who Is the Most Important Man? และเรื่อง Where's
My Mother? มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.67/88.33

อันดับที่ 3 เรื่อง Good Children และเรื่อง What Do I Do? มีประสิทธิภาพ
เท่ากับ 88.00/88.33

อันดับที่ 5 เรื่อง A Good Girl มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.67/88.33

อันดับที่ 6 เรื่อง I Don't Like the Zoo มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.67/88.33

อันดับที่ 7 เรื่อง I Love Samsi มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.67/88.33

อันดับที่ 8 เรื่อง A Pity Tub มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/88.33

แสดงให้เห็นว่าหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 สามารถนำไปใช้ประกอบในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม วิชาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียน
เล่มเล็กเชิงวรรณกรรมครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2539 ของโรงเรียนวัดโคกเขมาราม สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปะหัน จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random
Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แบบทดสอบหลังการใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่ม

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองใช้หนังสือเรียน
เชิงวรรณกรรมทั้ง 8 เล่มเสร็จสิ้นแล้ว

2.3 แผนการทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่ม
ใช้เวลาในการทดลองเล่มละ 6 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ
4 วัน รวม 16 วัน วันละ 3 คาบ เป็นจำนวนคาบทั้งหมด 48 คาบ

3.2 ภายหลังจากทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่ม
จบลงได้ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบท้ายเล่มหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม และเมื่อ
ทดลองใช้ครบทั้ง 8 เล่ม ตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้วจึงทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนอีกครั้งหนึ่ง

3.3 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบท้ายเล่ม และคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์
โดยรวมภายหลังจากทดลองสอนครบทั้ง 8 เล่ม มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์
(80/80)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 8 เล่ม มีประสิทธิภาพดังนี้

1. Who Is The Most Important Man? มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.67/88.33
2. What Do I Do? มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/88.33
3. A Pity Tup มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.00/88.33
4. Where's My Mother? มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.67/88.33
5. I Love Samsi มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.67/88.33
6. I Don't Like the Zoo มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.67/88.33
7. Good Children มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.00/88.33
8. A Good Girl มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.67/88.33

อภิปรายผล

ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมทั้ง 8 เล่ม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ซึ่งมีข้อค้นพบและเหตุผลสนับสนุนทางวิชาการที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นสื่อถ่ายโยงการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยใช้ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา นำมาผูกเป็นเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กเป็นสำคัญ

2. หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นสื่อที่แปลกใหม่ขนาดพอเหมาะกับมือเด็ก (32 หน้ายก) มีเรื่องราวที่อ่านจบภายในเล่มมีตัวละครประกอบ 1 ชั่วโมงสั้น ๆ ในการอ่าน มีภาพประกอบตามความสนใจของเด็กในระดับประถมศึกษา และมีกิจกรรมที่ฝึกทักษะท้ายบทเรียน การวาดภาพระบายสี การแสดงบทบาทสมมติ ช่วยทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และเป็น การเสริมแรง

3. หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากในการใช้หนังสือเรียนชุดนี้ นักเรียนจะมีกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ขณะเดียวกันจะฝึกทักษะต่าง ๆ ดังกล่าวประกอบด้วย

4. จากการทดลองหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม พบว่านักเรียนมีคะแนนเป็นไปตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80 คือ คะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายเล่มมีค่าเกินกว่าร้อยละ 80 ทุกเล่ม และคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ โดยรวมได้เป็นค่าร้อยละ 80 ขึ้นไป ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าหนังสือเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรมชุดนี้ มีประสิทธิภาพสามารถนำไปประกอบในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหทัย ต้นหยง (2532 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือปกดีเชิงวรรณกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนกวรรณ ชื่นชม (2532 : บทคัดย่อ) ที่ทำการทดลองแล้ว

พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยชุดการเรียนจุลบทที่มีหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นสื่อมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ ที่เรียนโดยใช้หนังสือบทกวีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ โชติพุดพิพงค์ (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนพื้นฐานอาชีพของนักเรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมและสื่อใบงาน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อใบงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับ วาสนา จาดพุ่ม (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อการสอนตามแผนการสอนปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อตามแผนการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริยาลักษณ์ พิลากุล (2535 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับหนังสือเรียนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์และความสนใจสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้หนังสือเรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจากงานวิจัยของ สุชาดา จันทรแพง (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาหาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม พบว่า มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณ และการหารได้

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อเสริมแรง ทำให้ผู้เรียนสนใจงานบทเรียนและอ่านด้วยความเพลิดเพลิน นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมเสริมทักษะและได้พบสิ่งเร้าที่เป็นรูปธรรม เรื่องราวในหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นเรื่องที่ทราบดีให้ชวนติดตาม ขนาดรูปเล่มกระทัดรัดเหมาะกับวัยและความสนใจของเด็ก เมื่อนักเรียนได้ระบายสีจากภาพ แสดงบทบาทสมมติเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ นำไปสู่นำมาใช้ในการเรียนและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดนี้มีประสิทธิภาพพอที่จะนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

อย่างไรก็ตามในการทดลองพบว่า เวลาที่เข้ายังมีข้อจำกัดที่อาจก่อให้เกิดปัญหา และอุปสรรคในการนำไปใช้ หากไม่วางแผนการทํากิจกรรมมาให้รอบคอบ ทั้งนี้จากผลการทดลองในสัปดาห์แรก นักเรียนไม่สามารถแสดงบทบาทสมมติได้ทันในเวลาที่กำหนด แต่ภายหลังเมื่อวางแผนการจัดการแสดงพบว่า เด็กสามารถแสดงได้ตามกำหนดเวลา และเด็กทุกคนเกิดความสุขสนานใหม่เพื่อหน้าในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นงานที่ละเอียดและประณีต จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สร้างควรศึกษาหลักการและวิธีการสร้างหนังสือสำหรับเด็กให้เข้าใจ รวดต้องแท้

1.2 การทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม จะสร้างความสนใจในการอ่าน เนื่องจากมีภาพประกอบ เด็กสนใจที่จะเรียนรู้จากภาพเพราะภาพสามารถที่จะถ่ายทอดให้เกิดความคิดรวบยอดของเรื่องราวนั้น ๆ ได้ ดังนั้นผู้สร้างควรสร้างภาพให้ชัดเจน และสวยงามสอดคล้องกับเรื่องราวและนักเรียนจะเพลิดเพลินกับการระบายสี ดังนั้นภาพที่ใช้ควรเป็นภาพลายเส้นจึงจะเหมาะสม

1.3 นักเรียนจะสนุกสนานกับการได้แสดงบทบาทสมมติ ดังนั้นในเรื่องหนึ่ง ๆ จึงควรมีการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกการใช้ภาษาให้คล่องขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เวลาที่ใช้ควรวางแผนการใช้เวลาให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม และเสริมทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นที่ต่างไปจากการศึกษาในครั้งนี้

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการใช้หนังสืออื่น ๆ ที่กระทรวงเป็นผู้กำหนด หรือศึกษาตัวแปรต่าง ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ เจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษ

2.3 วิธีสอนเป็นตัวแปรสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีสอนโดยอาศัยต้นแบบพื้นฐานงานวิจัยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมของ รองศาสตราจารย์ หทัย ตันหยง ซึ่งใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) ผู้ที่จะทำการวิจัยครั้งต่อไปควรจะ
ใช้วิธีสอนตามต้นแบบ ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กนกวรรณ ชื่นชม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีสอนปกติกับวิธีสอนชุดจุดจบที่ใช้นั่งหนังสือเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

กรมวิชาการ. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.

_____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2533.

กรองทอง โพธิ์ทอง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการ
เรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

กันยา ภิรโพธิ์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน
โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้
หลักสูตรระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

กัลยา ตุลยพิจิตร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้นั่งหนังสือเรียนเล่มเล็กระหว่างวิธีสอนแบบ
วรรณคดีกับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

จินตนา ใบบากูยี และ Cahill, Bruce R. ความสามารถในการรับรู้ภาพของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 1 ในประเทศไทย. เอกสารประกอบการประชุม National
Workshop on Development of Systems and Structure for Training/
Learning Materials, Including Textbooks. กรุงเทพมหานคร, 2520.

ฉลองชัย สุรวัดณบุรณ์. การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. กระบวนการดำเนินงานศูนย์วัสดุตีพิมพ์และไม้ดีพิมพ์. มหาสารคาม : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2522.
- ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้สื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือนกับสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2532.
- ชวาล แพร่ตฤกล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2520.
- ทัศนีย์ โชติพลดิพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กับที่เรียนโดยใช้สื่อใบงาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535.
- บันลือ พฤกษ์วัน. วรรณกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- บุญเชิด วิญญูอนันตพงษ์. การวัดและประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีและการประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. ประสบการณ์จากการเขียนตำราและเอกสารทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, 2523.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. และเจตนา นาควัชระ. วรรณคดีศึกษา. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2520.
- ปัทมา สมพงษ์. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อหนังสือสำหรับเด็กที่ผลิตออกมาในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2520 - 2522. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- ประยูรศรี วรชัยพิทักษ์. ประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.

- ประหยัด จิระวารพงศ์. เทคโนโลยีทางการสอน. ภาควิชาทางเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโรถ, 2527.
- ปราณี เชียงทอง. วรรณกรรมกับเด็ก. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2526.
- ปรียาลักษณ์ พิลากุล. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับหนังสือเรียน. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ปริญญพร นิตยะประภา. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไรเอสพรีนติ้งเฮาส์, 2534.
- แม้้นมาศ ชวลิต. หนังสือเด็ก. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2520.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ดวงกมล, 2520.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- ลัดดาวัลย์ ศรีสวัสดิพงษ์. ผลสัมฤทธิ์ด้านความคิดรวบยอดทางโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของ โรงเรียน ประถมสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- วาสนา จาคุ่ม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อการสอนปกติ. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- วาสนา ชาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์, 2522.
- วิริยะ สิริสิงห. การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก. ผลงานการประชุมปฏิบัติการเขียนหนังสือสำหรับเด็กของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับ UNESCO กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก, 2524.

- ศึกษานิเทศก์, หน่วย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา. อยุธยา, 2536.
- สนั่น มีจันทร์. วิจารณ์วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : เท็คโปรดัมซันแอนด์แอดเวอร์ไทซิง, 2537.
- _____. ระเบียบวิธีแห่งวิทยาการการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- สมพงษ์ ศิริเจริญ. คู่มือการทำสตัทส์นวัต. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515.
- สุขวิช รังสิตพล. ขยายการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ป.1. ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 14 กันยายน 2538.
- สันทนต์ ภิบาลสุขและพิมพ์ใจ ภิบาลสุข. การใช้สื่อการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2529.
- สุชาดา จันทรแพง. การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเพื่อซ่อมเสริมการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหารวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- สุชาติ สวัสดิ์ศรี. นักเขียนหนุ่ม. กรุงเทพฯ : 2523.
- สุธา พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียนฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- สุธีพร ปาคะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. การพัฒนาการอ่านโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, 2531.

- หทัย ตันหยง. การเขียนหนังสือแบบเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2528.
- _____. การสร้างสรรคัวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,
 2529.
- _____. "โครงการแบบเรียนลอยฟ้า." เอกสารเชิงสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องการผลิตสื่อ
 เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้สำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2534.
- _____. รายงานการวิจัยการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อพัฒนา
 การอ่านในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- อนันต์ ศรีโรสกา. วัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2525.
- อรพรรณ พรสีมา. เทคนิคใหม่ทางการสอน. กรุงเทพฯ : โอ-เอส พรินติ้งเฮ้าส์, 2530.
- Cronbach, Lee J. and others. Text Materials in Modern Education.
 Urbana, Illinois, University of Illinois Press, 1955.
- Dale, Edgar, Audio Visual Method in Teaching. New York : The Dryden
 Press, 1957.
- Farid, A. "Developing Real Communicative," English Teaching Forum.
 7 : 27 - 29 ; February, 1976.
- Fleming, Malcolm and Levie Howard. Instructional Message Design.
 Educational Technology Publications, 1979.
- Gagne, Robert M. Essentials of Learning for Instruction. Hinsdale
 Illinois : The Dryden Press, 1974.
- Good, Carter Victor. Dictionary of Education. 3 rd ed New York :
 Mc Graw-Hill Book Company, Inc., 1973.

- Little, Wood W. Communicative Language Teaching. London : Cambridge University Press, 1981.
- Morrow, Keith. "Principles of Communicative Methodology," Communication in the Classroom. Longman Group Ltd., 1981.
- Nolen, Barbara and Goetz, Delia. Writer's Handbook for the Development of Educational Materials. Washington, U.S. Development of Health; Educational and Eelfare, U.S. Government Printing office 1959.
- Shores, Levis. Instructional Materials and Introduction of Teachers. New York : The ronald Press Company, 1960.
- Wibunsin, Doris. "Communicative VS Non-Communicative Language Teaching," in Language Use in the Classroom. p. CTI - CT8. Thailand TESOL, 1984.
- Wilson, Paul T.and others. Children's book Reading Habits : A New Griteria for Literacy. Cambridge, Hoit, Beranek and Newman, Inc., 1986.
- Wittich, Walter A., Schuller F. Charles. Instructional Technology. New YorK : Harper and Publisher, Inc., 1923.

הכנת

ภาคผนวก ก

- สถานภาพถ่ายหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แผนการทดลองใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มประสบการณ์ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Who Is the Most Important Man?

ลำดับที่ 1
ตอนที่ 1-2-2

ยูทา รุ่งสนธิ
หนังสือ เรื่อง
หนังสือ ภาพ

คำนำ

การศึกษานี้มีชื่อเป็นต้นเด็กเชิงวรรณกรรมชุดนี้ มีเนื้อหาสาระที่สนุกสนาน
ในวัยเรียนประถมศึกษานี้ปัญหาปรวการนั้น คือการคือการขอประบทบทบท
ผู้เขียนครวณถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสร้างหนังสือเรียนชุดนี้เพื่อ
ประกอบการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยนำคำศัพท์จากหนังสือเรียน English 2 Fun บทที่ 20 - 23 โดยให้ทำปฏิทิน
เรื่องการขอประบทบทและจิตวิทยาที่สมการเป็นพื้นฐานในการเขียนเรียง
เรียงหนังสือเรียนชุดนี้ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพแล้วคาดว่าน่าจะเป็นปัจจัย
คำสำคัญปรวการนี้ที่จะช่วยให้การเขียนการขอในเนื้อหาดังคำปรวการได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เขียนขอกราบขอพรแด่ท่าน รศ.นพ. ศ.ส.น. มีรับชม
และอาจารยของ คำรณสุกิจ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำ
จนสำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอกราบขอพรแด่คุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณครูในคุณและที่ ๆ ที่กรุณาเป็น
ที่กำลังใจและกำลังใจในทางจิตตานุภาพในเนื้อหาที่นำมาจัดทำคำปรวการไปด้วยดี

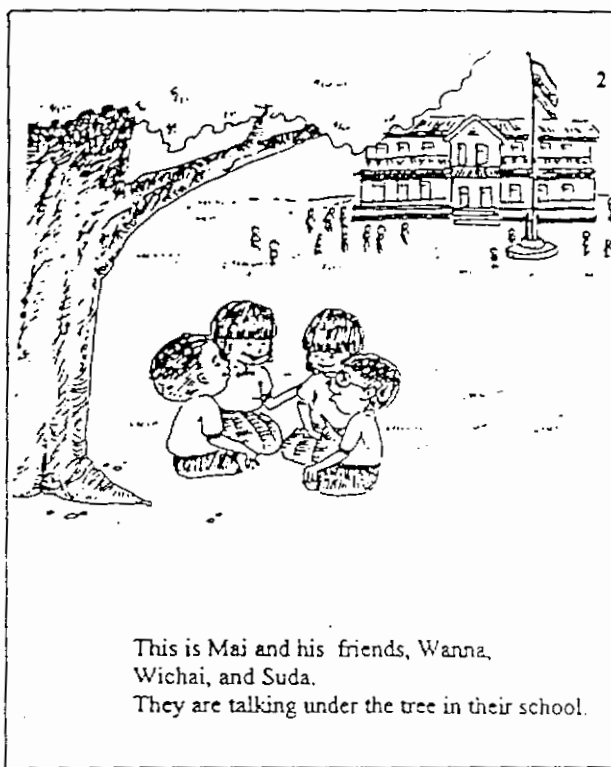
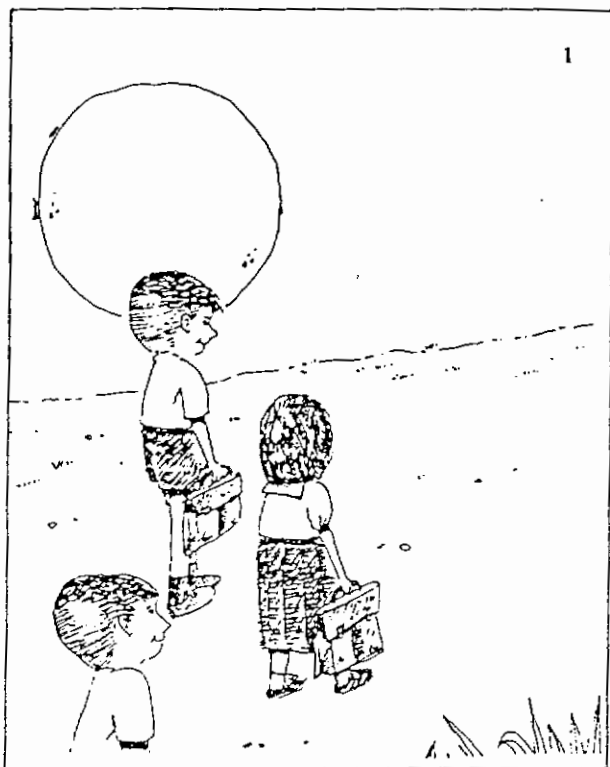
ยูทา รุ่งสนธิ

ข้อเสนอแนะในการใช้

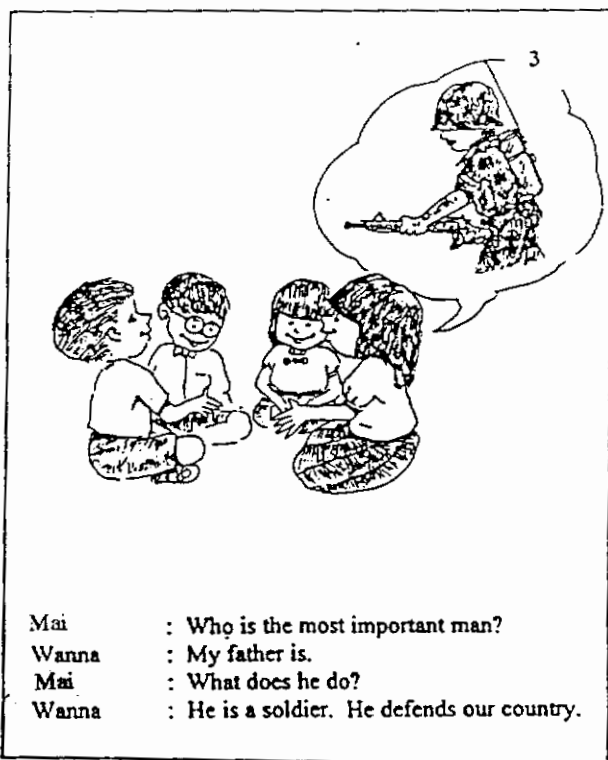
หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
สำหรับครู

- ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน จึงมีขั้นตอนการสอนดังนี้
  - ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
  - ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมติ
  - ขั้นที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่อง จากที่ครูเล่าให้ฟังและที่นักเรียน
อ่าน
  - ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม
  - ขั้นที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเสริม
ทักษะการเรียนรู้ เช่น เกมเพลง
- ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแนวทาง และสามารถใช้สื่ออื่น ๆ
เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

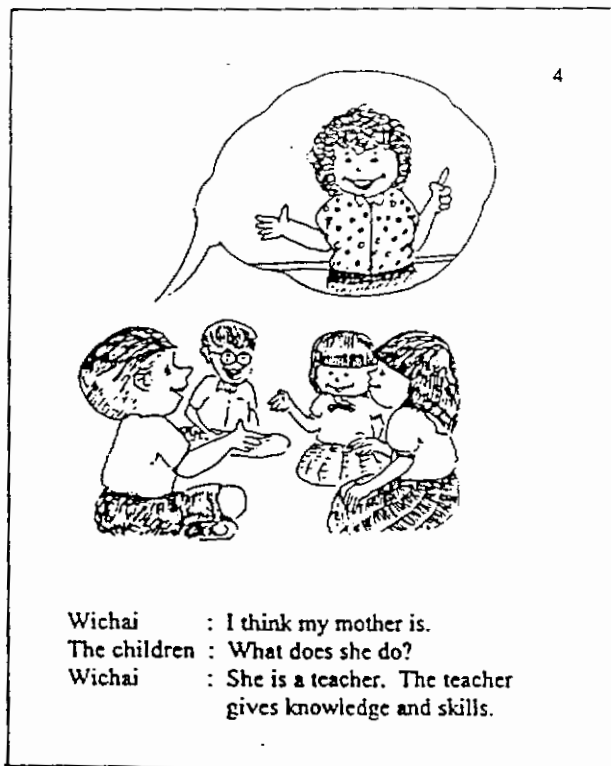
ความคิดรวบยอด	อาชีพแต่ละอาชีพมีความสำคัญเท่าเทียมกันและแตกต่างกันไป
จุดประสงค์	1. นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้ 2. นักเรียนสามารถตอบเกี่ยวกับหน้าที่ของแต่อาชีพได้
กระบวนการหรือเทคนิค	เล่าเรื่องจากประสบการณ์
1 นำเรื่อง	ใหม่และเพื่อน ๆ คุยกันในโรงเรียน
2 ลำดับเรื่อง	ใหม่และเพื่อน ๆ คุยกันถึงความสำคัญของแต่ละ อาชีพ
3 เล่าเหตุการณ์	ใหม่และเพื่อน ๆ คุยกันถึงเรื่องใครสำคัญที่สุด เด็ก ๆ ต่างเถียงกันว่าพ่อแม่ของตนเองมีอาชีพที่ สำคัญที่สุดและให้เหตุผลประกอบ ในขณะเดียวกัน กับพูดชมเชยว่าพ่อแม่ของเราดี ลูกดี ใหม่บอก ว่าพ่อแม่สำคัญที่สุด เพราะช่วยชีวิตคนแ เพื่อน ๆ เถียงว่า หมอต้องเรียนจากครู เด็ก ๆ ต่าง ตกลงกันไม่ได้ว่าใครสำคัญที่สุด
4 สรุป	ใหม่และเพื่อน ๆ ตกลงกันไม่ได้ว่าอาชีพของพ่อแม่ ใครสำคัญที่สุด
5 แสดงความคิดเห็น	ทุกอาชีพต่างมีความสำคัญแตกต่างกันไป

This is Mai and his friends, Wanna, Wichai, and Suda. They are talking under the tree in their school.

Mai : Who is the most important man?
 Wanna : My father is.
 Mai : What does he do?
 Wanna : He is a soldier. He defends our country.

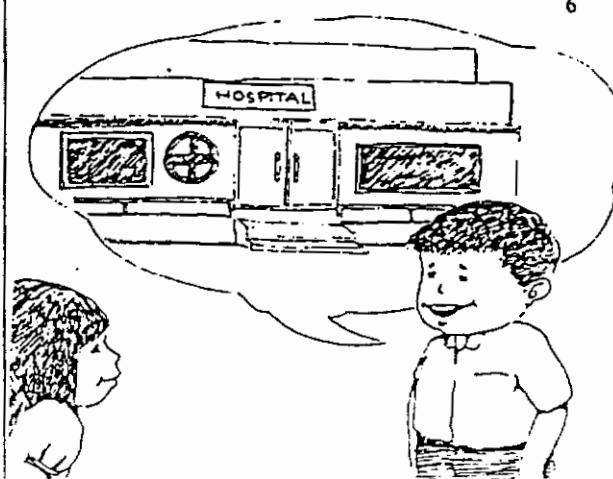
Wichai : I think my mother is.
 The children : What does she do?
 Wichai : She is a teacher. The teacher gives knowledge and skills.

5

Suda : I think my father is.
 The children : What does he do? He is a farmer.
 He grows rice for us.

6

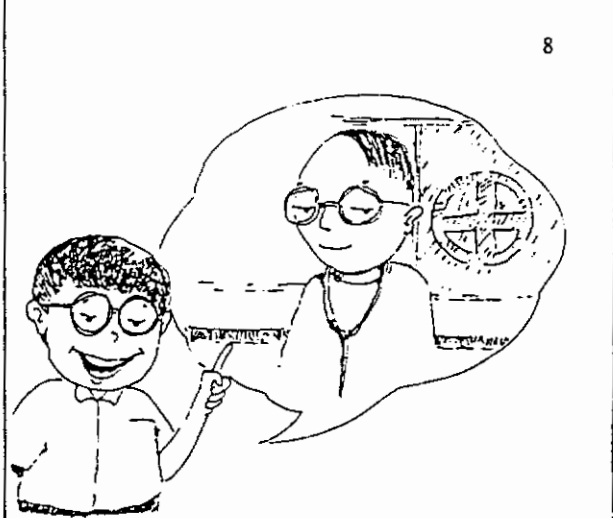
The children : Somchai, why are you late?
 Somchai : Because I took my mother to the hospital

7

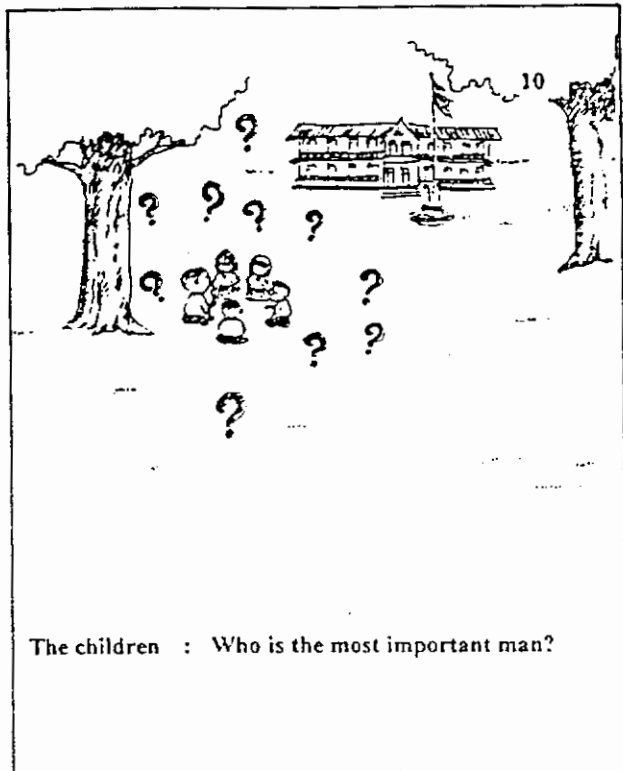
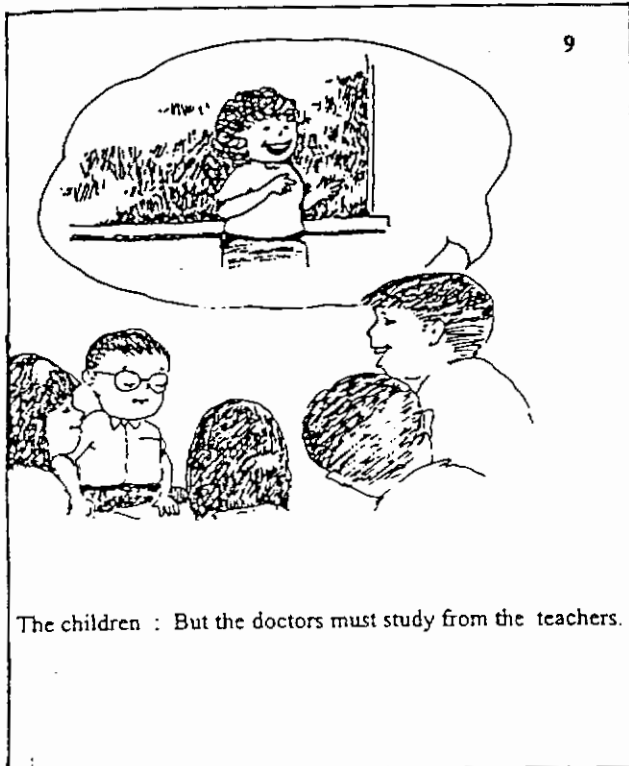

The children : Why?
 Somchai : The snake bit her.
 Mai : What does your mother do?
 Somchai : She is a teacher.
 The children : Who is the most important man?

8

Mai : I Think, my father is the most important man
 because he is a doctor. The doctors rescue
 people.

VOCABULARY

friend	=	เพื่อน
school	=	โรงเรียน
task	=	ชุด, สมุด
father	=	พ่อ
scldier	=	ทหาร
teacher	=	ครู
farmer	=	ชาวนา
grow	=	ปลูก
late	=	สาย
look	=	นำ, ทา
hospital	=	โรงพยาบาล
bit	=	กิด
rescue	=	ช่วยชีวิต
educate	=	ไม่การศึกษา

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอุทา ชุ่มสนิท
การศึกษา สำเร็จการศึกษาตามลำดับดังนี้
ประถมศึกษา ณ โรงเรียนวัดโศภนารามประชาประเสริฐวิทย
๑ บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา
มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
๑. เมือง จ. พระนครศรีอยุธยา
การศึกษามัธยมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน
คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์
การศึกษามหาบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
สาขาวิชาเอก การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน
อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดโศภนาราม ๑ อุทัย
จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2530 - 2537
อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดโศภนารามประชาประเสริฐวิทย
๑ บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2537 ถึง ปัจจุบัน

จบคำค้นที่ 1
เรื่อง Who Is the Most Important Man?
เชิญติดตาม
คำค้นที่ 2
เรื่อง What Do I Do?

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มประสบการณ์ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

What Do I Do?

คำค้นที่ 2
ภาพที่ 4 - 5 - 6

ยุพา ชุ่มสนิท เรื่อง
ทองศักดิ์ แสงชาติ ภาพ

คำนำ

การศึกษานี้คือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดนี้ สืบเนื่องมาจากครูผู้สอน
ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีปัญหาประการหนึ่ง คือขาดสื่อการสอนประเภทแบบเรียน
ผู้เขียนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสร้างหนังสือเรียนชุดนี้เพื่อใช้
ประกอบการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยนำคำศัพท์จากหนังสือเรียน English 6 ภาค บทที่ 20 - 23 โดยใช้ทฤษฎีพิมพ์
เขียนการเรียบเรียงและจัดพิมพ์ที่สมบูรณ์บนพื้นฐานในการเขียนพิมพ์ ซึ่งผลงาน
วิจัยหนังสือเรียนชุดนี้ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพแล้วคาดว่าจะเป็นปัจจัย
สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การรับผลการสอนในเนื้อหาดังกล่าวบรรลุผลประสงค์ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่าน รศ.ทวี ตันพงษ์ ผศ.สนั่น มีรัตนธาดา
และอาจารย์วงทอง คำรงค์กิจ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำ
จนสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ , คุณแม่ คุณครูในโรงเรียน และที่ ๆ ที่กรุณาเป็น
ที่พึ่งใจและกำลังใจแก่ผู้เขียน ในทางจัดทำหนังสือเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ยุพา ชุ่มสนิท

ข้อเสนอแนะในการใช้
หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
สำหรับครู

1. ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

- วันที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
- วันที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมติ
- วันที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่อง จากที่ครูเล่าให้ฟังและที่นักเรียน
อ่าน
- วันที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม
- วันที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเสริม
ทักษะการเรียนรู้ เช่น เกมเพลง

2. ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นยานพาหนะ และสามารถใช้สื่ออื่น ๆ
เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

โครงสร้างแนวคิดในการสอน

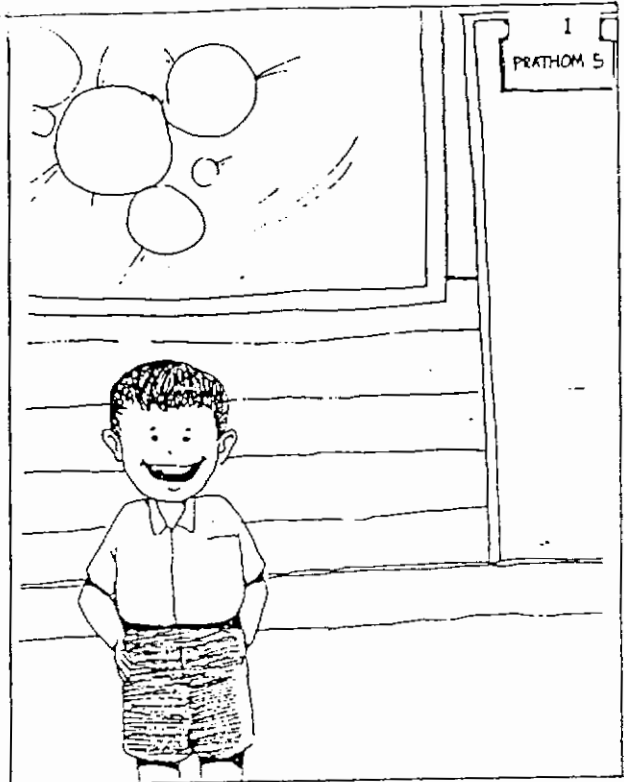
ความคิดรวบยอด การกระทำสิ่งใด ๆ ที่ขาดความระมัดระวังอาจเกิดอันตรายได้

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกสาเหตุของอาการที่ก่อให้เกิดอันตรายได้
2. นักเรียนสามารถบอกหน้าที่ของแพทย์อาชีพได้

กระบวนการหรือขั้นตอน นำมาจากประสบการณ์

1. นำเรื่อง
แดงและเพื่อน ๆ กำลังเขียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. คำค้นเรื่อง
คุณครูให้นักเรียนเล่นบทบาทปัญหา
3. นำเหตุการณ์
แดงและเพื่อน ๆ ออกมาเล่นบทบาทปัญหาโดยใช้วิธีการพูดว่าฉันมีหน้าที่อย่างไร และให้เพื่อน ๆ พยายามออกไปแสดงที่ประกอบเป็นช่วงไม้แต่เขาจะสนิทสนมไปโดยไม่มีตัวเขา
4. สรุป
แดงออกพูดกล่าวโดยไม่มีตัวเขา
5. แสดงความคิดเห็น
แดงควรระมัดระวังในการทำงาน

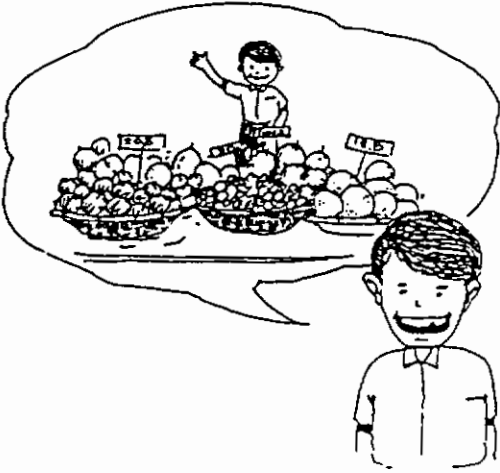
2

Dang and his friends are students in Prathom Suksa 5. One day their teacher told them to play a game. "What do I do?"

3

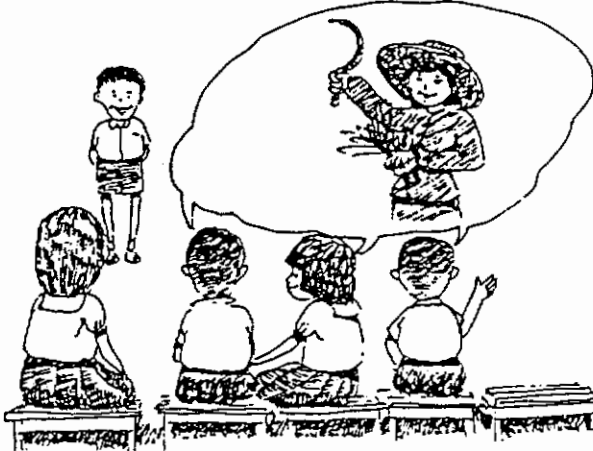
Ratree : I work in a hospital
I help doctors. What do I do?
The children : Are you a nurse?
Ratree : Yes.

4

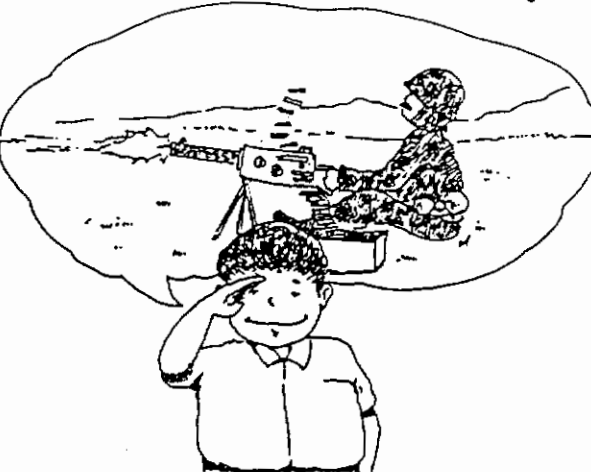
Somchai : I have many fruit. You can buy them from me. What do I do?
 The children : A fruit seller.
 Somchai : Very good.

5

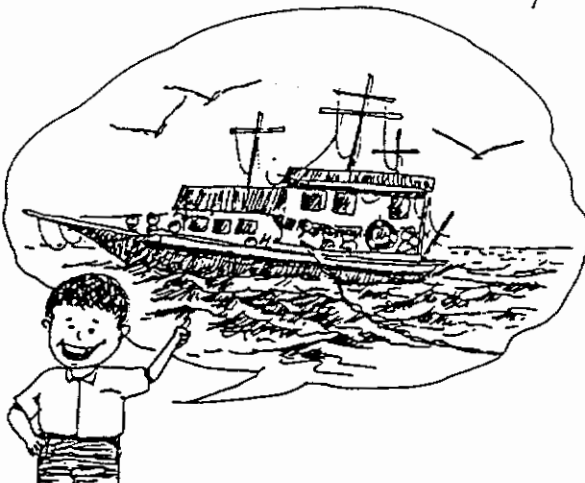
Dum : I grow rice. I work in the field. What do I do?
 Ratree : Are you a gardenner?
 Dum : No.
 The children : A farmer.
 Dum : That's right.

6

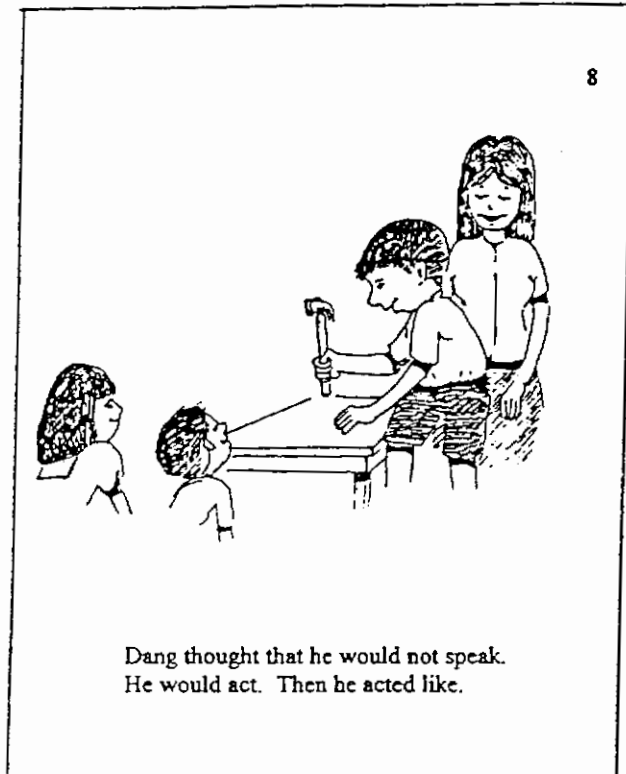

Seree : I'm a brave man. I defend the country. What do I do?
 The children : You are a soldier.
 Seree : Very good.

7

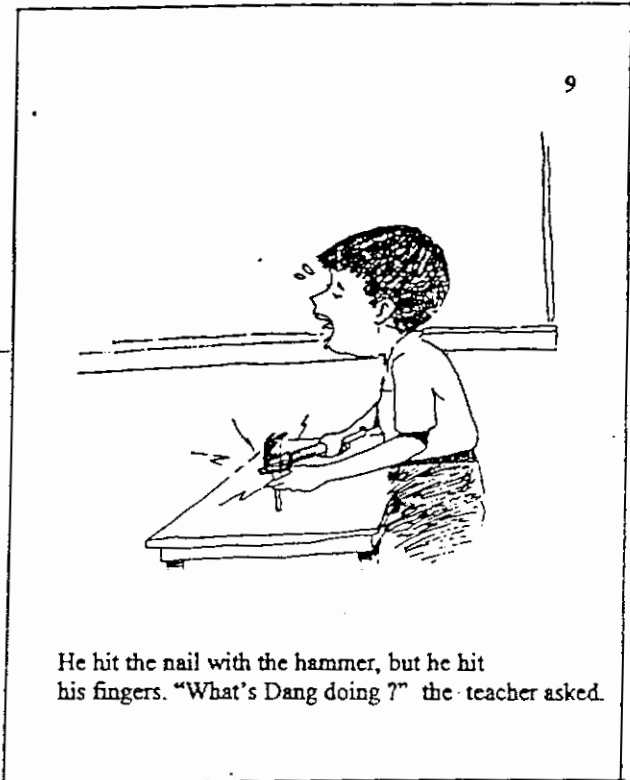

Suwit : I catch many fish. I work in the sea. What do I do?
 The children : A fisherman.
 Suwit : That's right.

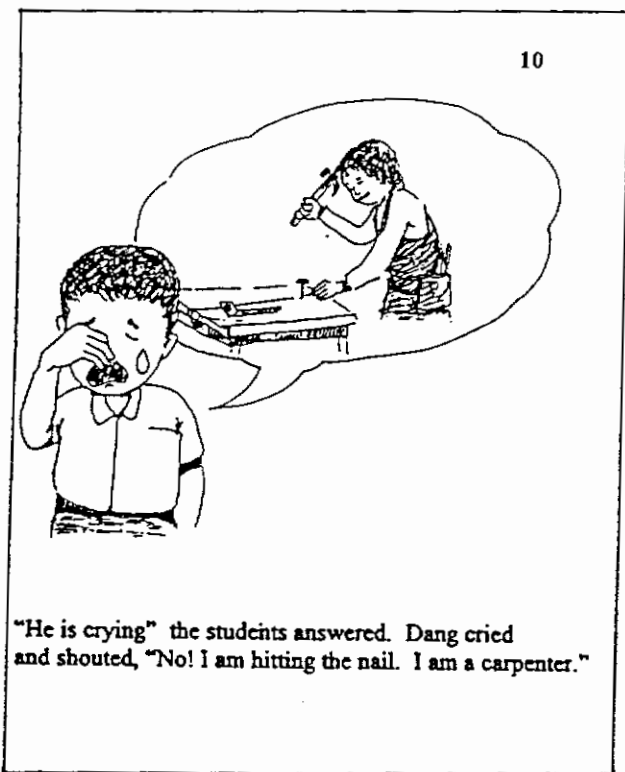
8

Dang thought that he would not speak. He would act. Then he acted like.

9

He hit the nail with the hammer, but he hit his fingers. "What's Dang doing?" the teacher asked.

10

"He is crying" the students answered. Dang cried and shouted, "No! I am hitting the nail. I am a carpenter."

VOCABULARY

friend	=	เพื่อน
student	=	นักเรียน
teacher	=	ครู
doctor	=	หมอ
nurse	=	พยาบาล
fruit	=	ผลไม้
fruit seller	=	คนขายผลไม้
rice	=	ข้าว
work	=	ทำงาน
gardener	=	สวนคน
farmer	=	ชาวนา
defend	=	ปกป้อง
soldier	=	ทหาร
fish	=	ปลา
fisherman	=	ชาวประมง
act	=	แสดง
finger	=	นิ้วมือ
speak	=	พูด
shout	=	ตะโกน

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอุทา ชุ่มสนิท

การศึกษา สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

ประถมศึกษา ณ โรงเรียนวัดโศภนารามประชาประดิษฐ์วิทย์

อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

อ. เมือง จ. พระนครศรีอยุธยา

การศึกษามัธยมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษามหาบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

มหาวิทยาลัยเอก การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดโสมนัส อ. ดุสิต

จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2530 - 2537

อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดโศภนารามประชาประดิษฐ์วิทย์

อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2537 ถึง ปัจจุบัน

จบลำดับที่ 2

เรื่อง What Do I Do?

เชิงติดตาม

ลำดับที่ 3

เรื่อง A Pitty Tub

หนังสือเรียนเล่มเด็กกิจกรรม
กลุ่มประสบการณ์ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

A Pitty Tub

ลำดับที่ 3
ตอนที่ 7 - 8 - 9

อุทา ชุ่มสนิท เรื่อง
ทงศักดิ์ แต่งราตี ภาพ

คำนำ

การศึกษานี้คือเขียนเล่มเด็กกิจกรรมชุดนี้ สืบเนื่องมาจากผู้เขียน
ในโรงเรียนประถมศึกษามีปัญหาประการหนึ่ง คือขาดสื่อการสอนประเภทหนังสือ
ผู้เขียนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสร้างหนังสือชุดนี้เพื่อใช้
ประกอบการสอนกลุ่มประสบการณ์ภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยนำคำศัพท์ที่นักเรียนต้องเขียน English & Fun บทที่ 20 - 23 โดยใช้กฎปฏิบัติ
เขียนการเขียนการอ่านและจิตวิทยาพัฒนาการเป็นพื้นฐานในการเขียนเขียน จึงผลงาน
วิจัยหนังสือเขียนชุดนี้ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพและหาความน่าจะเป็นปัจจัย
สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนการอ่านในเนื้อหาดังกล่าวบรรลุผลประสงค์ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เขียนขอกราบขอพระคุณท่าน ผศ.หญิง ดันนง ม.ค.สนั่น มีจินตนาการ
และอาจารย์รพพงษ์ คำมฤตย์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำ
จนสำเร็จล่วงเลยได้ด้วยดี

ขอกราบขอพระคุณ คุณพ่อ, คุณแม่,ญาติผู้ใหญ่และพี่ ๆ ที่กรุณาเป็น
ที่พึ่งพิงและกำลังใจที่รักยิ่ง ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้จนสำเร็จล่วงไปด้วยดี

อุทา ชุ่มสนิท

ข้อเสนอแนะในการใช้
หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
สำหรับครู

1 ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

- วันที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
- วันที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แลควบภาพลสมมุติ
- วันที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่อง จากที่ครูเล่าให้ฟังและที่นักเรียนอ่าน
- วันที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม
- วันที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ เช่น เกม เพลง

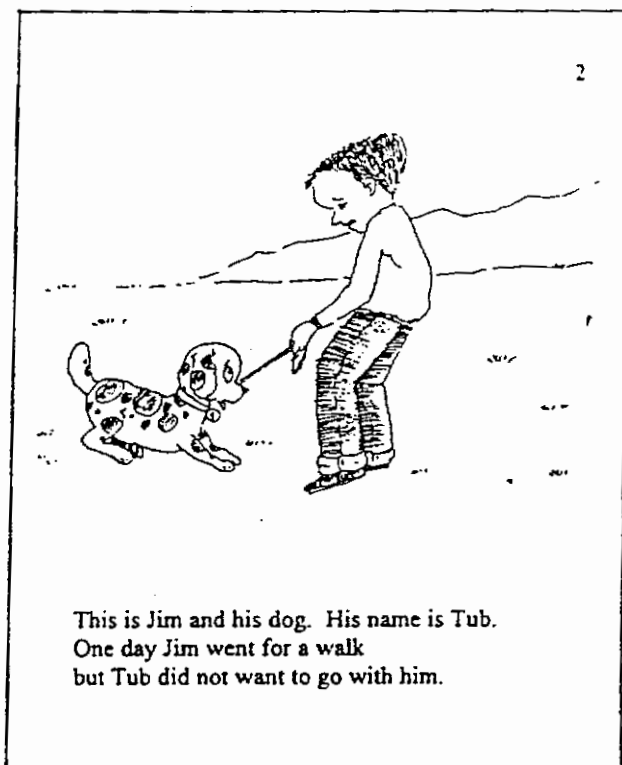
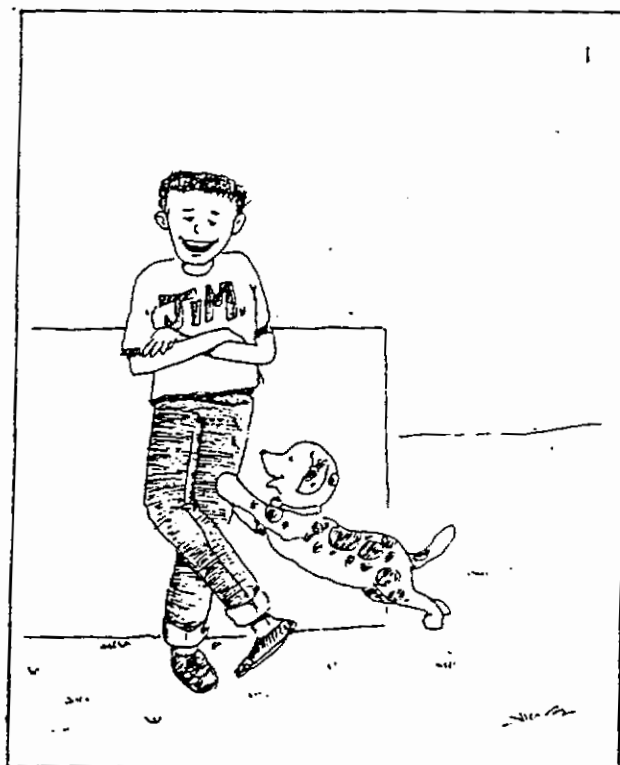
2 ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำ และสามารถใส่สื่ออื่น ๆ เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

โครงสร้างแนวคิดในการสอน

ความคิดรวบยอด การทราบเหตุการณ์ใด ๆ ถ้าไม่พบด้วยตนเองอาจไม่ใช่เป็นจริง

- จุดประสงค์
- 1. นักเรียนสามารถออกเสียงศัพท์ใหม่และรู้ความหมาย
  - 2. นักเรียนสามารถใช้คำในรูปเอกพจน์และพหูพจน์ได้
  - 3. นักเรียนสามารถใช้ There is, There are ได้ถูกต้อง

- กระบวนการหรือขั้นตอน
- 1. เริ่มเรื่อง
  - 2. ระบุปัญหา
  - 3. ระบุที่เกิดปัญหา
  - 4. เสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งภาคทะเล
  - 5. ลงท้ายคดีสอนใจ
- บรรยายเชิงจินตนาการ
- 1. จิมไปเดินเล่นกับสุนัขของเขา
  - 2. จิมคิดว่าสุนัขถูกจับ
  - 3. สุนัขจ้องจิมตาย
  - 4. จิมพบแมวและนำแมวมาเลี้ยงไว้ แมวก็ถูกจับที่จิมเลี้ยงไว้แต่เราคิดว่าสุนัขเขาจึงคิดดู ต่อมาจิมจับได้ว่าแมวกินจึงคิดว่าแมวไล่ จิมเสียใจและคิดถึงสุนัข
  - 5. อย่าด่วนโทษว่าผู้ใดผิดโดยไม่มีการดูฐาน

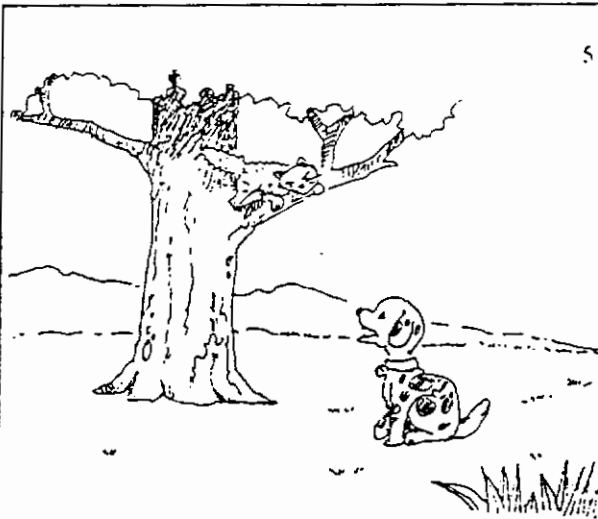
This is Jim and his dog. His name is Tub. One day Jim went for a walk but Tub did not want to go with him.

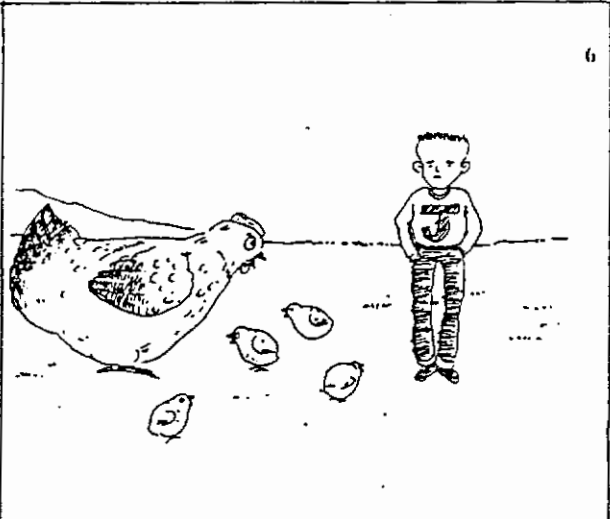
He saw many trees near the street.
There are many flowers on the trees.

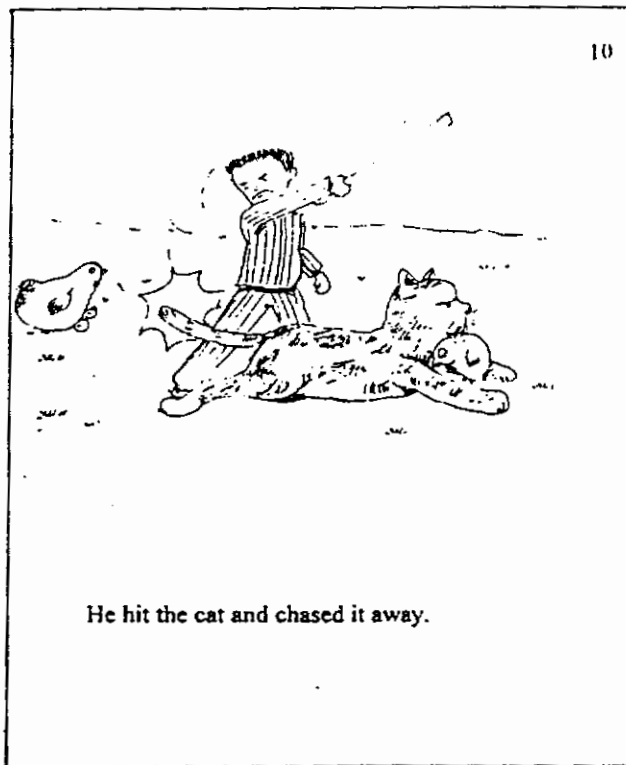
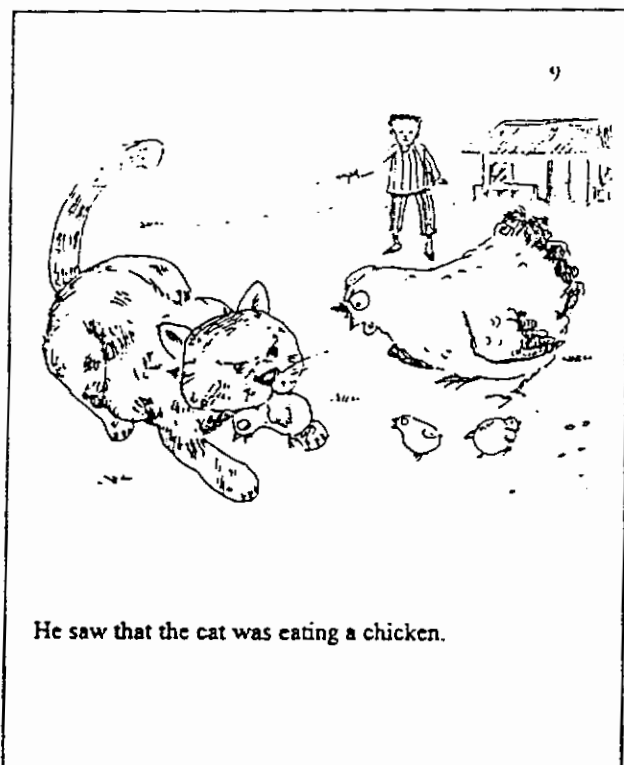
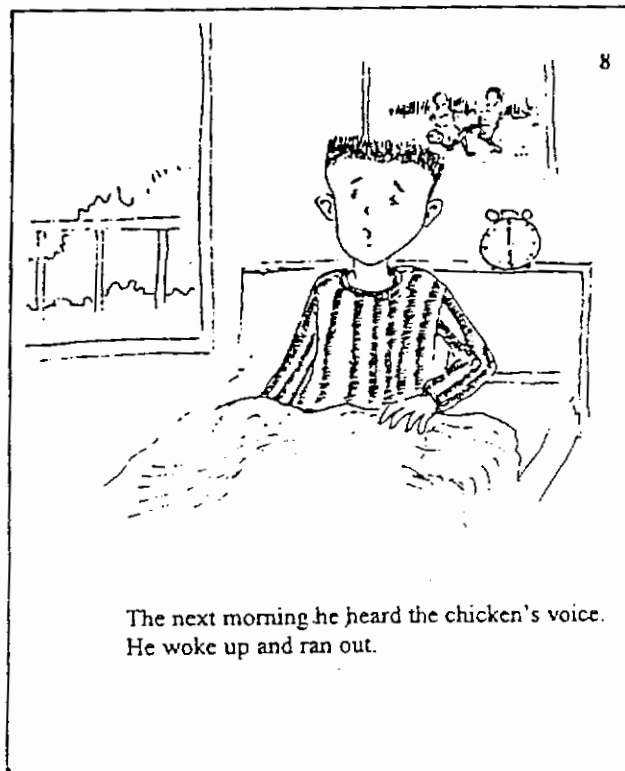
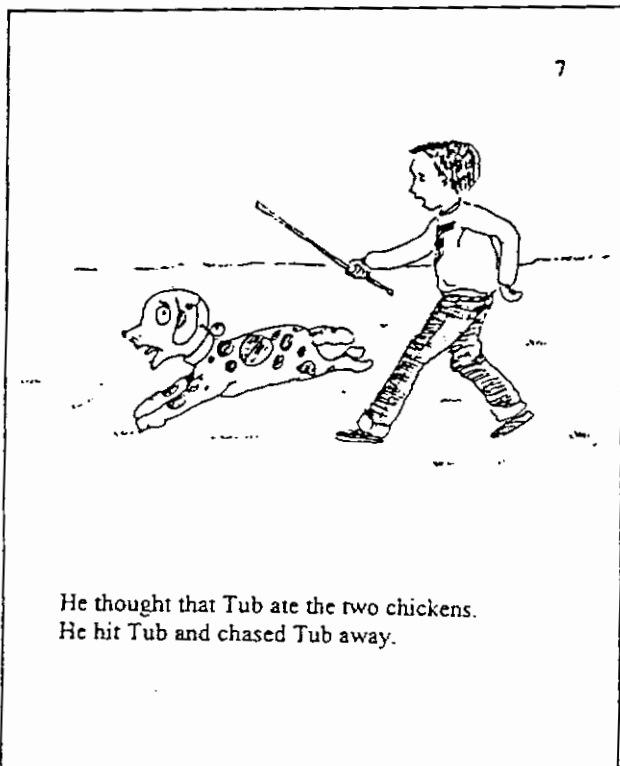
He walked for a long time and shouted, "Tub Tub.
Tub... Come here." But Tub didn't follow him.

Jim looked back and saw that Tub was barking
There is a cat on the tree.
Jim took a cat with him.

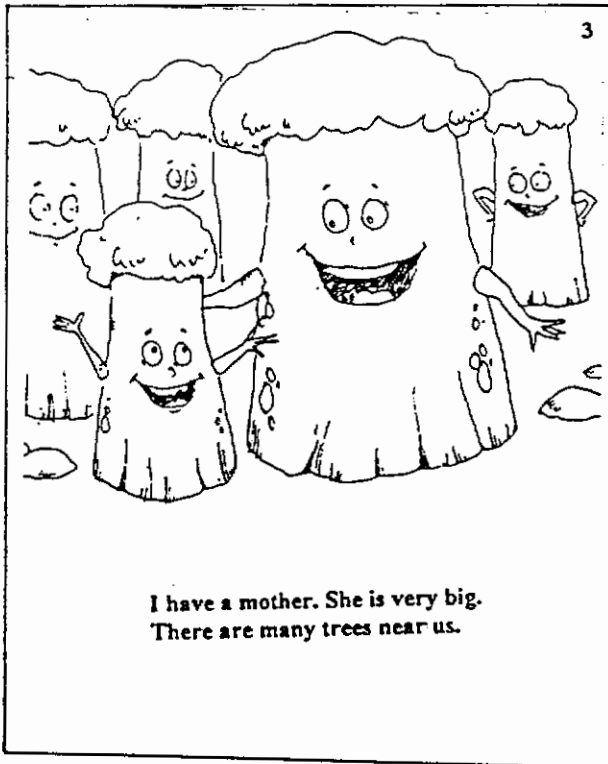
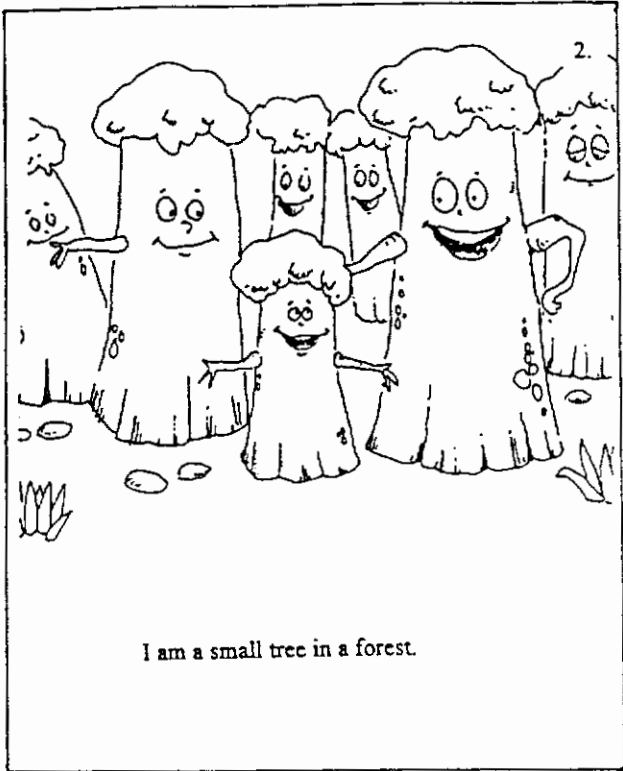
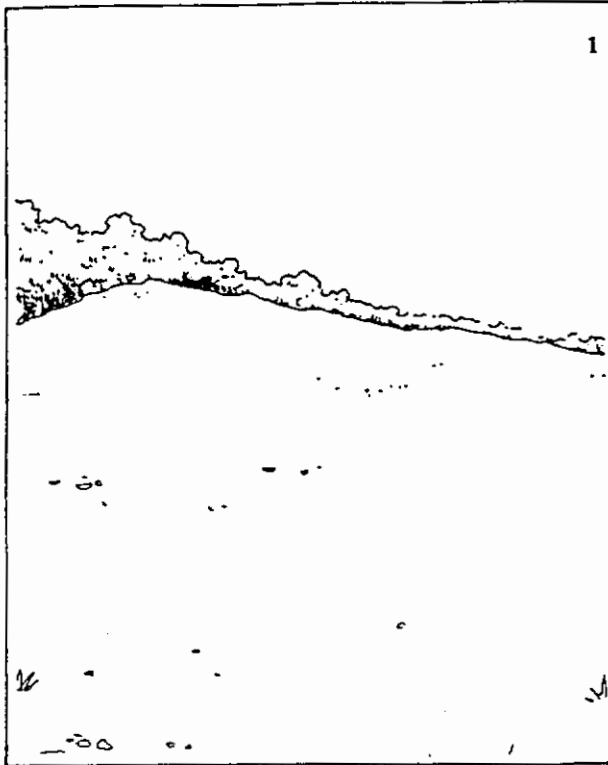

Two days later.
"I have six chickens but now there are only four",
he said to himself.

5

I : What are these, Mom?
 My mother : They are monkeys. Can you count?
 How many monkeys are there?
 I : There are six.

6

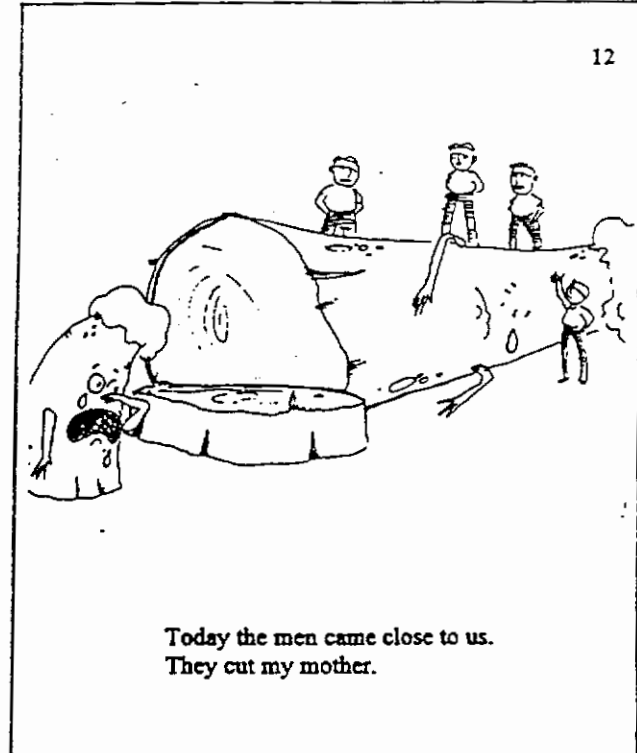
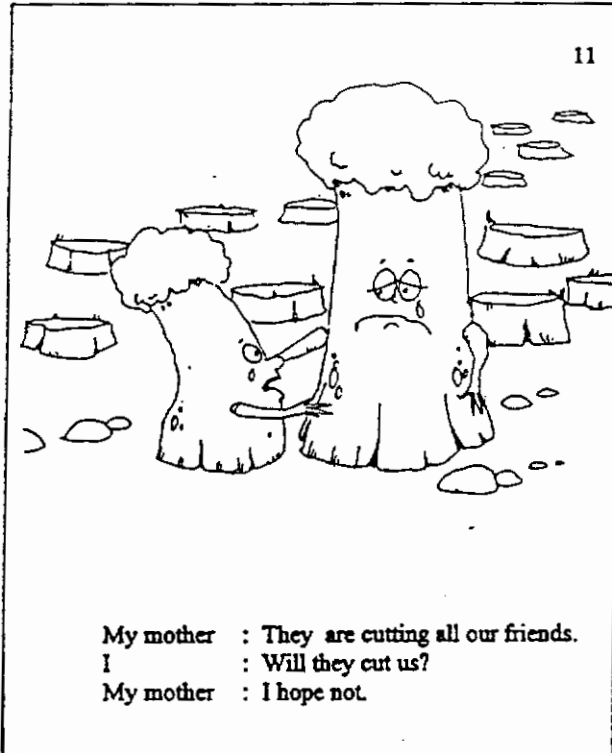
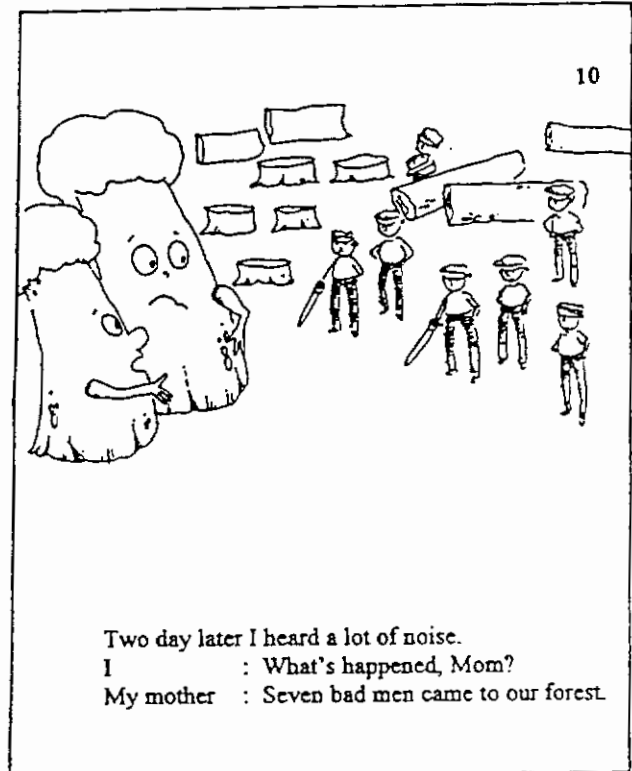
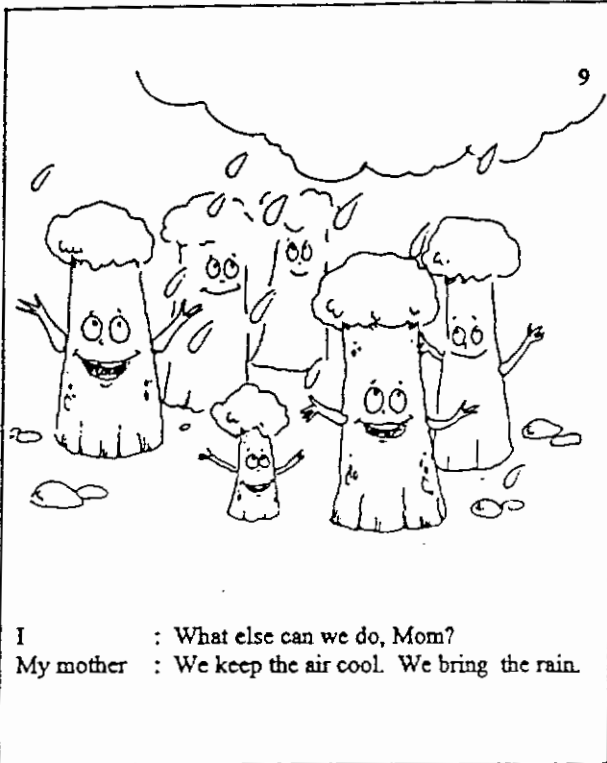
I : What are those, Mom?
 My mother : They are tigers. Are there four
 flowers on the tree?
 I : One two three four. Oh!
 Yes, there are four.

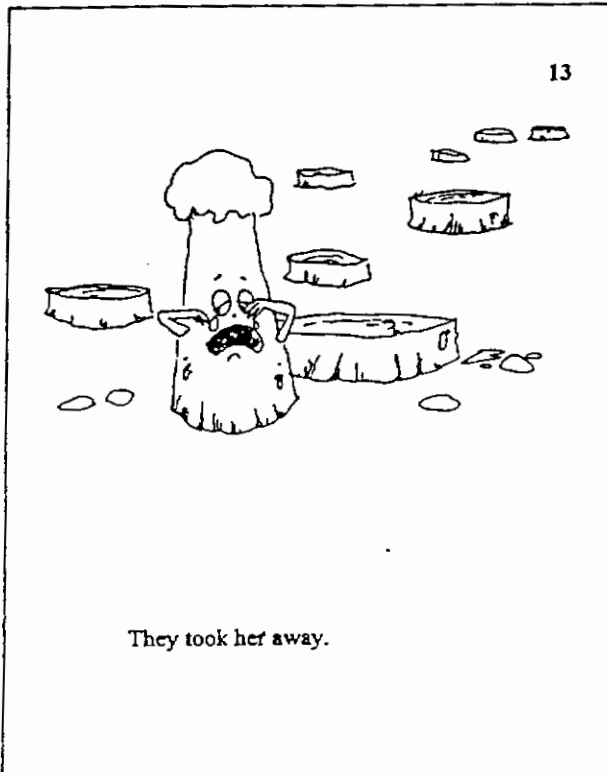
7

I : Is there a snake in you?
 My mother : Yes, there is one.
 I : Mom, you are a kind tree.

8

I : Why do animals like us?
 My mother : Because we give them fresh air.
 The animals live with us.

13

They took her away.

14

I cried "Where are you now, Mom? I miss you".

VOCABULARY

forest	=	ป่า
mother	=	แม่
big	=	ใหญ่
around	=	รอบ ๆ
monkey	=	ลิง
how many	=	มากเท่าไร
flower	=	ดอกไม้
tiger	=	เสือ
snake	=	งู
kind	=	กรุณา
animal	=	สัตว์
ran	=	ฝน
cool	=	เย็น
air	=	อากาศ
bring	=	นำ ทา
heard	=	ได้ยิน
happes	=	บังเกิดขึ้น
hope	=	หวัง
shed	=	ร้องไห้
miss	=	คิดถึง

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอุษา ชุ่มสนิท
 การศึกษา สำเร็จการศึกษาตามลำดับดังนี้
 ประถมศึกษา ณ โรงเรียนวัดโศคนครามประชาสรรค์สุวิทย์
 อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา
 มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน
 อ. เมือง จ. พระนครศรีอยุธยา
 การศึกษามัธยมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน
 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเอกคณิตศาสตร์
 การศึกษามหาบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร
 สาขาวิชาเอก การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

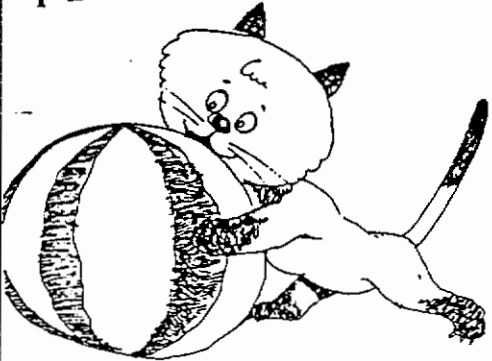
อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดโศคนคราม อ. สุทนต์
 จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2530 - 2537
 อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดโศคนครามประชาสรรค์สุวิทย์
 อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา
 พ.ศ. 2537 ถึง ปัจจุบัน

จบลำดับที่ 4
เรื่อง Where 's My Mother?
เชิญติดตาม
ลำดับที่ 5
เรื่อง I Love Samsi

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มประสบการณ์ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

I Love Samsi

ลำดับที่ 5
คาบที่ 13-14-15

ยุพา รุ่งสนธิ
ทรงศักดิ์ แสงชาติ

เรื่อง
ภาพ

คำนำ

การร่างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดนี้ สืบเนื่องมาจากครูผู้สอน
ในโรงเรียนประถมศึกษามีปัญหาประการหนึ่ง คือขาดสื่อการสอนประเภทแบบเรียน
ผู้เขียนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสร้างหนังสือเรียนชุดนี้เพื่อใช้
ประกอบการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยนำคำศัพท์จากหนังสือเรียน English is Fun บทที่ 20 - 23 โดยใช้ทฤษฎีวิธี
วิชาการเขียนการสอนและจิตวิทยาที่ลบลากเป็นพื้นฐานในการเรียบเรียง จึงผลงาน
วิจัยหนังสือเรียนชุดนี้ได้ผ่านการทดลองประสิทธิภาพทั่วภาคหวังว่าจะเป็นปัจจัย
สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเขียนการสอนในเนื้อหาดังกล่าวบรรลุประสงค์ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่าน รศ.นพ. ต้นของ ๒๒.๓๖๖ มีรินหมาก
และอาจารย์รวมทอง คำรงสุกิจ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจในการจัดทำ
จนสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ญาติผู้ใหญ่และที่ ๆ ที่กรุณาเป็น
ทั้งกำลังใจและกำลังทรัพย์ ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

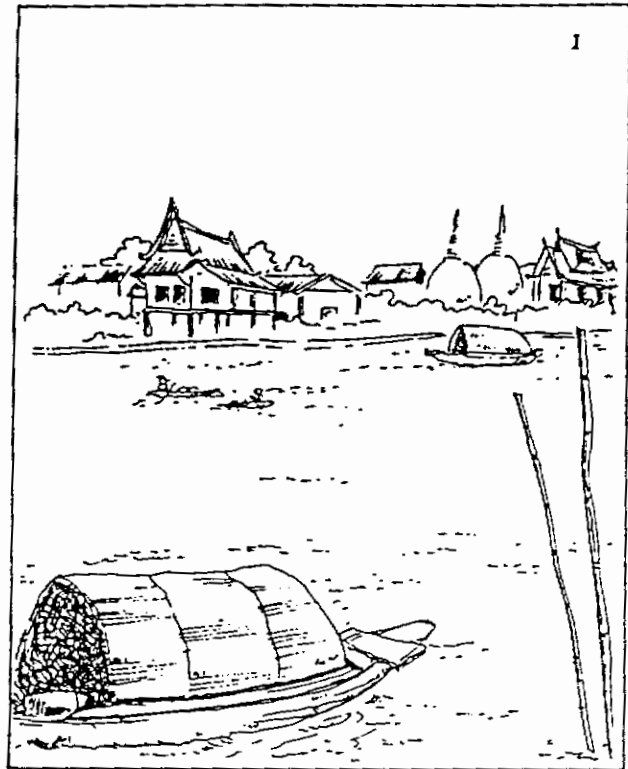
ยุพา รุ่งสนธิ

ข้อเสนอแนะในการใช้
หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
สำหรับครู

1. ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้
  - ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
  - ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมุติ
  - ขั้นที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่อง จากที่ครูเล่าให้ฟังและที่นักเรียน
อ่าน
  - ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม
  - ขั้นที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเสริม
ทักษะการเรียนรู้ เช่น เกมเพลง
2. ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำ และสามารถใช้อื่น ๆ
เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

โครงสร้างแนวคิดในการสอน

- ความคิดรวบยอด**   สัตว์ที่เลี้ยงไว้บางครั้งอาจสามารถช่วยเราได้
- จุดประสงค์**   1. ออกเสียงศัพท์ใหม่และใจได้ถูกต้องทั้งในการพูดและเขียน
                                 2. ใช้ How many ในประโยคได้ถูกต้อง
- กระบวนการธรรมชาติ**   เกิดขึ้นจากประสบการณ์
1. บทนำเรื่อง   คุณแม่มีของเล่นมากมายให้กานดา เช่น ตุ๊กตา ลูกบอล
  2. คำค้นเรื่อง   วันหนึ่งคุณแม่ให้กานดาเลี้ยง กานดา รักแมว นำแมวมาเล่นในห้อง
  3. เสาหลักเรื่อง   กานดา ตั้งชื่อแมวว่าสามสี วันหนึ่งสามสีไปกัดของเล่นของกานดา กานดาโกรธมาก ดีแมวและไม่เล่นกับสามสี ต่อมากานดาในห้องกานดา กานดาตกใจจึงไปแม่ช่วยแต่แม่ไม่อยู่บ้าน แม่ช่วยก็โทรหาให้กานดา
  4. สรุป
  5. แสดงความคิดเห็น   สัตว์ที่เลี้ยงบางครั้งอาจช่วยเราได้

1

2

This is Supee and her daughter.
Her name is Kanda.

3

Kanda is a good girl. She helps her mother everyday.

4

Supee : What do you want, Kanda?
Kanda : I want two balls and two dolls.

5

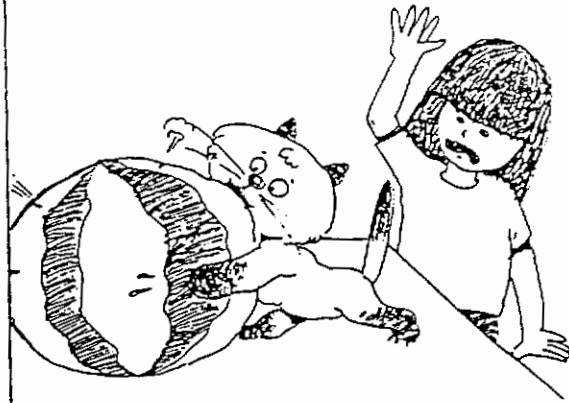
Supee : How many balls do you have?
Kanda : I have two balls. They are very old.
Mom, please buy the flower for me too.
Supee : O.K.

6

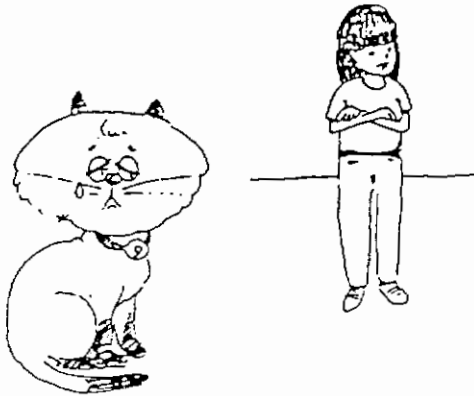
One day Supee bought toys and a cat for Kanda.
"Thank you very much, Mom," Kanda said.
The cat's name is Samsi

7

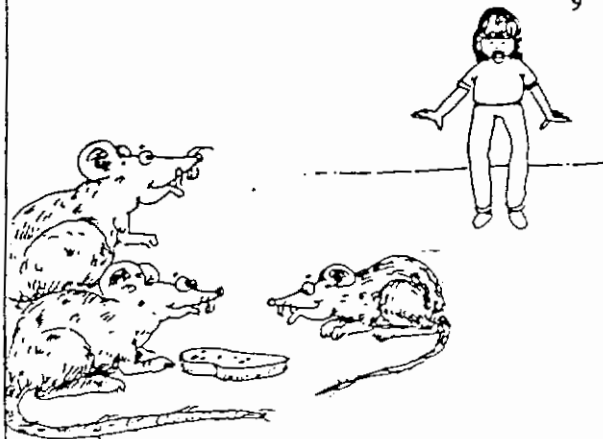
Later, Samsi bit her toys and the matches in the kitchen.
She was angry. She hit Samsri. She didn't play with it.

8

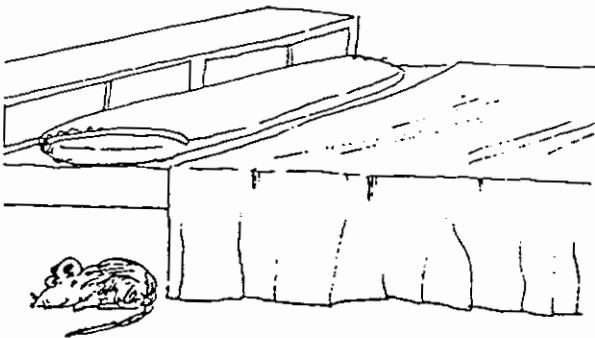
She didn't give it any food.
Samsi was sad.

9

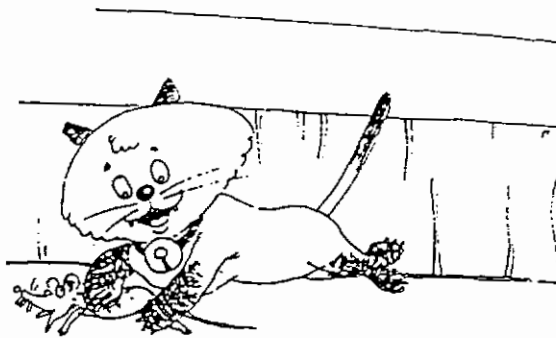
Two day later, She saw many rats in her room. She was afraid. She shouted to her mother but her mother wasn't home.

10

The rats ran away.

11

Samsi came to her room. It saw the rat. It bit the rat.

12

"A good cat. I love you," Kanda said.

VOCABULARY

girl	=	เด็กผู้หญิง
bought	=	ซื้อ
toy	=	ของเล่น
doll	=	ตุ๊กตา
ball	=	ลูกบอล
flower	=	ดอกไม้
help	=	ช่วยเหลือ
mother	=	แม่
play	=	เล่น
bro	=	พี่
hit	=	ตี
give	=	ให้
sad	=	เศร้าใจ
afraid	=	กลัว
shout	=	ตะโกน
love	=	รัก

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอุษา ชุ่มสนิท

การศึกษา สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

ประถมศึกษา ณ โรงเรียนวัดโสมนัสราชวรวิหาร

๑. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

๑. เมือง จ. พระนครศรีอยุธยา

การศึกษามัธยมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน

คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเอกคณกรรมศาสตร์

การศึกษามหาบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

สาขาวิชาเอก การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดโสมนัส ๑. อุทัย

จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2530 - 2537

อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดโสมนัสราชวรวิหาร

๑. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2537 ถึง ปัจจุบัน

จบลำดับที่ 5

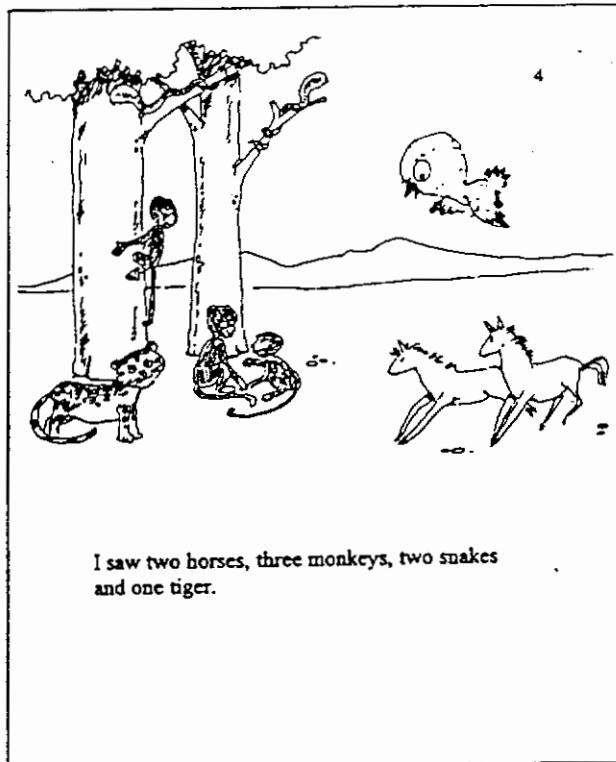
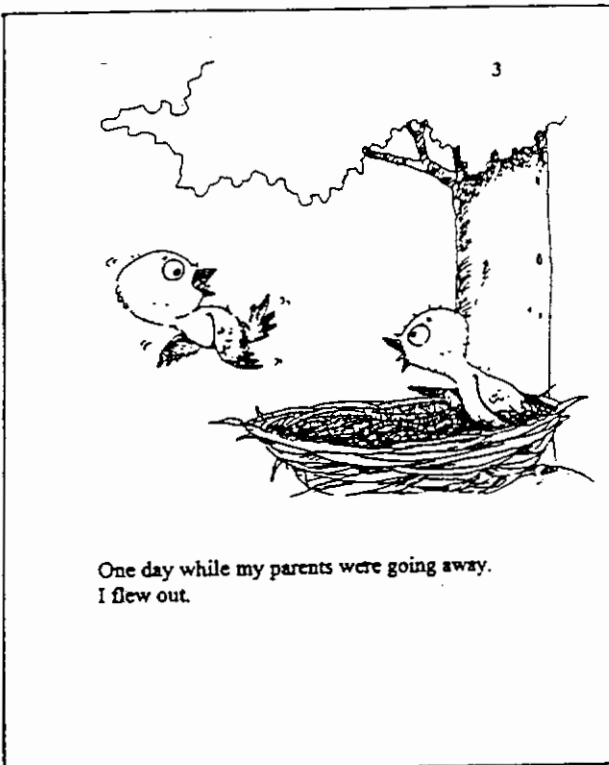
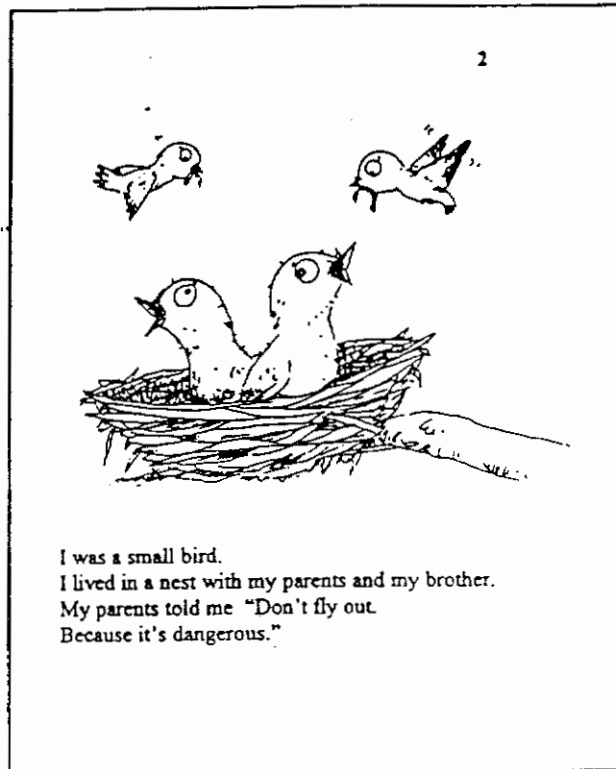
เรื่อง I Love Samsri?

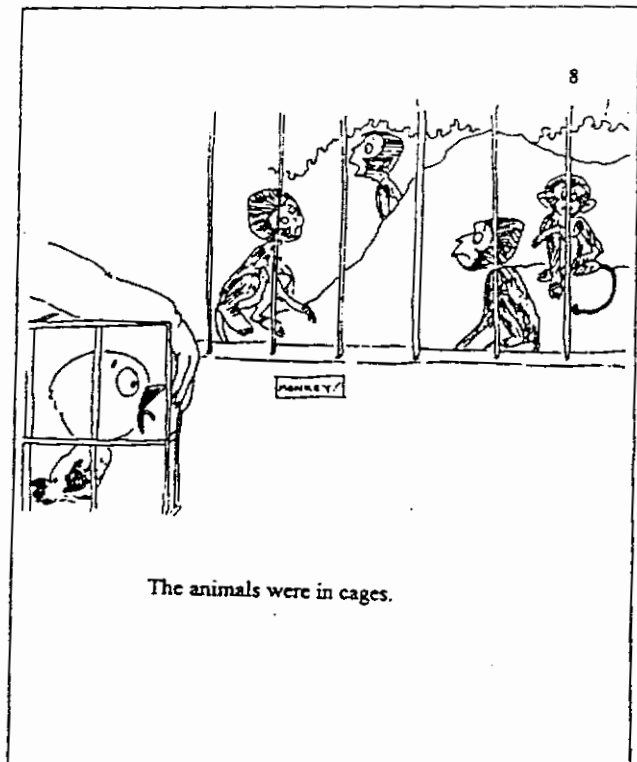
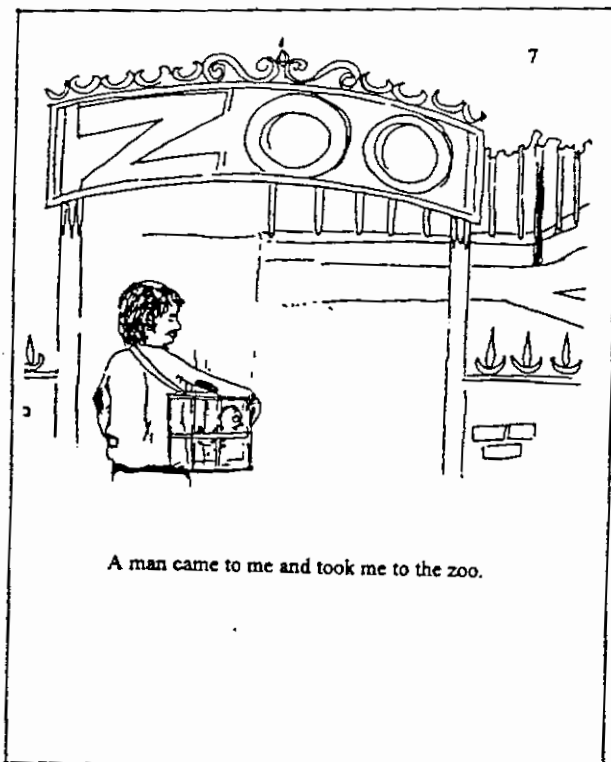
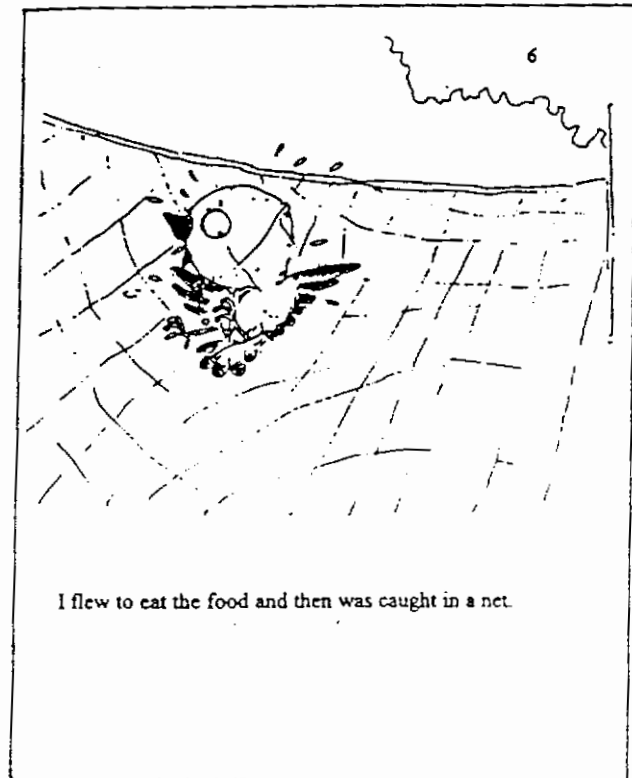
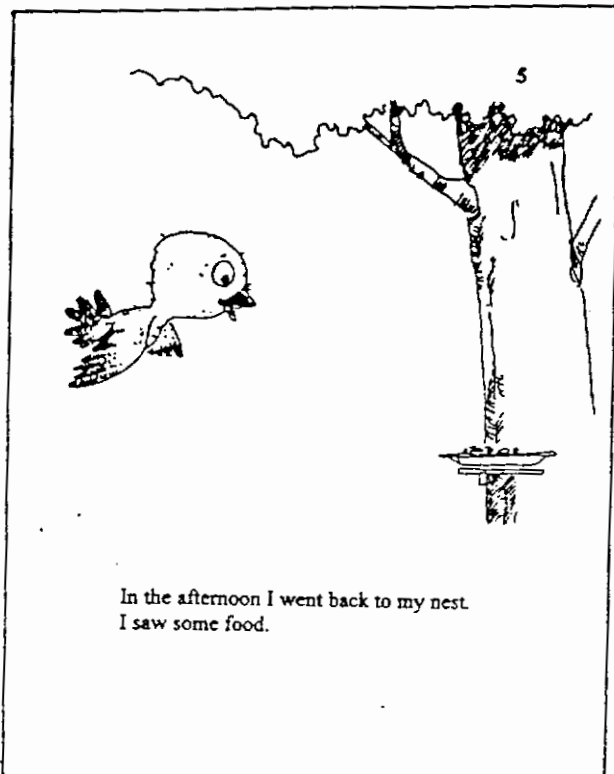
เชิญติดตาม

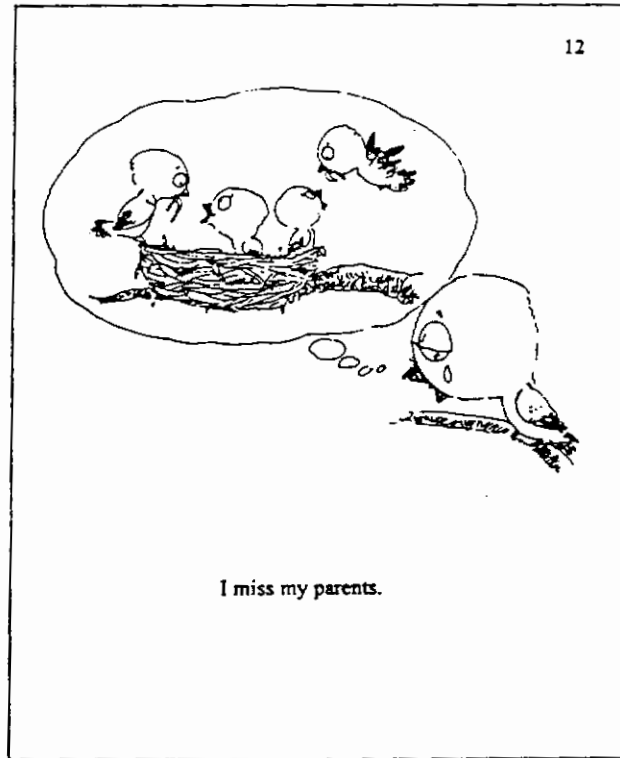
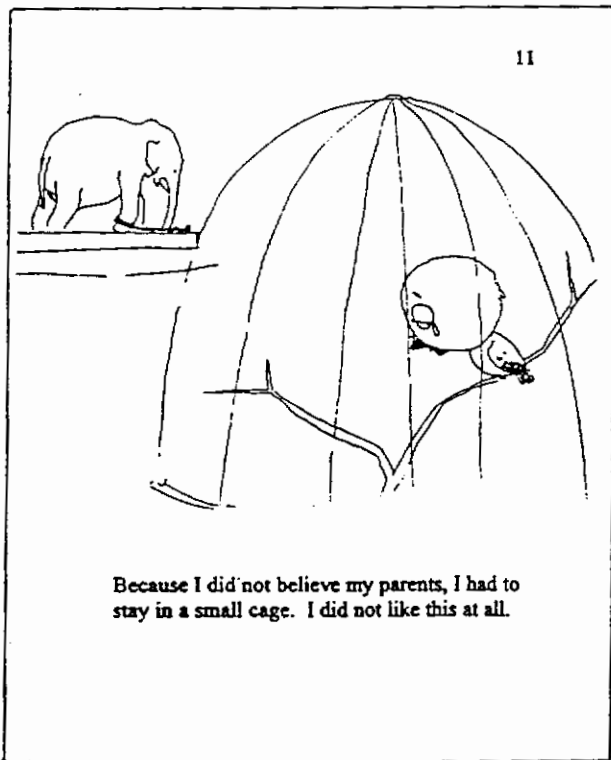
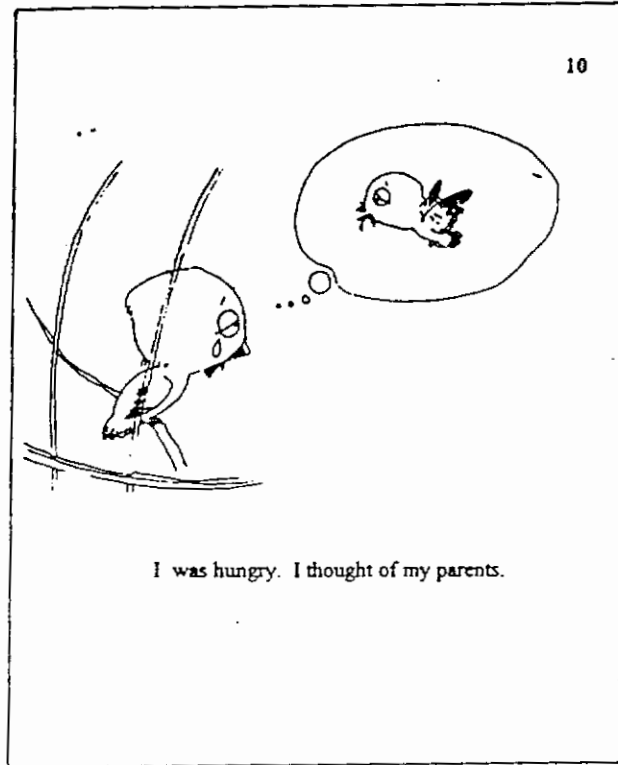
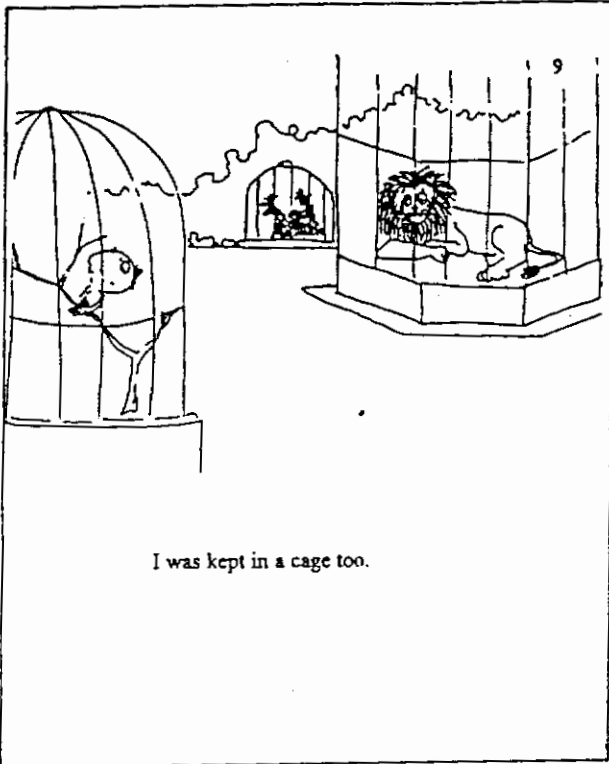
ลำดับที่ 6

เรื่อง I Don't Like the Zoo?

VOCABURALY

small	=	เล็ก
bird	=	นก
parent	=	พ่อแม่
told	=	บอก
by	=	บิน
dangerous	=	อันตราย
food	=	อาหาร
horse	=	ม้า
monkey	=	ลิง
iger	=	เด็ก
snake	=	งู
happy	=	มีความสุข
came	=	มา
zoo	=	สวนสัตว์
cage	=	กรง
hungry	=	หิว

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอุษา ชุ่มสนิท
 ภาควิทยา ตำบ้การศึกษาตามล้าดับคั้งนี้
 ประถมศึกษา ณ โรงเรียนวัดโศกเขมากรามประชาประเสริฐวิทย์
 อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา
 มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนจอมสุรางคัพถวิทย์
 อ. เมือง จ. พระนครศรีอยุธยา
 การศึกษามัธยมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน
 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเอกคณกรรมศาสตร์
 การศึกษามหาบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร
 สาขาวิชาเอก การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

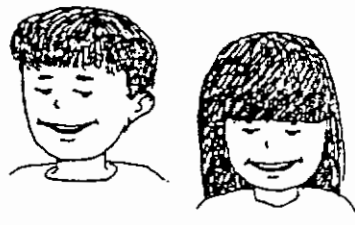
อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดโศกเขมากราม อ. อุทัย
 จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2530 - 2537
 อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดโศกเขมากรามประชาประเสริฐวิทย์
 อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา
 พ.ศ. 2537 ถึง ปัจจุบัน

จบล้าดับที่ 6
 เรื่อง I Don't Like the Zoo?
 เจริญติดตาม
 ล้าดับที่ 7
 เรื่อง Good Children?

หนังสือเขียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
 กลุ่มประสบการณ์ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Good Children

ล้าดับที่ 7

คาบที่ 19 - 20 - 21

อุษา ชุ่มสนิท

ทองศักดิ์ แดงชาติ

เรื่อง

ภาพ

คำนำ

ภาพร่างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดนี้ มีเนื้อหาจากครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีปัญหาประการหนึ่ง คือขาดสื่อการสอนประเภทแบบเรียน ผู้เขียนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสร้างหนังสือเรียนชุดนี้เพื่อใช้ประกอบการสอนกลุ่มประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยนำคำศัพท์จากหนังสือเรียน English ๕ Fun บทที่ 20 - 23 โดยใช้ทฤษฎีพิมพ์เรื่องการเขียนการอ่านและจิตวิทยาพัฒนาการเป็นพื้นฐานในการเขียนเรื่อง จึงผลงานวิจัยหนังสือเรียนชุดนี้ได้ผ่านการทดลองประสิทธิภาพแล้วคาดว่าจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนในเนื้อหาดังกล่าวบรรลุจุดประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่าน รศ.ทวี สันหยง ผศ.สนธิ มีชัยนวม และศาสตราจารย์ภวทศ คำรงฤทธิง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจในการจัดทำจนสำเร็จลุล่วงลงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติผู้ใหญ่และพี่ ๆ ที่กรุณาเป็นกำลังใจและกำลังใจทางวิทย ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

บุภา รุ่งสนธิ

ข้อเสนอแนะในการใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม สำหรับครู

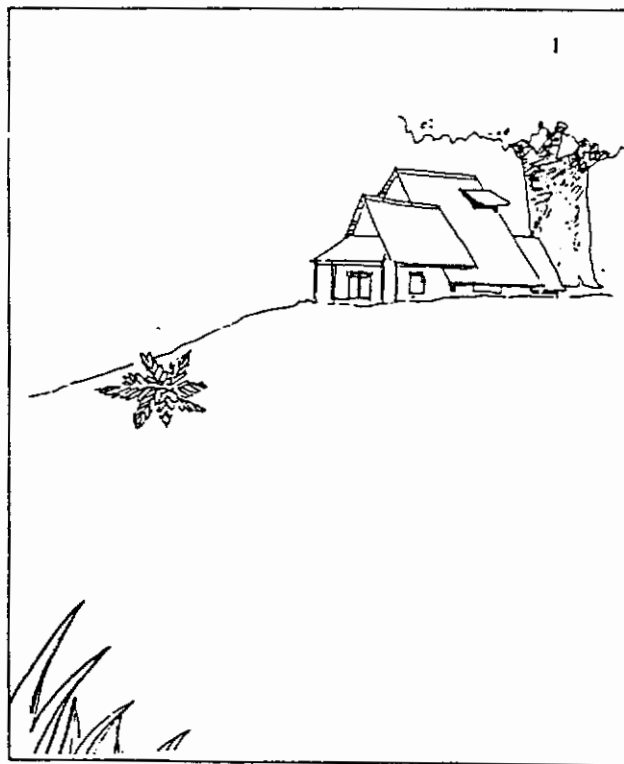
1. ผู้สอนจะใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

- วันที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
- วันที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมุติ
- วันที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่อง จากที่ครูเล่าให้ฟังและที่นักเรียนอ่าน
- วันที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม
- วันที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ เช่น เกมเพลง

2. ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำ และสามารถใส่สื่ออื่น ๆ เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

โครงสร้างแนวคิดในการสอน

ความคิดรวบยอด	ความเชื่อศรัทธาเป็นคุณธรรมที่พึงปฏิบัติตั้งแต่วัยเด็ก
จุดประสงค์	1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ใหม่และรู้ความหมายของคำศัพท์ 2. นักเรียนสามารถใช้กริยา have, has ในข้อคิดซึ่งกับประธานได้
กระบวนการหรือระดับขั้น	เล่าเรื่องจากประสบการณ์
1. นำเรื่อง	ใจดีและแหม่ไปเที่ยวทะเลกับพ่อแม่
2. ลำดับเรื่อง	ใจดีและแหม่เตรียมสิ่งของเพื่อนำไปใช้ เช่น นริ สบู ยาสีฟัน ใจดีและแหม่ไปต้น น้ำทะเล ต่อจากนั้นไปเดินเล่นที่ชายหาด แหม่พบกระเป๋าคางคก เมื่อเปิดดูพบว่ามันมีเงินมากมาย
3. ลำดับเหตุการณ์	ครอบครัวของใจดีและแหม่ไปเที่ยวทะเล ในขณะที่ใจดีและแหม่เดินเล่นที่ชายหาด แหม่เก็บกระเป๋าคางคกได้ เธอจึงเปิดกระเป๋าคางคกดูและพบว่ามันมีเงินมากมายแหม่อยากได้แต่ใจดีนำไปไม่ได้ตรวจและเมื่อเจ้าของมาแจ้งความเธอจึงรวมทั้งสองว่าคืนมา
4. สรุป	เด็กที่ล่อนน้ากระเป๋าคางคกไปไม่ได้ตรวจ
5. แสดงความคิดเห็น	เด็กที่ล่อนน้ามีคุณธรรมในด้านความซื่อสัตย์จึงนำกระเป๋ามาไปไม่ได้ตรวจ

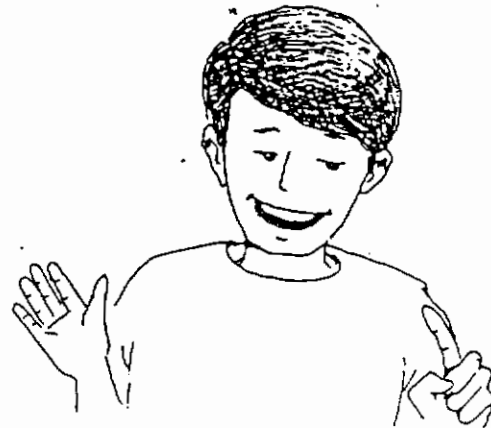

2

Joey was in a small family.
He lived with his parents and his sister, Pam.

3

His family wanted to go to the sea.
"We must bring the towels, soap, toothpaste,
and comb with us," his father said.

4

Joey and Pam prepared the things for going to the sea.

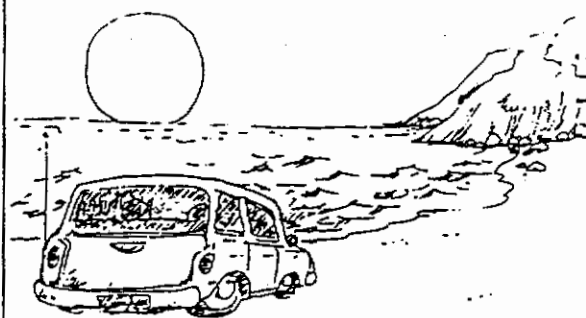
Joey : Can you bring the bowl?

Pam : Where is it?

Joey : In the jar.

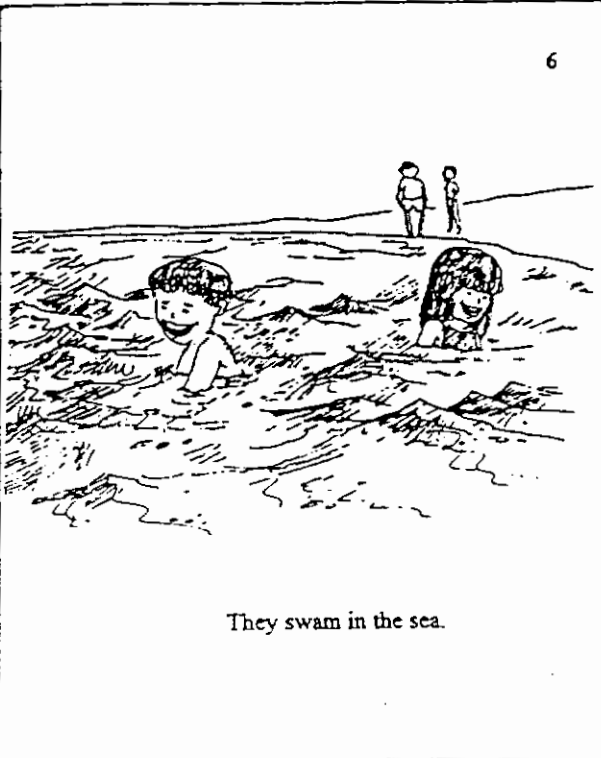
Joey : "Now we have the things for going to
the sea"

5

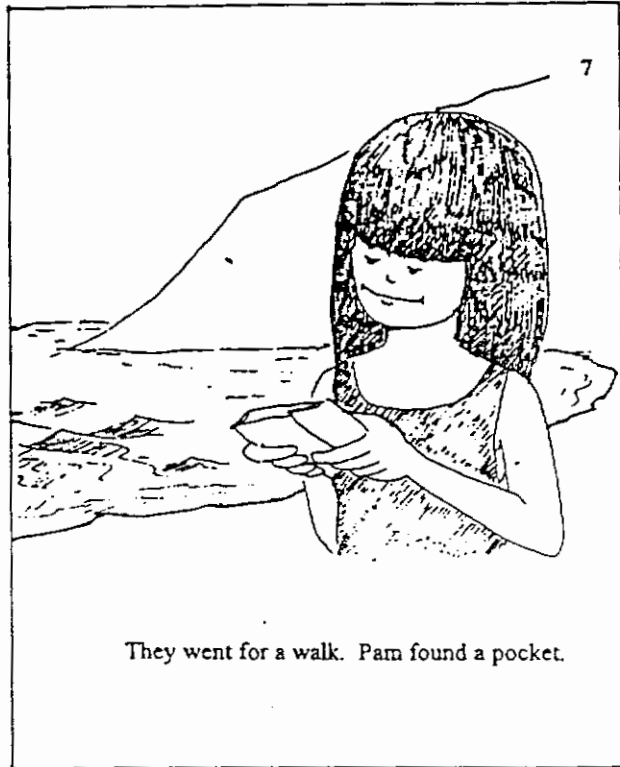
They arrived at the sea in the morning.

6

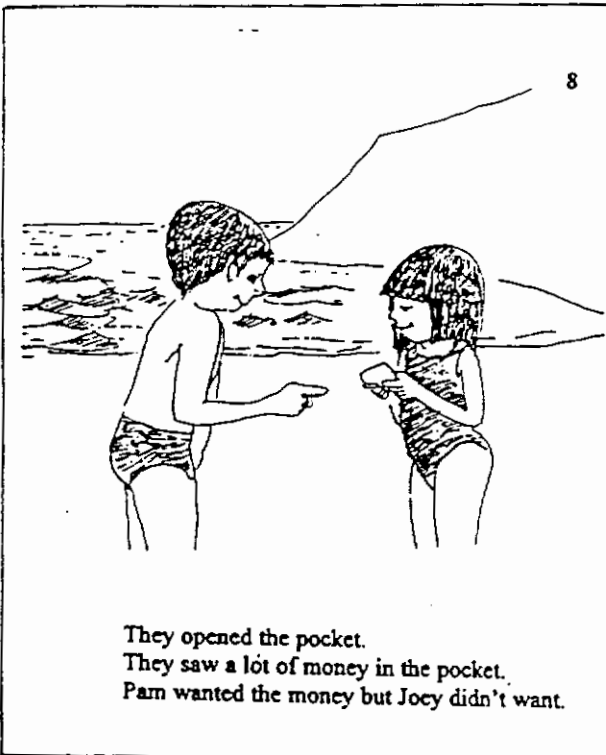
They swam in the sea.

7

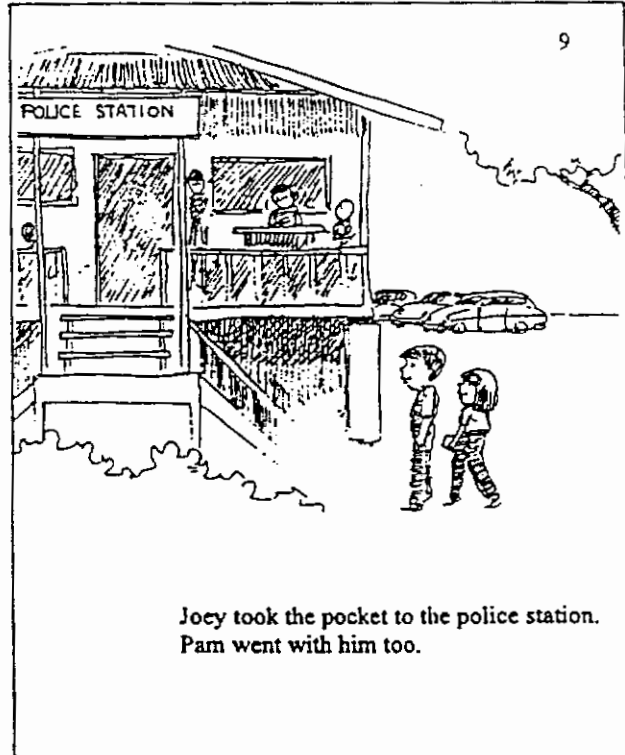
They went for a walk. Pam found a pocket.

8

They opened the pocket.
They saw a lot of money in the pocket.
Pam wanted the money but Joey didn't want.

9

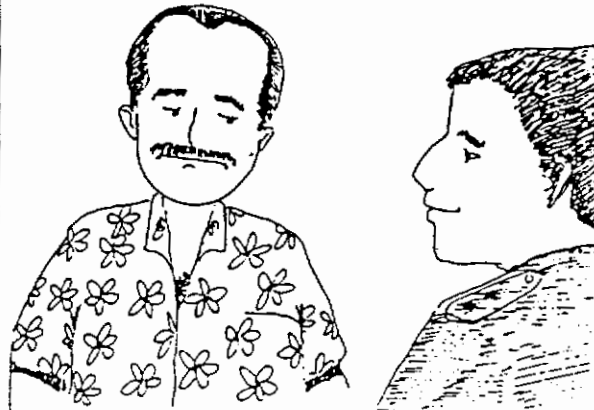
Joey took the pocket to the police station.
Pam went with him too.

10

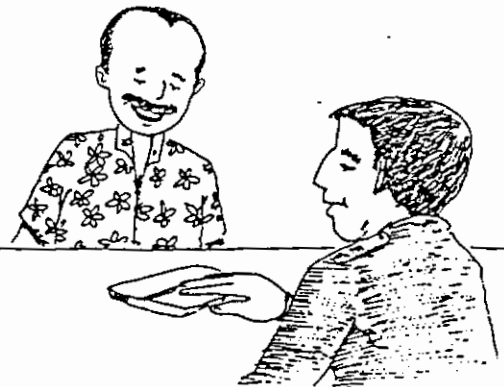
A man came to the police station.
The man : My pocket is lost.

11

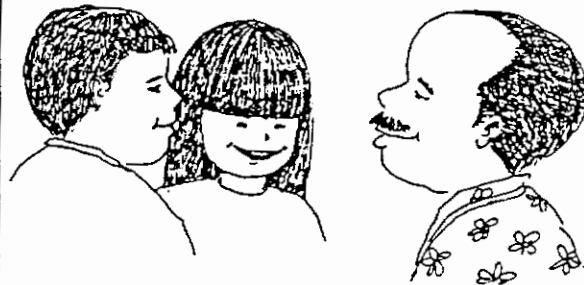
Policeman : Where did you lost, it?
The man : At the beach.
Policeman : What colour is it?
The man : It's black. There is a lot of money.

12

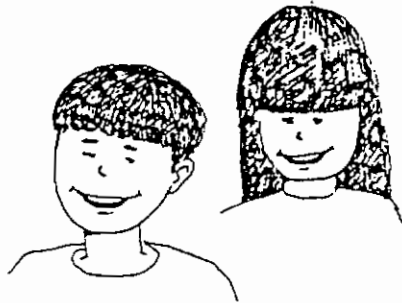
Policeman : How much?
The man : five thousand baht.
Policeman : You are lucky. Joey and Pam found it.
The man : Thank you.

13

The man went to Joey and Pam and said
"Oh! you are very good children.
Thank you very much."
He gave some money to them.

14

"We are good children" Joey and Pam said.

VOCABULARY

live	=	อาศัยอยู่
family	=	ครอบครัว
see	=	ทราบดี
bring	=	นำ
towel	=	ผ้าเช็ดตัว
soap	=	สบู่
toothpaste	=	ยาสีฟัน
bowl	=	ชามน้ำ
arrive	=	มาถึง
for a walk	=	เดินเล่น
found	=	พบ เจอะ
pocket	=	กระเป๋า
money	=	เงิน
policemen	=	ตำรวจ
police station	=	สถานีตำรวจ
took	=	นำ ทา

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอุษา ชุ่มสนิท

การศึกษา คำเฝ้าการศึกษาตามลำดับดังนี้

ประถมศึกษา ณ โรงเรียนวัดโสมนัสราชประชาประเสริฐวิทย์

อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน

อ. เมือง จ. พระนครศรีอยุธยา

การศึกษาระดับบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน

คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเอกศึกษาศาสตร์

การศึกษามหาบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

สาขาวิชาเอก การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดโสมนัส อ. อุทัย

จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2530 - 2537

อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดโสมนัสราชประชาประเสริฐวิทย์

อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2537 ถึง ปัจจุบัน

จบลำดับที่ 7

เรื่อง Good Children?

เชิญติดตาม

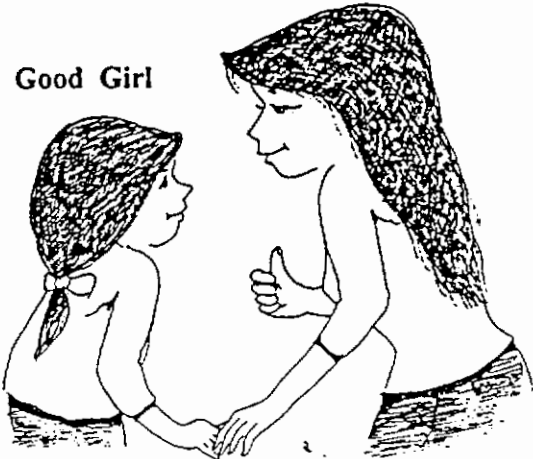
ลำดับที่ 8

เรื่อง Good Girl?

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

A Good Girl

คำค้นที่ 8
คาบที่ 22-23-24

ศุภา รุ่งสนธิ
ทนงศักดิ์ แดงราติ

เรื่อง
ภาพ

คำนำ

การที่หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดนี้ ดึงเอื้อมมาจากครูผู้สอนในวงเวียนประถมศึกษาที่มีคุณภาพประการหนึ่ง คือขาดสื่อการสอนประเภทบทเรียน ผู้เขียนครุ่นคิดถึงคุณค่าของปัญหาดังกล่าว จึงสร้างหนังสือเรียนชุดนี้ที่มิใช่ประกอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยนำคำศัพท์จากหนังสือเรียน English 5 Fun บทที่ 20 - 23 โดยใจให้เกียรติแก่ผู้เรียบเรียงบทเรียนและจัดวิทยุภาพที่สง่างามไว้ในชั้นเรียนในภาครับเรียน จึงขอกานวิจารณ์ถึงเรื่องชุดนี้ได้ผ่านทางการสอนประสิทธิภาพแล้วคาดหวังว่าจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนในเนื้อหาดังกล่าวบรรลุจุดประสงค์ได้เป็นอย่างดี

ผู้เรียบเรียงบทเรียนคุณท่าน รศ.หญิง ศันสนีย์ มีรับมาก และอาจารย์ภรรยา คำรองสุก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณแม่ ญาติผู้ใหญ่และที่ ๆ ที่กรุณาเป็นที่ยกย่องและกำลังใจดี ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ศุภา รุ่งสนธิ

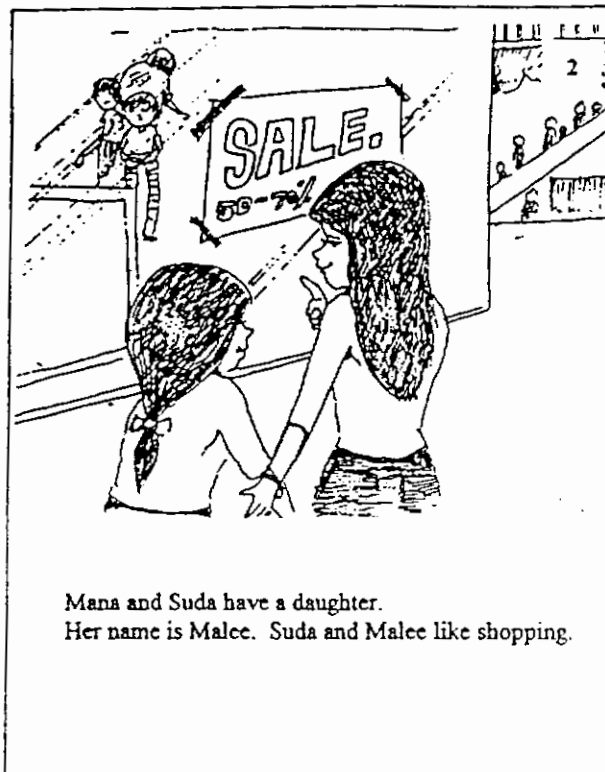
ข้อเสนอแนะในการใช้

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม สำหรับครู

- ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้
  - ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
  - ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมติ
  - ขั้นที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่อง จากที่ครูเล่าให้ฟังและที่นักเรียนอ่าน
  - ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม
  - ขั้นที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเสริมทักษะการเขียน เช่น เกมเพลง
- ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแบบนำ และสามารถให้สื่ออื่น ๆ เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

โครงสร้างแนวคิดในการสอน

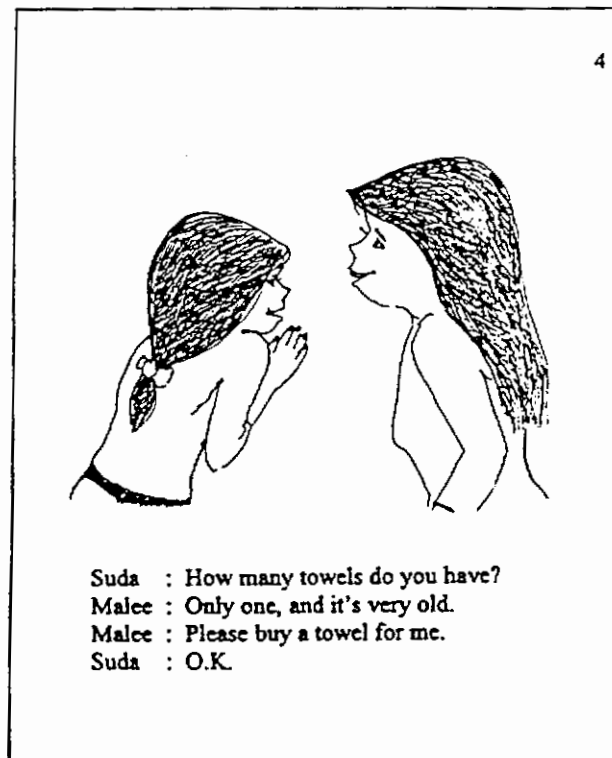
ความคิดรวบยอด	คนดียอมไม่ทำของผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยที่เจ้าของไม่รู้หรือไม่ก็ตาม
จุดประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและแสดงบทบาทประกอบบทอ่านได้ นักเรียนสามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวได้ นักเรียนสามารถเรียงคำให้เป็นประโยคและใช้เครื่องหมายท้ายประโยคได้
กระบวนการหรือลำดับขั้น	เล่าเรื่องประกอบการณ์
1. นำเรื่อง	มาตีเป็นลูกของฆาตและตุลา วันหนึ่งคุณแม่ให้มาตีไปซื้อหรี และนำเช็ดตัว
2. คำค้นเรื่อง	ตุลาและมาตีไปซื้อหรี และนำเช็ดตัว เมื่อไปถึงบ้านราชธรรมาตีซื้อผ้าเช็ดตัว 1 ผืน และหรี 2 อัน
3. นำเหตุการณ์	มาตีซื้อผ้าเช็ดตัว 1 ผืนราคา 50 บาท หรี 2 อันราคา 20 บาท เมื่อคนขายนำของมาให้และมาตีจ่ายเงินไป 100 บาท คนขายทอนเงินมาให้ 40 บาท มาตีนำเงินที่ทอนมาให้มาไปคืนให้กับคนขายของคนขายบอกว่าเป็นเด็กดี
4. สรุป	มาตีคืนเงินทอนให้กับคนขายของ
5. แสดงความคิดเห็น	มาตีเป็นเด็กดีจึงนำเงินไปคืนเจ้าของร้านทั้ง ๆ ที่เจ้าของร้านไม่รู้

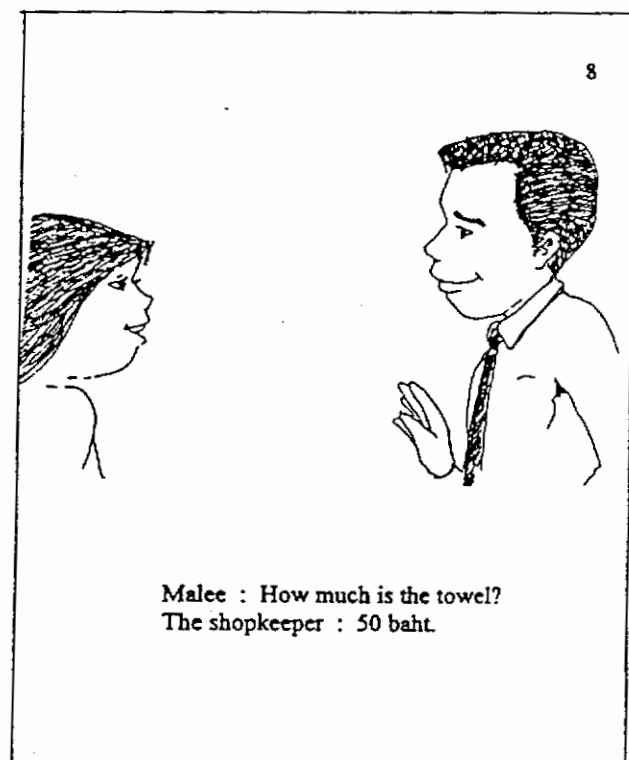
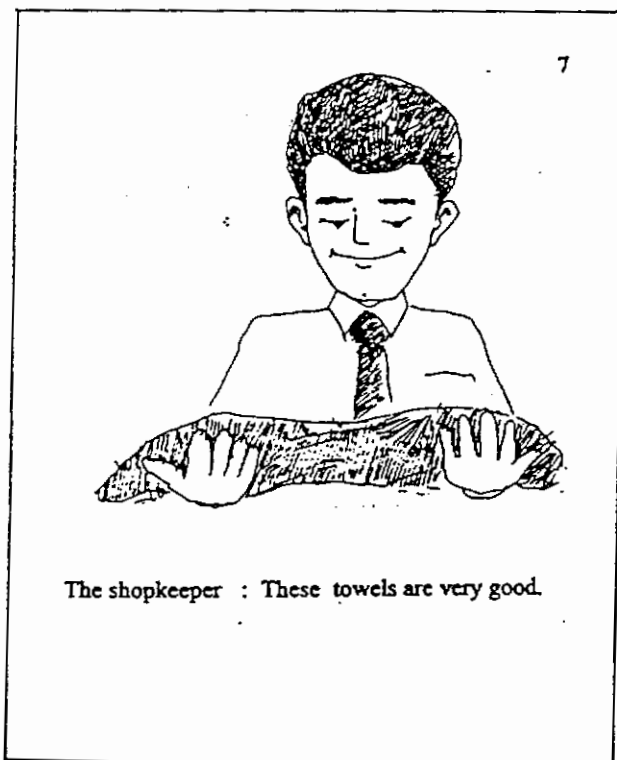
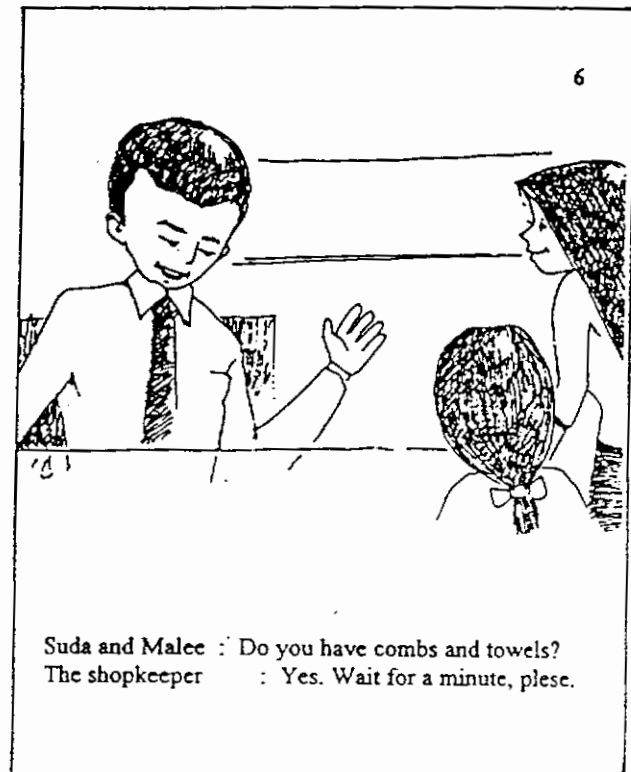
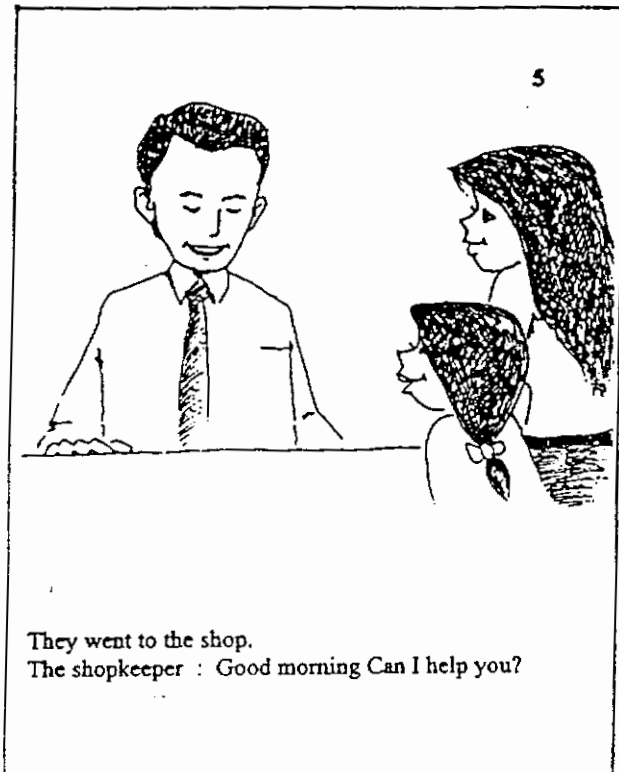
Mana and Suda have a daughter.
Her name is Malce. Suda and Malce like shopping.

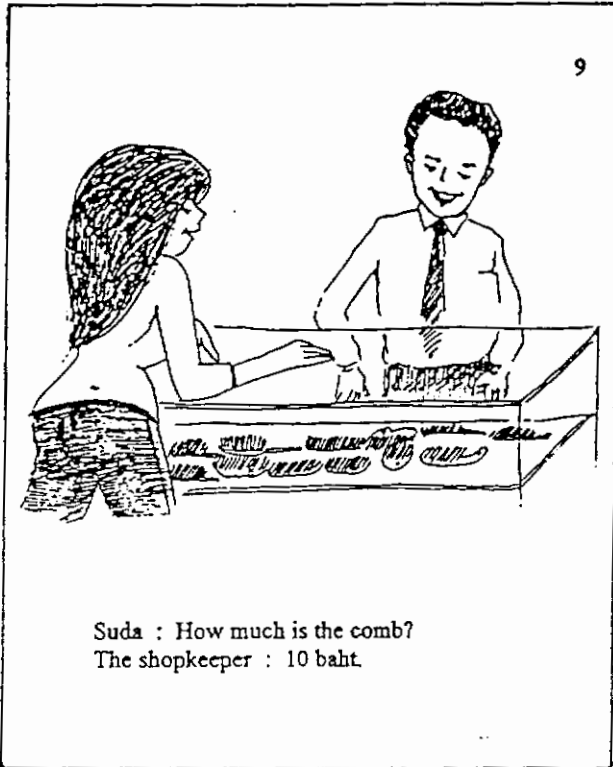

Malce : Can I buy two small combs and a towel?
Suda : How many combs do you have?
Malce : I have only one comb.

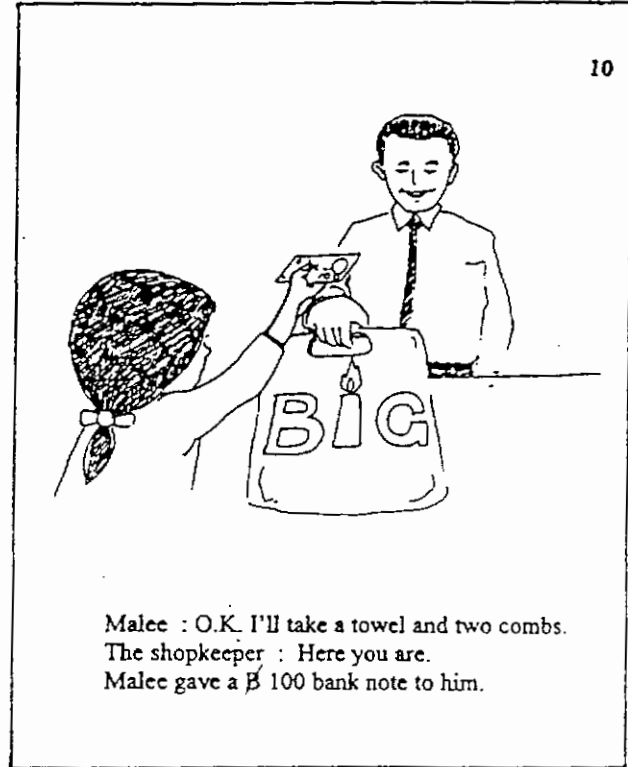

Suda : How many towels do you have?
Malce : Only one, and it's very old.
Malce : Please buy a towel for me.
Suda : O.K.

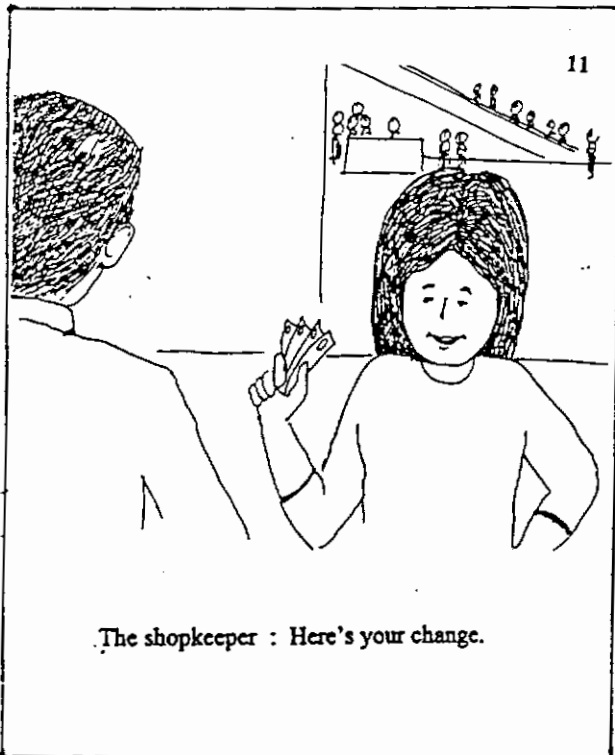

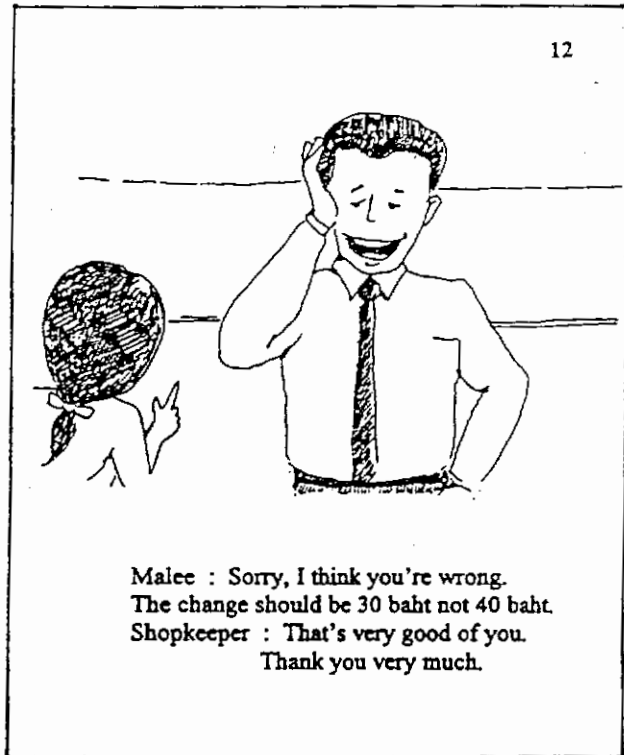
Suda : How much is the comb?
 The shopkeeper : 10 baht.

Malee : O.K. I'll take a towel and two combs.
 The shopkeeper : Here you are.
 Malee gave a ฿ 100 bank note to him.

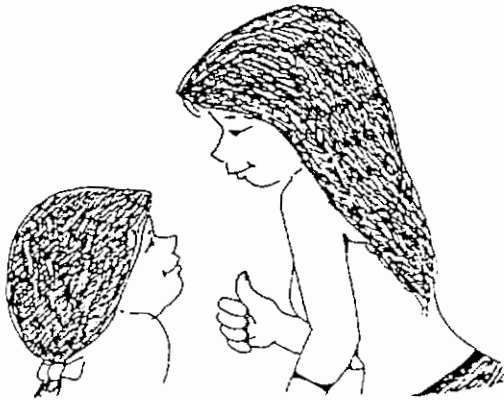

The shopkeeper : Here's your change.

Malee : Sorry, I think you're wrong.
 The change should be 30 baht not 40 baht.
 Shopkeeper : That's very good of you.
 Thank you very much.

13

Suda : You are good girl.

VOCABURALY

daughter	=	ลูกสาว
market	=	ตลาด
comb	=	หวี
ask	=	ถาม
answer	=	ตอบ
towel	=	ผ้าเช็ดตัว
How many	=	มากเท่าไร
shopkeeper	=	เจ้าของร้าน
change	=	เงินทอน
How much	=	มากเท่าไร

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุภา ชุ่มสนิท

การศึกษา สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

ประถมศึกษา ณ โรงเรียนวัดโสมนัสราชวรวิหาร

อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

อ. เมือง จ. พระนครศรีอยุธยา

การศึกษามัธยมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน

คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเอกศึกษาศาสตร์

การศึกษามหาบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

สาขาวิชาเอก การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดโสมนัส อ. อุทัย

จ. พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2530 - 2537

อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดโสมนัสราชวรวิหาร

อ. บางปะหัน จ. พระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2537 ถึง ปัจจุบัน

จบลำดับที่ 8
เรื่อง Good Girl!

โครงสร้างการสอนกลุ่มทดลอง

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 48 คาบ คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกให้เกิดแก่นักเรียนได้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกสถานที่

เนื้อหา

จากหนังสือเรียน English Is Fun Book II

1. คำศัพท์ ได้แก่ bus driver, carpenter, farmer, fisherman, fruit seller, merchant, soldier, broken, hammer, hit, son, father, mother, brother, boy, name, boat, chick, chicken, count, these, those, flower, they, ball, doll, match, forty-fifty, bird, elephant, monkey, snake, tiger, zoo, people, men, women, baht, comb, toothbrush, towel, bowl, has, have, shopkeeper, want, o.k., many, for

2. ประโยค ได้แก่

Who's that?

She's my—

What's her/his name?

What work do you do? (I.You)

What work does he do? (he.she)

Is he/she a—?

Are you a teacher?

I am a student.

Please count from—to—.

Break into groups of 3. (4,6 ect.)

What are these?

What are those?

They are boats.

They are fish.

Count the boats.

Count the fish.

There's a pencil in a school bag.

There are two books on the desk.

Is there a pen under the desk?

Who's absent today?

Where's X ?

I think he's/she's sick.

Sorry I'm late.

How many books do you have?

(I,We,they,you)

I	}	
We		
They		have—.
You		

He } has—.
 She }

Excuse me.

That's all right.

กิจกรรม

กิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองจัดตามขั้นตอนการสอน หนังสือเรียนเล่มเล็ก
 เชิงวรรณกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องทบทวน อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนเรื่องโดยอาศัยเค้าเรื่องที่ครูเล่าให้ฟังและให้นักเรียน
 อ่าน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเป็นรูปเล่ม

ขั้นที่ 5 เสนอผลงานเป็นกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมเสริมทักษะ การ
 เรียนรู้ เช่น เกม เพลง

สื่อการเรียนการสอน

1. ของจริง เช่น ปากกา ดินสอ ยางลบ
2. บัตรภาพ และ บัตรคำ
3. แผนภูมิเพลงและเทปเพลง
4. หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม จำนวน 8 เล่ม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการพูด อ่าน เขียน และการร่วมกิจกรรมทางภาษาต่าง ๆ
2. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 1

กลุ่มประสบการณ์พิเศษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Who Is The Most Important Man?

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพเป็นการฝึกทักษะทั้ง 4 ในการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้
2. นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูถามนักเรียนว่าพ่อแม่ของนักเรียนมีอาชีพอะไร

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Who is the Most Important man? มาอ่านให้นักเรียนฟัง
2. ครูถามทบทวนเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และครูฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำอาชีพต่าง ๆ
3. ครูฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงจากเรื่อง Who is The Most Important Man? และให้เขียนคำอาชีพต่าง ๆ จากเนื้อเรื่อง
4. ครูให้นักเรียนฝึกแสดงบทบาทสมมุติ จากเรื่องราวในหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และการถามและการตอบเกี่ยวกับอาชีพ

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Who Is The Most Important Man?

การประเมินผล

สังเกต

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติ และการถามและตอบของนักเรียน
- สังเกตความสนใจในการเรียน
- สังเกตการช่วยเหลือการทำงานภายในกลุ่ม

ตรวจผลงาน

- เขียนคำศัพท์ทำเนียบเรียน

แผนการสอนที่ 2

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Who Is The Most Important Man?

เวลา 3 คาบ

ความถี่รวบยอด

อาชีพแต่ละอาชีพต่างมีความสำคัญ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกความสำคัญของแต่ละอาชีพได้
2. นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคคำถามและประโยคคำตอบเกี่ยวกับอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนเกี่ยวกับเรื่องราวของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Who Is The Most Important Man? และให้นักเรียนร้องเพลง I'm the most important man.

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวที่ได้แสดงบทบาทสมมติมาแล้ว โดยครูใช้กระดาษแผ่นใหญ่ที่มีขนาดพอที่จะให้นักเรียนทั้งชั้นอ่านและอ่านได้ทั่วถึง
2. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไร โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือในการเขียน

3. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้วครูให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง
4. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อมกับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Who Is The Most Important Man? ซึ่งครูแจกให้นักเรียน
6. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มและเขียนชื่อนามสกุลไว้หลังปกและนำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องราวจากเรื่อง Who Is The Most Important Man? และการถามตอบเกี่ยวกับอาชีพ

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Who Is The Most Important Man?
- สี
- กระดาษชาร์ต

การประเมินผล

สังเกต

- สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรม
- การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ

ตรวจผลงาน

- การจัดทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบทดสอบท้ายเล่ม
- การเขียนประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอาชีพ

ภาคผนวก

เพลง I'm the most important man

I am a farmer. (repeat) I grow rice. (repeat)

I work in the field. (repeat) I'm the most important man

แผนการสอนที่ 3

กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง What Do I Do?

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การแสดงสิ่งใดทำให้เกิดความสมจริงอาจเกิดอันตรายได้ ถ้าไม่ระมัดระวัง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกหน้าที่ของแต่ละอาชีพได้
2. นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทนายปริศนา คาทายประมาณ 3 ปริศนา

1. Who grows rice?
2. Who helps the doctor in the hospital?
3. Who teaches the student?

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง What Do I Do? มาอ่านให้

นักเรียนฟัง

2. ครูถามทบทวนและฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียง และให้นักเรียนเขียนคำที่เกี่ยวข้องกับ

อาชีพ

3. ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง

What Do I Do?

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและการถามและการตอบเกี่ยวกับอาชีพ

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง What Do I Do?
- ปริศนาคำทาย

การประเมินผล

สังเกต

- สังเกตความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติ
- สังเกตความสนใจและความตั้งใจในการเรียนจากการถามและตอบจากเนื้อเรื่อง

ตรวจผลงาน

- เขียนคำในบทเรียน

ภาคผนวก

ปริศนาคำทาย

1. Who grows rice?
2. Who helps the doctors in the hospital?
3. Who teaches the students?

แผนการสอนที่ 4

กลุ่มวิชาประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง What Do I Do?

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การทำสิ่งต่าง ๆ อาจเกิดอันตรายได้ถ้าไม่ระมัดระวัง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกหน้าที่ของแต่ละอาชีพได้
2. นักเรียนสามารถใช้กริยาช่วย do does ถามเกี่ยวกับอาชีพให้สอดคล้องกับประธานได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

- ครูให้นักเรียนร้องเพลง Are you a___?
- ทบทวนบทเรียนจากเรื่อง What Do I Do?

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำ พร้อมกับคู่มือรูปภาพประกอบ
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวจากเรื่อง What Do I Do จากที่ได้แสดง

บทบาทสมมติมาแล้ว

3. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าเริ่มเรื่องอย่างไร โดยครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือใน

การเขียน

4. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้ว ครูให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง
5. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียง พร้อมกับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
6. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง What Do I Do? ที่ครูแจกให้
7. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบายสีให้สวยงาม
8. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มและเขียนชื่อ นามสกุลไว้หลังปกและนำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการเขียนเรื่อง ของแต่ละกลุ่มว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร และสรุป การใช้ Do, Does เป็นกริยาช่วยในการถามเกี่ยวกับอาชีพ

สื่อการเรียนการสอน

- บัตรภาพ
- บัตรคำ
- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง What Do I Do?
- สีน้ำ หรือสีเมจิก
- แผนภูมิเพลง Are you a___?

การประเมินผล

สังเกต

- ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
- ความตั้งใจและสนใจในการเรียน

ตรวจผลงาน

- การจัดทำหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบฝึกหัดท้ายเล่ม

ภาคผนวก

เพลง Are you a ___?

Are you ... a teacher? (repeat)

Yes, I am. (repeat) I teach students. (repeat) La La La

Are you a bus driver? (repeat)

Yes, I am. (repeat) I drive a bus. (repeat) La La La

Are you a nurse? (repeat)

Yes, I am (repeat) I help a doctor. (repeat) La La La

แผนการสอนที่ 5

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง A Pity Tub

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

อย่าด่วนโทษผู้อื่นว่ามีความผิดโดยยังไม่มียุติฐาน

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำตามบทเรียนได้
2. นักเรียนสามารถใช้ There is / There are ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถใช้คำนามในรูปเอกพจน์และพหูพจน์ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูถามนักเรียนว่านักเรียนเลี้ยงสัตว์อะไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมาเล่าเชิงอ่านให้นักเรียนฟัง
2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ
3. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงและเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุด
4. ครูให้นักเรียนสังเกตการใช้ There is / There are และการใช้คำนาม

ในรูปของเอกพจน์และพหูพจน์ โดยครูคอยชี้แนะ

5. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่อง และการใช้ There is / There are และคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์และพหูพจน์

สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง A Pity Tubo

การประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการเรียนจากการถามและตอบเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน
- การร่วมกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติ
- การออกเสียงคำศัพท์ในบทเรียน

ตรวจผลงาน

- เขียนคำศัพท์ในบทเรียน

แผนการสอนที่ 6

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง A pity Tub

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

อย่าด่วนโทษผู้อื่นว่ามีความผิดโดยยังไม่มีหลักฐาน

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำและเขียนคำในบทเรียนได้
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องและเขียนเรื่องจากภาพได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูถามทบทวนเรื่องราวจากเรื่อง A Pity Tub และร้องเพลง Where is the dog?

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวที่ได้แสดงบทบาทสมมติแล้ว
2. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไร โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วย

เหลือในการเขียน

3. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้ว ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ
5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง A Pitty Tub ซึ่งครูแจกให้นักเรียน
6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบายสีให้สวยงาม
7. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มและ เขียนชื่อนามสกุลไว้หลังปกและ นำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

ขั้นสรุป

- สรุปเรื่องราวจากเนื้อเรื่องและการใช้ There is / There are รวมทั้งคำที่อยู่ในรูปเอกพจน์และพหูพจน์

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- สีเมจิก
- กระดาษชาร์ต

การประเมินผล

สังเกต

- สังเกตการร่วมกิจกรรมในการจัดทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- สังเกตความสนใจในการเรียนจากการเล่าเรื่องจากเนื้อเรื่อง

ตรวจผลงาน

- การทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบฝึกหัดท้ายเล่ม

แผนการสอนที่ 7

กลุ่มประสบการณ์ดีพิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง Where Is My Mother?

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ป้าไม่มีประโยชน์ต่อมนุษย์ในด้านต่าง ๆ มากมาย

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถใช้ There is / There are ได้
2. นักเรียนบอกความหมายและวิธีใช้ These, Those หน้าคำนามได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำภาพป้ามาให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับป้า

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง Where's My Mother มาอ่าน

เชิงเล่าให้นักเรียนฟัง

2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ
3. ครูฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียง
4. ครูนำแถบประโยคจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมาฝึกให้นักเรียน

อ่านและเขียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราวจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม และฝึกการใช้คำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า Is there / Are there

สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Where Is My Mother?

การประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการเรียนจากการถามและตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
- การร่วมกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติ
- การออกเสียงศัพท์ใหม่ในบทเรียน

ตรวจผลงาน

- เขียนคำศัพท์ในบทเรียน

แผนการสอนที่ 8

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง Where's My Mother?

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

พืชมีประโยชน์มากมายแต่ถ้าถูกทำลายประชาชนจะได้รับความเดือดร้อน

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของพืชได้
2. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องราวและจัดทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

เป็นรูปเล่มได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนเรื่องราวจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม และให้นักเรียนร้องเพลง Where's My Mother

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติมาแล้ว
2. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่า จะเริ่มเรื่องอย่างไรโดยครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วย

เหลือในการเขียน

3. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้วครูให้นักเรียนอ่านบททวนคำ และประโยคซ้ำ ก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อมกับทบทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Where Is My Mother? ซึ่งครูแจกให้นักเรียน
6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบายสีให้สวยงาม
7. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่ม และเขียนชื่อ นามสกุลไว้หลังปก และนำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนหน้าชั้นฟัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงการเขียนเรื่องว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร และสรุปเรื่องราวจากเนื้อเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แผนภูมิเพลง Where's My Mother?
- กระดาษ
- สีไม้หรือสีเมจิก

การประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการเรียนจากการถามและตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
- ความร่วมมือในการทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ตรวจผลงาน

- การจัดทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบฝึกหัดท้ายเล่ม

ภาคผนวก

เพลง Where Is My Mother?

Where is my mother? (repeat)

Oh! Oh! Now Where is my mother?

Where is my mother? (repeat)

Oh! Oh! Now I miss you.

แผนการสอนที่ 9

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง I Love Samsi

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

สัตว์ที่เลี้ยงไว้บางครั้งอาจช่วยเราได้

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถออกเสียงศัพท์ในบทเรียนได้
2. นักเรียนสามารถใช้ How Many ในประโยคได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำภาพแมวมาให้ให้นักเรียนดู และถามนักเรียนว่าบ้านใครเลี้ยงแมวบ้าง และ
แมวชอบจับอะไรกิน

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Love Samsi มาอ่านเชิงเล่า
ให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ
3. ครูฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียง
4. ครูนำแถบประโยคจากบทเรียนมาให้ให้นักเรียนฝึกอ่านและฝึกเขียน

5. ครูให้นักเรียนสังเกตประโยคที่ขึ้นต้นคำถามด้วยคำว่า How Many และครูช่วยอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราวจากเนื้อเรื่อง I Love Samsi และการใช้ How Many

สื่อการเรียนการสอน

- บัตรภาพ
- แถบประโยค
- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Love Samsi

การประเมินผล

สังเกต

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติ
- สังเกตความสนใจในการเรียน

ตรวจผลงาน

- เขียนคำศัพท์ในบทเรียน

แผนการสอนที่ 10

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง I Love Samsi

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

สัตว์เลี้ยงบางครั้งอาจช่วยเหลือเราได้

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคประกอบภาพได้
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำในบทเรียนได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนเรื่องราวจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Love Samsi และให้นักเรียนร้องเพลง I Love Samsi

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติมาแล้ว
2. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไรโดยครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือ

ในการเขียน

3. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้วครูให้นักเรียนอ่านทวนคำ และประโยคซ้ำ ก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อมกับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Love Samsi ซึ่งครูแจกให้นักเรียน
6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบายสีให้สวยงาม
7. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่ม และเขียนชื่อ นามสกุลไว้หลังปกและนำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนหน้าชั้นฟัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราวจากเรื่อง I Love Samsi

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Love Samsi
- กระดาษภาพ
- สีเมจิก

การประเมินผล

สังเกต

- การร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน
- การร่วมกิจกรรมภายในกลุ่ม

ตรวจผลงาน

- การจัดทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- การทำแบบฝึกหัดท้ายเล่ม

ກາສພາວກ

ເພດຳ I Love Samsi

Samsi is my cat. I Love her very much.

If you're far away from me.

I'm sorry very much.

แผนการสอนที่ 11

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง ฉันไม่ชอบสวนสัตว์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่อาจประสบภัยอันตรายได้

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำศัพท์ใหม่ไปใช้ในการพูดและเขียนได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนจำนวนนับได้ถึง 50

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำภาพชนิดต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู และอภิปรายเกี่ยวกับอาหารและที่อยู่อาศัยของนก

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Don't Like The Zoo มาเล่าเชิงอ่านให้นักเรียนฟัง
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ
3. ครูฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

4. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ
5. ครูฝึกให้นักเรียนออกเสียงจำนวน 30 - 50 และให้นักเรียนเขียนลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องราวจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Don't Like The Zoo โดยครูช่วยแนะนำ

สื่อการเรียนการสอน

- บัตรภาพ
- บัตรคำจำนวนตัวเลข
- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Don't Like The Zoo

การประเมินผล

การสังเกต

- สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติ
- สังเกตความสนใจในการถามและตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
- สังเกตการอ่านจำนวนนับทเรียน

ตรวจผลงาน

- การเขียนจำนวนนับ 30 - 50

แผนการสอนที่ 12

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง I Don't Like The Zoo?

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่อาจทำให้เกิดอันตรายได้

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำบทเรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องจากภาพได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนเรื่องราวจากเรื่อง I Don't Like The Zoo และมีให้นักเรียนร้องเพลง
I Don't Like The Zoo.

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติมาแล้ว
2. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไรโดยครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือ

งานการเขียน

3. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้วครูให้นักเรียนอ่านทวนคำ และประโยคซ้ำ ก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อมกับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Don't Like The Zoo ซึ่งครูแจกให้นักเรียน

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบายสีให้สวยงาม

7. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่ม และเขียนชื่อ นามสกุลไว้หลังบท และนำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนหน้าชั้นฟัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราวจากหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง I Don't Like The Zoo

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- สี

การประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการเรียน
- ความร่วมมือในการทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ตรวจผลงาน

- การจัดทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบฝึกหัดท้ายเล่ม

ภาคผนวก

เพลง I don't like the zoo

I am a bird (repeat)

Oh! Oh! Now I like freedom

I am a bird (repeat)

Oh! Oh! Now I don't like the zoo

แผนการสอนที่ 13

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง Good Children

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่พึงปฏิบัติตั้งแต่วัยเด็ก

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถออกเสียงศัพท์ใหม่และรู้ความหมายของศัพท์
2. นักเรียนสามารถเขียนคำในบทเรียนได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำภาพเกี่ยวกับทะเลมาให้นักเรียนดูและถามนักเรียนว่าเคยไปเที่ยวทะเลบ้างไหม

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Because We Want To Be Good Children มาเล่าเชิงอ่านให้นักเรียนฟัง
2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับและแสดงบทบาทสมมติ
3. ครูฝึกให้นักเรียนอ่านคำในบทเรียนและให้นักเรียนเขียนคำที่ฝึกอ่าน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราว

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Good Children
- แผนภูมิภาพ

การประเมินผล

สังเกต

- การร่วมกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติ
- ความสนใจและตั้งใจเรียนจากการถามและตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ตรวจผลงาน

- การเขียนคำในบทเรียน

แผนการสอนที่ 14

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง Good Children?

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ความซื่อสัตย์ เป็นคุณธรรมที่พึงปฏิบัติตั้งแต่วัยเด็ก

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถใช้คำกริยา have, has ให้สอดคล้องกับประธานได้
2. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องราวประกอบภาพได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนเรื่องราวจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Good Children

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติมาแล้ว
2. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไร โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วย

เหลือในการเขียน

3. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้วครูให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำ ก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ และให้นักเรียนที่เหลือ อ่านออกเสียงพร้อมกับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Good Children ซึ่งครูแจกให้นักเรียน
6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบายสีให้สวยงาม
7. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่ม และเขียนชื่อ นามสกุลไว้หลังปกและนำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนหน้าชั้นฟัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนหนังสือเป็นรูปเล่ม และช่วยกันสรุปเรื่องราวจากเรื่อง Good Children รวมทั้งการใช้กริยาช่วย have, has

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง Good Children
- กระดาษ
- สีเมจิก หรือสีน้ำ

การประเมินผล

- สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม

ตรวจผลงาน

- การจัดทบทวนหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบฝึกหัดท้ายเล่ม

แผนการสอนที่ 15

กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Good Girl

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

คนดีย่อมไม่คิดเอาของผู้อื่นโดยที่เจ้าตัวรู้หรือไม่ก็ตาม

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและแสดงบทบาทประกอบบทอ่านได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยถามนักเรียนว่า เคยไปซื้อของให้พ่อแม่หรือไม่

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมอ่านให้นักเรียนฟัง
2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ
3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง
4. ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ
5. ครูนำบัตรคำถามให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราว

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง Because I Know
- บัตรภาพ
- บัตรคำ

การประเมินผล

สังเกต

- สังเกตความสนใจในการเรียน
- สังเกตความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม

ตรวจผลงาน

- การเขียนคำในบทเรียน

แผนการสอนที่ 16

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ
เรื่อง A Good Girl

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

คนดีย่อมมีหน้าของผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยที่เจ้าตัวรู้หรือไม่ก็ตาม

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเพื่อ อธิบายภาพได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนเรื่องราวจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง A Good Girl

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องราวที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติมาแล้ว
2. ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไรโดยครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วย

เหลือในการเขียน

3. เมื่อนักเรียนเขียนประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้วครูให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำ ก่อนเขียนคำและประโยคใหม่ทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนออกมาระบายสีในภาพต่าง ๆ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อมกับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนเขียนเรื่องจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง A Good Girl ซึ่งครูแจกให้นักเรียน
6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบายสีให้สวยงาม
- 7. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มและเขียนชื่อนามสกุลไว้หลังปกและนำเสนอหน้าห้องเรียน และอ่านให้เพื่อนหน้าชั้นฟัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องราวจากหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง A Good Girl

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง A Good Girl
- กระดาษ
- สีเมจิก

การประเมินผล

- สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
- สังเกตจากการตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

ตรวจผลงาน

- ตรวจผลงานจากการจัดทำหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบฝึกหัดท้ายเล่ม

ภาคผนวก ๗

- แบบทดสอบท้ายเล่มหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

1. Who Is the Most Important?

คำสั่ง จงกากบาทกับตัวอักษร a. b. c หรือ d ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. Who defends our country?

a. Soldiers	b. nurses
c. Doctors	d. Carpenters

2. What does Wanna's father do?

a. He is a soldier.	b. He is a policeman.
c. He is a doctor.	d. He is a carpenter.

3. What does Wichai's mother do?

a. She is a teacher.	b. She is a doctor.
c. She is a carpenter.	d. She is a nurse

4. What does Suda's father do?

a. He is a teacher.	b. He is a doctor.
c. He is a carpenter.	d. He is a farmer.

5. Who makes desks and cahirs for us?

a. Teachers	b. Doctors
c. Carpenters	d. Farmers

6. Who is the most important man?

a. A farmer	b. A teacher
c. A doctor	d. Everyone

7. Who grows rice?

a. Teachers

b. Farmers

c. Doctors

d. Everyone

8.

What does _____ do?

a. she

b. he

c. it

d. they

9. Where are Mai and his friends?

a. At the hospital.

b. At the temple.

c. At school.

d. At the park.

10.

What does she do?

a. She is a farmer.

b. She is nurse.

c. She is a carpenter.

d. She is a teacher.

2. What Do I Do?

1. What does Ratreer do?
  - a. She is ^anurse.
  - b. She is a doctor.
  - c. She is a fruit seller
  - d. She is a carpenter.

2. What does Sereer do?
  - a. He is a farmer.
  - b. He is a teacher.
  - c. He is a fisherman.
  - d. He is a soldier.

3. Who helps the doctors in the hospital?
  - a. Nurses
  - b. Teachers
  - c. Bus drivers
  - d. Fishermen

4. Who teaches the students?
  - a. Teachers
  - b. Fishermen
  - c. Carpenters
  - d. Fruit sellers

5. Who grows rice?
  - a. Teachers
  - b. Farmers
  - c. Bus drivers
  - d. Fishermen

6. Who catches the fish?
  - a. Nurses
  - b. Teachers
  - c. Bus drivers
  - d. Fishermen

7. Who hits the fingers?

a. Dum

c. Dang

b. Seree

d. Ratre

8. Who sells fruits?

a. carpenter

c. teacher

b. fishermen

d. fruit sellers

9.

a. is

c. do

What _____ he do?

b. are

d. does

10.

a. is

c. do

What _____ I do?

b. are

d. does

3. A Pity Tub

1. Why did Tub bark? Because he saw_____.
  - a. Jim
  - b. a cat
  - c. a chick
  - d. a tree

2. How many Chickens did Jim have?
  - a. Six
  - b. Seven
  - c. Eight
  - d. Nine

3. Two days later, How many chickens did Jim have?
  - a. Two
  - b. Three
  - c. Four
  - d. Five

4. What did Jim do after he counted his chickens?
  - a. He went for a walk.
  - b. He went to school.
  - c. He chased Tub.
  - d. He hit the chickens.

5. What was on the tree?
  - a. a bird
  - b. Jim
  - c. A cat
  - d. A dog

6. Who ate the chickens?
  - a. Jim
  - b. Tub
  - c. The cat
  - d. Tub and the cat.

7. Why did Jim chase the cat? Because_____.
- a. It hit the chickens.   b. Tub barked the cat.
c. Jim hit the cat.   d. it ate chickens.
8. Who was pity?
- a. Jim   b. Tub
c. A chicken   d. A cat
9. Who thought of the dog?
- a. Jim   b. Tub
c. The cat   d. The chickens
10. Are there many trees near the street?
- a. There are many boat.   b. There are street
c. No.   d. Yes.

4. Where's My Mother?

1. How many monkeys are there on the tree?
  - a. Four
  - b. Five
  - c. Six
  - d. Seven

2. How many flowers are there on the tree?
  - a. There are six.
  - b. There are four.
  - c. There are three.
  - d. There are two.

3. Is there a snake in the tree?
  - a. There is a tree.
  - b. There are two snakes.
  - c. No, there is not.
  - d. Yes, there is.

4. Who gives fresh air?
  - a. People
  - b. Trees
  - c. Animals
  - d. Flowers

5. Are the trees useful?
  - a. There are four.
  - b. Yes, they are.
  - c. There are trees.
  - d. No, they are not.

6. Who cut the trees?
  - a. One man.
  - b. Four flowers
  - c. Four tigers.
  - d. Seven men

7. Who brings the rain?

- a. Trees
- b. Snakes
- c. Tigers
- d. flowers

8. Did the seven men cut the trees?

- a. They cut the flowers.
- b. No, they didn't
- c. They cut many day.
- d. Yes, they did.

9. At last they cut my_____.

- a. mother
- b. friends
- c. teacher
- d. sister

10. A : What are these?

B : _____are cats.

- a. There
- b. These
- c. They
- d. Those

5. I Love Samsi

1. Who helps Supee every day?
  - a. A girl
  - b. Kanda
  - c. A good girl
  - d. Mother

2. Who bought toys?
  - a. Supee
  - b. Kanda
  - c. Balls
  - d. Dolls

3. What is the cat's name?
  - a. Kanda
  - b. Supee
  - c. Samsri
  - d. Ball

4. Who plays with the cat?
  - a. Supee
  - b. Kanda's toy
  - c. kanda
  - d. Supee's toy

5. Who bit kanda's toy?
  - a. A rat
  - b. Supee
  - c. Toy
  - d. A cat

6. Why was kanda angry? Because_____.
  - a. She hit it.
  - b. The cat bit her toy.
  - c. The cat bit her
  - d. The cat didn't play with her.

7. Kanda didn't give _____ any food?

- a. the rat
- b. Ball
- c. the cat
- b. Supee

8. Why was kanda afraid?

Because _____ were in her room.

- a. Supee
- b. Rats
- c. Cats
- d. Food

9. How many cats does kanda have?

- a. One
- b. Two
- c. Three
- d. Four

10. Why was Samsi sad?

- a. Because Kanda play with it.
- b. Because kanda have rats.
- c. Because Kanda didn't give any food to it.
- d. Kanda have a doll.

6. I Don't Like the Zoo.

1. Where did the bird live?
  - a. In a nest.
  - b. In a cage
  - c. Under the tree.
  - d. In the zoo..

2. What did the bird's Parents say?
  - a. don't fly to the market
  - b. don't fly to school.
  - c. don't fly far away.
  - d. don't fly to the market.

3. I saw____horses.
  - a. one
  - b. two
  - c. three
  - d. four

4. I saw____tigers.
  - a. four
  - b. three
  - c. two
  - d. one

5. In the afternoon I saw some_____.
  - a. Salt
  - b. food
  - c. sugar
  - d. water

6. While I was eating my legs were in a _____.
  - a. net
  - b. cage
  - c. neck
  - d. bed

7. Where did the man take me?
- a. The school
  - b. The market
  - c. The park
  - d. The Zoo
8. I thought of my_____.
- a. friends
  - b. Toys-
  - c. Home
  - d. Parents
9. Did the bird like the zoo?
- a. No, it did not.
  - b. The bird liked the man.
  - c. Yes, it did.
  - d. The bird went to the zoo.
10. How many snakes did the bird see?
- a. One
  - b. Two
  - c. Three
  - d. Four

7. Good Children

1. Where is Joey family going?
  - a. The temple.
  - b. The school.
  - c. The Paik.
  - d. The sea.

2. Who said "Give me a water bowl"?
  - a. Joey
  - b. Pam
  - c. Father
  - d. Mother

3. What didn't they take with them?
  - a. Towels
  - b. Soap
  - c. Toothpaste
  - d. Dishes

4. Who asked "Where is the water bowl?"
  - a. Joey
  - b. Pam
  - c. Their father
  - d. Their mother

5. Who asked "Where is the water bowl?"
  - a. Joey
  - b. Pam
  - c. Their parents
  - d. Joey and Pam.

6. What did Pam see?
  - a. A boat
  - b. A dish
  - c. A towel
  - d. A pocket

7. Did she want the pocket?
- a. She wanted a towel.   b. Yes, she did.
c. She wanted a boat.   d. No, she did not.
8. Where did the man lost his pocket?
- a. At the beach.   b. At the car.
c. At the tree.   d. At his house.
9. Who have the pocket to the policeman?
- a. Joey   b. Pam
c. Their father   d. Joey and Pam
10. Why did the children give it to the policeman?
- a. Because they didn't want it.
b. Because they wanted the money.
c. Because they wanted the pocket.
d. Because they wanted to be good children.

8. A Good Girl

1. Who is Suda's daughter?
  - a. Malee
  - b. weena
  - c. Wanna
  - d. Dara

2. How many towels does Suda have?
  - a. One
  - b. Two
  - c. Three
  - d. Four

3. What's this?
  - a. It's a towel.
  - b. It's some soap.
  - c. It's toothpaste.
  - d. It's a comb.

4. What' this?
  - a. It's a Towel.
  - b. It's some soap.
  - c. It's toothpaste.
  - d. It's a comb.

5. Who said "Can I help you?"
  - a. Suda
  - b. Malee
  - c. The shopkeeper
  - d. Suda's friend

6. Where did Suda buy the towel and the comb?
- a. At the shop
  - b. At the hospital.
  - c. At the resturant.
  - d. At the temple.
7. How much is a towel?
- a. 50 baht
  - b. 60 baht
  - c. 30 baht
  - d. 40 baht
8. How much is a comb?
- a. 10 baht
  - b. 20 baht
  - c. 30 baht
  - d. 40 baht
9. Why does Malee tell the shopkeeper about the change?
- a. Because she like the shopkeeper
  - b. Beacuse she is a girl.
  - c. Because she is a good girl.
  - d. Beacuse she fear the shopkeeper.
10. Who said "How much is the comb?"
- a. Suda.
  - b. The shopkeeper.
  - c. malee.
  - d. Malee's friend.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นข้อทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x
ทับหน้าข้อ a, b, c หรือ d หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดตามกระดาษคำตอบ ข้อสอบแบ่งออกเป็น
3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง ข้อ 1-12 คะแนน 12 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่าน ข้อ 13-24 คะแนน 12 คะแนน

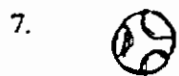
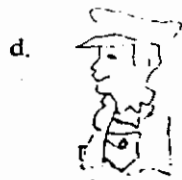
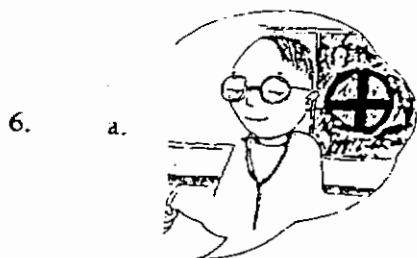
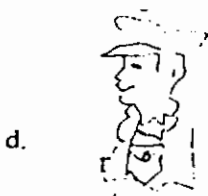
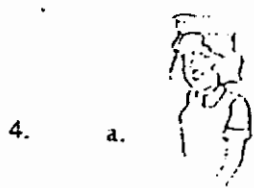
ตอนที่ 3 แบบทดสอบความเข้าใจและการใช้ภาษา ข้อ 25-50 คะแนน 26 คะแนน

ตอนที่ 1 ข้อทดสอบการฟัง ข้อ 1-12 คะแนน 12 คะแนน

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพและกาเครื่องหมาย x ทับข้อ a, b, c หรือ d ซึ่งสอดคล้องกับ
ข้อความที่ครูอ่าน

1.	a.		b.	
	c.		d.	
2.	a.		b.	
	c.		d.	
3.	a.		b.	
	c.		d.	

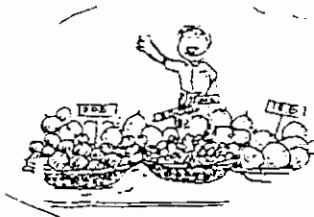
9.

10.

11.

12.

ข้อความที่ 2

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 19-24

Mai and his friends go to the zoo. There are many animals at the zoo. They see birds, monkey and snakes. Five tigers are in the cage. Twenty birds are in the cage, too. The monkeys are on the tree.

19. Where do Mai and his friends go?
a. The school	b. The zoo
c. The park	d. The market
20. Are there many animals at the zoo?
a. Yes.	b. No.
c. They are animals.	d. They are tigers.
21. Where is the monkeys?
a. under the tree.	b. In the cage.
c. On the cage.	d. On the tree.
22. How many birds are there?
a. Twenty	b. Thirty
c. Forty	d. Fifty
23. How many tigers are in the cage?
a. Four	b. Five
c. Six	d. Seven

30. What are _____?
 a. these   b. those
 c. this   d. that

31. What are these?
 a. balls   b. dolls
 c. tops   d. mops

32. There _____ students in the room.
 a. is   b. are
 c. do   d. does

33. There _____ a monkey on the tree.
 a. is   b. are
 c. do   d. does

34. _____ there a boat in the sea?
 a. Is   b. Are
 c. Do   d. Does

35. _____ there cats on the table?
 a. Is   b. Are
 c. Do   d. does

ภาคผนวก ค

- ตารางความยากง่ายของแบบทดสอบ
- ตารางผลสัมฤทธิ์ของแบบเรียนท้ายเล่ม (80 ตัวแรก)
- ตารางผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (80 ตัวหลัง)

ตาราง 7 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายเล่ม

เล่มที่ 1	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.80	.20
2	.80	.21
3	.54	.42
4	.67	.22
5	.69	.31
6	.63	.22
7	.33	.22
8	.72	.28
9	.42	.24
10	.53	.65

เล่มที่ 2	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.74	.22
2	.50	.24
3	.74	.26
4	.61	.28
5	.72	.20
6	.63	.25
7	.52	.26
8	.76	.20
9	.61	.24
10	.63	.30

ตาราง 7 (ต่อ)

เล่มที่ 3	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.59	.26
2	.67	.26
3	.46	.24
4	.39	.20
5	.70	.30
6	.69	.24
7	.52	.33
8	.46	.25
9	.65	.24
10	.63	.33

เล่มที่ 4	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.69	.21
2	.61	.24
3	.54	.53
4	.39	.24
5	.52	.30
6	.65	.26
7	.67	.26
8	.65	.34
9	.57	.26
10	.61	.22

ตาราง 7 (ต่อ)

เล่มที่ 5	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.72	.21
2	.63	.24
3	.48	.53
4	.52	.24
5	.56	.30
6	.63	.26
7	.74	.26
8	.70	.34
9	.59	.26
10	.63	.22
เล่มที่ 6	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.65	.28
2	.80	.20
3	.72	.21
4	.67	.26
5	.54	.31
6	.46	.35
7	.76	.17
8	.54	.31
9	.38	.36
10	.39	.28

ตาราง 7 (ต่อ)

เล่มที่ 7	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.46	.43
2	.78	.22
3	.67	.33
4	.61	.31
5	.52	.26
6	.52	.25
7	.70	.30
8	.46	.20
9	.57	.31
10	.69	.28
เล่มที่ 8	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.74	.22
2	.50	.24
3	.74	.26
4	.61	.28
5	.57	.31
6	.63	.33
7	.52	.33
8	.46	.25
9	.63	.33
10	.63	.22

ตาราง 8 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.70	.25
2	.75	.20
3	.62	.33
4	.72	.28
5	.72	.28
6	.62	.25
7	.68	.24
8	.59	.40
9	.55	.44
10	.74	.25
11	.64	.35
12	.51	.29
13	.74	.22
14	.50	.39
15	.59	.41
16	.64	.37
17	.75	.24
18	.65	.35
19	.57	.28
20	.57	.43
21	.70	.30
22	.61	.39
23	.51	.29

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
24	.57	.24
25	.61	.28
26	.74	.26
27	.74	.22
28	.56	.37
29	.61	.28
30	.63	.26
31	.72	.27
31	.69	.24
33	.59	.33
34	.61	.28
35	.74	.26
36	.65	.35
37	.59	.33
38	.65	.35
39	.59	.37
40	.63	.30
41	.70	.26
42	.43	.24
43	.59	.41
44	.69	.28
45	.67	.30
46	.70	.30

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
47	.51	.37
48	.64	.24
49	.77	.22
50	.74	.22

ตาราง 9 ประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เกณฑ์เฉลี่ย 80 ตัวแรก

ลำดับ	รายการเรื่อง หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	คะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละของผลสอบของนักเรียนทั้งหมดเรียงลำดับ (คน)													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
1	Who Is The Most Important Man?	80	80	100	80	80	100	100	100	90	80	80	80	80	90
2	What Do I Do?	80	80	90	80	90	90	80	90	80	90	90	90	90	90
3	A Pity Tub	80	80	80	80	80	80	70	70	80	80	80	80	80	80
4	Where's My Mother?	100	80	90	90	100	100	90	90	80	80	80	100	80	80
5	I Love Samsri	90	90	80	80	90	80	90	90	80	90	80	90	80	80
6	I Don't Like the Zoo	80	90	80	90	90	80	90	90	80	80	90	90	80	80
7	Good Children	80	80	90	80	80	90	100	100	90	80	80	80	80	90
8	A Good Girl	90	80	80	80	90	80	100	90	80	80	90	90	80	80

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับ	รายการเรื่อง หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	คะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละของผลสอบของนักเรียนทั้งหมดเรียงลำดับ (คน)												
		14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
1	Who Is The Most Important Man?	80	80	80	100	80	80	80	100	100	90	90	80	80
2	What Do I Do?	80	90	90	80	90	100	80	80	90	90	90	90	90
3	A Pity Tub	80	90	80	90	90	90	80	70	80	90	90	90	80
4	Where's My Mother?	80	80	80	100	80	90	80	80	90	90	80	90	80
5	I Love Samsri	80	80	80	90	80	80	80	90	90	90	80	80	80
6	I Don't Like the Zoo	90	90	80	90	80	90	80	90	90	80	90	90	80
7	Good Children	80	80	80	100	80	80	80	100	100	100	90	80	90
8	A Good Girl	80	90	80	100	80	80	80	100	100	100	80	80	80

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับ	รายการเรื่อง หนังสือเรียนเล่มสี่กิจกรรม	คะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละของผลสอบของนักเรียนทั้งหมดเรียงลำดับ (คน)			
		27	28	29	30
1	Who Is The Most Important Man?	100	100	100	100
2	What Do I Do?	100	90	100	100
3	A Pity Tub	90	90	80	90
4	Where's My Mother?	100	100	100	100
5	I Love Samsri	90	90	90	90
6	I Don't Like the Zoo	90	90	100	100
7	Good Children	100	100	100	100
8	A Good Girl	100	100	100	100

ตาราง 10 ประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม 80 ตัวหลัง

คนที่	คะแนนสอบหลัง
1	41
2	41
3	42
4	42
5	45
6	46
7	46
8	46
9	44
10	46
11	42
12	45
13	41
14	42
15	41
16	42
17	46
18	45
19	45
20	45
21	45
22	45

ตาราง 10 (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบหลัง
23	41
24	42
25	42
26	41
27	50
28	48
29	49
30	49
X	1325
X	44.17
X%	88.33

10.
  - a. A farmer is in the field.
  - b. A doctor is in the hospital.
  - c. A fruit seller is in the market.
  - d. A teacher is in the school.

11.
  - a. A farmer is in the field.
  - b. A doctor is in the hospital.
  - c. A fruit seller is in the market.
  - d. A teacher is in the school.

12.
  - a. A fisherman is in the sea.
  - b. A busdriver is in the bus.
  - c. A fruit seller is in the market.
  - d. A teacher is in the school.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวยุพา ชุ่มสนิท
 เกิดวันที่ 1 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2507
 สถานที่เกิด อําเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 42 หมู่ 2 ตำบลบ้านขลือ อําเภอบางปะหัน
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13220
 หน้าที่การงาน อาจารย์โรงเรียนวัดโคกเขมาราม (ประชาประเสริฐวิทย์)
 อําเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2526 มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
 พ.ศ. 2529 กศ.บ. (วิชาเอกคหกรรมศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 บางแสน
 พ.ศ. 2540 กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร

การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทคัดย่อ
ของ
ยุพา ชุ่มสนิท

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
พฤษภาคม 2540

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539
โรงเรียนวัดโชคเขมาราม สปอ. บางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้มาจากการสุ่ม
อย่างง่าย จำนวน 30 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One group
post test design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคในหนังสือคู่มือครู Englis Is Fun
Book II บทที่ 20 - 23

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิง
วรรณกรรม และแบบทดสอบท้ายเล่มหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมทั้ง 8 เล่ม เล่มละ
10 ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการทดลองพบว่า หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 8 เล่ม มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ (80/80) สามารถนำไปใช้ประกอบ
การเรียนการสอนได้

THE CONSTRUCTION OF THE MINI TEXTS IN ENGLISH
FOR PRATHOMSUKSA V

AN ABSTRACT

BY

YUPA CHUMSANIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University

May 1997

The purpose of this research were to construct and to find out the efficiency of the Mini Texts for teaching English in Prathomsuksa V.

The sample used in this reaserch were 30 Prathomsuksa-V students in the second semester of Academic Year 1996 (B.E. 2539), of Wat Khot Khemaram School, in Bang Pahan District Education Office, Phra Nakhon Siayutthaya. The sample was chosen through the simple random sampling technique.

The experiment was carried out by the one-group-post-test design. The experimental group was taught by using the Mini Texts constructed by the researcher from the vocabulary and sentence structure in the Teacher's Manual of English Is Fun, Book II, Lessons 20 - 30.

The instruments used for the experiment were the lesson plans from 8 Mini Texts and the tests at the end of each text for 10 items each; and the achievement test.

The result of the experiment revealed that all 8 Mini Texts for teaching English in Prathom V had the efficiency in accordance with the Criterion 80/80, and proved to be used texts for students.